

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

9. juni 2017

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

120. plenarforsamling den 7. og 8. december 2016

2017/C 185/01 Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Kommissionens arbejdsprogram for 2017 1

UDTALELSER

Regionsudvalget

120. plenarforsamling den 7. og 8. december 2016

2017/C 185/02 Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — REFIT-programmet: det lokale og regionale perspektiv 8

2017/C 185/03 Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Turisme som drivkraft for regionalt samarbejde i EU 15

2017/C 185/04 Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den kollaborative økonomi og onlineplatforme: en fælles vision for byer og regioner 24

2017/C 185/05 Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny dagsorden for færdigheder i Europa 29

2017/C 185/06 Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Regulering af volatiliteten i landbrugspriserne 36

2017/C 185/07 Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Revision af direktivet om audiovisuelle medietjenester 41

2017/C 185/08 Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Handlingsplan om integration af tredjelandsstatsborgere 55

III Forberedende retsakter

REGIONSUDVALGET

120. plenarforsamling den 7. og 8. december 2016

2017/C 185/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EFSI 2.0	62
2017/C 185/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Revision af udstationeringsdirektivet	75
2017/C 185/11	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger	82
2017/C 185/12	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Reform af det fælles europæiske asylsystem	91
2017/C 185/13	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Lovlig migration	105

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

120. PLENARFORSAMLING DEN 7. OG 8. DECEMBER 2016

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Kommissionens arbejdsprogram for 2017

(2017/C 185/01)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

som henviser til:

- Kommissionens meddelelse om sit arbejdsprogram for 2017 af 25. oktober 2016
 - sine resolutioner af 4. juni 2015 om prioriteterne for 2015-2020 og af 15. juni 2016 om bidraget til Kommissionens arbejdsprogram for 2017
 - samarbejdsprotokollen med Kommissionen fra februar 2012,
1. bemærker med bekymring, at Den Europæiske Union 60 år efter sin grundlæggelse befinder sig i en dyb krise som følge af offentlighedens fortsat lave tillid til det europæiske projekt og må reformeres; fremhæver samtidig, at det år efter år viser sig, at EU-borgerne betragter det lokale og regionale niveau som det mest pålidelige forvaltningsniveau i EU. RU har derfor indledt borgerdialoger, med aktiv deltagelse af lokale og regionale ledere, om temaer valgt på baggrund af lokale behov og karakteristika og bidrager således til overvejelserne om Europa;
 2. er enig med Kommissionen i, at de generelle udfordringer, EU står over for vedrører:
 - behovet for at sikre, at den økonomiske genopretning resulterer i skabelsen af varige arbejdspladser og mindre ulighed
 - etablering af europæiske solidaritetsmekanismer, navnlig i forbindelse med migrationsstyring
 - bevarelse af fred og stabilitet i en stadig mere turbulent verden og sikring af, at EU er rustet til at håndtere en øget terrortrussel
 - behovet for at opfylde EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen og sikre ambitiøse og afbalancerede politikker for tilpasning til og modvirkning af klimaændringerne og
 - usikkerheden vedrørende konsekvenserne af den britiske folkeafstemning;
 3. deler Kommissionens overbevisning om, at disse udfordringer kræver en bottom-up, borgerbaseret tilgang på flere myndighedsniveauer, og understreger, at EU's indsats skal fokusere på at give borgerne større indflydelse;

4. fremhæver behovet for at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af **hvidbogen om Europas fremtid** og opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage højde for RU's udtalelser om dette emne og inddrage udvalget i høringsfasen.

Beskæftigelse, vækst, investeringer og samhørighedspolitik

5. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at arbejdsprogrammet stort set ikke fokuserer på den vigtige rolle, som **de europæiske struktur- og investeringsfonde** (ESI-fondene) spiller i indsatsen for at nå ud til alle borgere og regioner i Europa, styrke samhørigheden, fremme innovation og give udtryk for en reel europæisk solidaritet til gavn for en harmonisk udvikling af EU som helhed; opfordrer Kommissionen til at forberede samhørighedspolitikens fremtid efter 2020, idet der er tale om EU's vigtigste investeringspolitik, som skal baseres på en stedbaseret tilgang og en ajourført territorial vision. Parallelt hermed anmoder Regionsudvalget Kommissionen om at videreføre indsatsen for at forbedre og forenkle ESI-procedurene med det formål at reducere de administrative byrder og optimere udnyttelsen;

6. gentager kravet om ikke at medregne medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders offentlige udgifter til medfinansiering af ESI-fondene i de strukturelle udgifter, der er fastsat i stabilitets- og vækstpacten, eftersom disse investeringer bidrager til de europæiske prioriteter med en supplerende løftestangeffekt for den økonomiske vækst i EU;

7. bifalder den foreslåede udvidelse af **Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI)** både tidsmæssigt og finansieringsmæssigt, men bemærker, at denne udmelding er kommet uden en samlet konsekvensanalyse eller en uafhængig evaluering forud for Kommissionens forslag; understreger behovet for fortsat at bygge på synergier mellem EFSI og andre EU-fonde, navnlig ESI-fondene, og for at forenkle procedurene, således at bureaukratiet kan nedbringes og absorptionen af EU-fondene kan øges; fremhæver, at den tredje søjle i investeringsplanen ligeledes bør styrkes; opfordrer Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank til at intensivere indsatsen for at øge synligheden og imødegå problemet med EFSI's manglende geografiske balance for at give mulighed for størst mulig integration og synergi mellem investeringerne med henblik på en overordnet planlægning af den samhørighedspolitiske indsats og gøre flere detaljerede oplysninger om EFSI-finansierede projekter offentligt tilgængelige, navnlig under fremhævelse af deres additionalitet;

8. forpligter sig til på et tidligt stadium at bidrage til drøftelserne af forslaget til den fremtidige **flerårige finansielle ramme efter 2020**, herunder reformen af egne indtægter;

9. opfordrer til en hurtig vedtagelse af **»omnibusforordningen«** med henblik på at øge virkningen og sikre en bedre anvendelse af de programmer under ESI-fondene, der allerede er omfattet af den nuværende programmeringsperiode;

10. fremhæver behovet for at følge op på gennemførelsen af **EU's dagsorden for byerne** og understreger betydningen af at integrere den bymæssige dimension i de øvrige EU-politikker; gentager i den forbindelse sin anmodning om, at der udarbejdes en hvidbog om EU's dagsorden for byerne;

11. gentager sin efterlysning af en EU-dagsorden for boliger, som på horisontal vis håndterer den indtil i dag fragmenterede tilgang til boligspørgsmålet gennem sektorspecifikke politikker såsom dagsordenen for byer, bæredygtig udvikling, samhørighedspolitik, konkurrencepolitik eller sociale initiativer som f.eks. den europæiske søjle for sociale rettigheder;

12. understreger behovet for en adfærdskodeks for inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i **det europæiske semester 2017** og opfordrer til, at den årlige vækstundersøgelse suppleres med en territorial analyse, herunder et specifikt territorielt kapitel i landerapporterne; opfordrer til, at der udarbejdes retningslinjer for, hvordan medlemsstaterne inddrager de lokale og regionale myndigheder i de nationale reformprogrammer;

13. støtter Kommissionens fortsatte fokus på investeringer, navnlig i form af en kortlægning af foranstaltninger, der kan styrke investeringerne i tilknytning til det europæiske semester. I den henseende henvises der til udvalgets **Bratislavaerklæring »Investere og sammenkoble«**, der understreger, at den lokale og regionale vækst drevet af investeringer skal tage udgangspunkt i territoriale udviklingsstrategier; fremhæver betydningen af, at offentlige budgetmidler til støtte for kvalitetsinvesteringer agerer i synergi med andre finansieringskilder på regionalt, lokalt, nationalt og europæisk niveau;

14. bifalder Kommissionens tilsagn om at videreføre indsatsen for at opfylde **målene for bæredygtig udvikling** og fremhæver, at Europa har brug for en langsigtet strategi til sikring af en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, der kan fungere som rettesnor for det europæiske semester. En sådan strategi bør tage udgangspunkt i midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien;

15. glæder sig over Kommissionens fokus på ungdomsarbejdsløshed gennem en styrkelse af **EU's ungdomsgaranti, ungdomsbeskæftigelsesinitiativet** og iværksættelsen af **det europæiske solidaritetskorp**s, som bør drage fordel af en tidlig, proaktiv og reel inddragelse af de lokale og regionale myndigheder, ungdomsorganisationer og civilsamfundet generelt;

16. beklager manglen på initiativer til imødegåelse af langtidsledigheden, bl.a. en vurdering af forskellige former for arbejdsløshedsforsikring på europæisk plan, der kan supplere de nationale ordninger i tilfælde af en alvorlig konjunkturedgang og bidrage til at forhindre omdannelsen af asymmetriske chok til strukturelle ulemper for hele Europa;

17. efterspørger, at de lokale og regionale styrker og udfordringer, herunder forskellige lokale og regionale arbejdsmarkedsbehov, tages i betragtning i den nye **dagsorden for færdigheder i Europa**, og ser frem til at samarbejde om en kvalitetsramme for lærepladser og et forslag om øget mobilitet for lærlinge;

18. afventer Kommissionens forslag til en bedre håndtering af udfordringerne med at forene arbejds- og privatliv, navnlig set i relation til kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet;

19. vil under optakten til **det europæiske år for kulturarv i 2018** fokusere på kultur og kulturarv såvel som på EU's internationale kulturelle forbindelser, som er vigtige elementer i styrkelsen af den europæiske identitet og formidlingen af EU's grundlæggende værdier, social inklusion, innovation og interkulturel dialog samt kultur- og historieturisme;

20. understreger behovet for at betragte **midtvejsevalueringen af Horisont 2020** og den kommende høring vedrørende det næste rammeprogram for forskning og innovation som én sammenhængende proces, der skal bygge bro over innovationskløften i Europa; gør opmærksom på, at udvalget vil yde et rettidigt bidrag til den revision af **handlingsplanen for bioøkonomien**, der er planlagt til 2017.

Den Økonomiske og Monetære Union

21. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at **hvidbogen om Europas fremtid** også vil omfatte forslag vedrørende ØMU'ens fremtid, og udvalget ser gerne, at der gennemføres reformer, som styrker den demokratiske legitimitet af ØMU'ens styring;

22. fremhæver, at det for at forbedre **ØMU'ens sociale dimension** er afgørende at imødegå såvel de sociale som de regionale forskelle; bifalder Kommissionens intention om at foreslå en europæisk søjle for sociale rettigheder, der opstiller principperne for en Union, der bygger på social retfærdighed og respekterer nærheds- og proportionalitetsprincippet;

23. glæder sig over den foreslåede **revision af stabilitets- og vækstpacten**, men opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage højde for behovet for at gøre pacten mere vækstorienteret, især hvad angår investeringer møntet på vækst; minder om sin tidligere opfordring til en gennemgribende vurdering af den territoriale indvirkning af de **europæiske statistiske regler** på offentlige investeringer.

Energiunion og klimapolitik

24. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens tilsagn om at fremme **energieffektivitet** og **vedvarende energi** inden for rammerne af en samlet politik for energiunionen, hvilket sammenholdt med hensigtsmæssige **forvaltningsregler**, passende foranstaltninger til støtte for innovation, en revision af udformningen af elektricitetsmarkedet og en yderligere forbedring af energiinfrastrukturen til sikring af interregionale og grænseoverskridende forbindelser samt støtte til decentralisering af energisystemerne er et skridt i retning af et bæredygtigt og fleksibelt indre marked for energi;

25. anbefaler navnlig, at EU's politikker vedrørende udformningen af elmarkedet og vedvarende energi bør være koordinerede og afbalancerede på en måde, der tager behørigt hensyn til de lokale og regionale interesser som f.eks. adgang til distributionsnettet for mindre energileverandører;

26. støtter gennemførelsen af **Parisaftalen** og påpeger, at hvis der skal slås bro over kløften mellem de nationale tilsagn og den indsats, der er nødvendig for at begrænse den globale opvarmning til et godt stykke under 2 °C, vil det kræve en integration af byer og regioners indsats i de nationale tilsagn samt en både horisontal og vertikal koordinering, herunder på EU- og UNFCCC-niveau. Regionsudvalget anmoder derfor Kommissionen om at støtte udvalgets anmodning om at medtage dette aspekt i de nationalt bestemte tilsagn, forbedre institutionaliseringen af NAZCA og klimaforkæmpernes arbejde i UNFCCC's sekretariat samt fremme erfaringsudveksling på lokalt og regionalt plan; opfordrer ligeledes Kommissionen til at tilskynde til forskningsprojekter om byer, regioner og klimaændringer, der kan bidrage til det fremtidige arbejde i Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer;

27. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med RU om at udvikle ideen om regionalt og lokalt fastsatte bidrag for at tilskynde til handling på det lokale og det regionale niveau for at nå de mål, der blev fastlagt under COP21 i Paris;

28. opfordrer Kommissionen til at ajourføre sine **klima- og energimål**, med henblik på at opnå en reduktion på 50 % af drivhusgasemissionerne inden 2030 i forhold til 1990-niveauerne, og indarbejde tilpasning i politikker og finansiering på alle niveauer. Kommissionen bør støtte frivillige initiativer til fremme af en kulstoffattig og klimarobust omstilling i byer og regioner. I Kommissionens evalueringsrapport om **EU's strategi for tilpasning til klimaændringerne** er der behov for en præcisering af regioner og byers beføjelser.

Bæredygtig udvikling

29. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at støtte gennemførelsen af **strategier til mindskelse af katastroferisici** i byer og regioner, navnlig i grænseoverskridende regioner, og sikre, at EU-investeringer overholder standarder for katastroferisikobegrænsning;

30. bifalder lanceringen af **EU's platform vedrørende fødevarer og madspild** og opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger på området madspild ved at fastsætte et ambitiøst reduktionsmål. Dette aspekt bør indarbejdes i en EU-strategi for bæredygtige fødevarer, der omfatter emner som beskyttelse af biodiversitet, miljø, sundhed, handel, ressourceforbrug og fysisk planlægning samt de sociale og kulturelle værdier i tilknytning til fødevarer;

31. opfordrer Kommissionen til at tage højde for udvalgets anbefalinger ved gennemførelsen af **handlingsplanen for den cirkulære økonomi** og tidligt i 2017 præsentere den planlagte revision af **drikkevandsdirektivet**, forslaget til en forordning om mindstekrav til kvaliteten af genbrugt vand og strategien for brug, genbrug og genanvendelse af plast, som bør opstille klare og ambitiøse mål for plastaffald og -udvaskning; anmoder om, at Kommissionen foreslår yderligere initiativer møntet på bygge- og nedrivningssektoren, miljøvenligt design og anvendelsen af sekundære råstoffer, materialer og komponenter;

32. er parat til at intensivere sit samarbejde med Kommissionen om de længe ventede foranstaltninger vedrørende mål 4 i **Den Europæiske Unions 7. miljørammeprogram for perioden 2014-2020** gennem den tekniske platform for samarbejde om miljøspørgsmål; beklager, at de planlagte initiativer i 2017 er ikkelovgivningsmæssige og gentager sin opfordring til, at der fremsættes et forslag til EU-direktiv indeholdende bestemmelser, der skal sikre overholdelsen af hele EU's miljølovgivning og et nyt direktiv om domstolsadgang i miljøsager;

33. gentager i overensstemmelse med den nylige Cork 2.0-erklæring sin anmodning om en **hvidbog om landdistrikter**, der skal tjene som udgangspunkt for en politik til udvikling af landdistrikterne efter 2020 og opfordrer til, at der træffes praktiske foranstaltninger til »en landdistriktsvurdering« af EU's politikker, idet landdistrikterne ofte overses og kobles af de vigtigste politiske udviklingstendenser;

34. betoner — som led i forberedelserne af den fælles landbrugspolitik efter 2020 — den stærke sammenhæng, der er mellem udvikling af landdistrikterne og landbruget, og efterlyser derfor understøttende tiltag for familiebedrifter, navnlig for at tackle landbrugsprodukternes prisudsving;

35. vil fortsat arbejde for en **bæredygtig havforvaltning** til gavn for de europæiske kyst- og havregioner og deres maritime økonomier. Med det formål at tilskynde til blå vækst og beskæftigelse vil udvalget arbejde tæt sammen med regionerne og samtlige interessenter om forvaltning og kapacitetsopbygning, imødegåelse af udfordringer i fødevarerækeden, nedbringelse af det pres på miljøet, der forårsages af ulovligt fiskeri og forurening samt marin viden, forskning og innovation;

36. beklager, at Kommissionens arbejdsprogram for 2017 ikke lægger tilstrækkelig vægt på **sundhed**, når Kommissionen bør støtte medlemsstaterne og deres regioner i deres bestræbelser på at øge forebyggelsesindsatsen, reformere og optimere deres sundhedssystemer, navnlig gennem **e-sundhedsløsninger**, og udvikle sammenhængende strategier for de demografiske udfordringer.

Strategien for det indre marked, SMV'er, industri, konkurrence og det digitale indre marked

37. Det Europæiske Regionsudvalg hilser det velkommen, at Kommissionen agter at fremskynde foranstaltninger til styrkelse af **det indre marked for varer**, navnlig hvad angår gensidig anerkendelse og produkter, der ikke opfylder kravene, og understreger behovet for at fortsætte arbejdet med fuldførelsen af det indre marked for tjenesteydelser, hvilket med rette er et vigtigt fokusområde i strategien for det indre marked;

38. gentager sin opfordring til, at søjlen med det indre marked optages i det europæiske semester med et system for regelmæssig overvågning og evaluering;

39. noterer sig Kommissionens hensigt om at gå i brechen for Europas industri og fremhæver, at **den europæiske industrielle konkurrenceevne** også afhænger af en konkurrencedygtig forsyningskæde, og at handelspolitikken spiller en vigtig rolle i den henseende;

40. understreger betydningen af at sikre intelligent regulering og reducere de administrative byrder for SMV'er, navnlig ved yderligere at styrke **REFIT-programmet** og sikre, at konsekvenserne for SMV'er systematisk tages med i betragtning, når nye regler udformes;

41. støtter oprettelsen af et »**Forum for byer om den kollaborative økonomi**« med Regionsudvalget som en central aktør; noterer samtidig med beklagelse manglen på forslag til sikring af rettighederne ved nye former for beskæftigelse, der er en konsekvens af digitaliseringen;

42. fremhæver behovet for en revision af **beslutningen og rammebestemmelserne for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse (SGEI)** og opfordrer Kommissionen til at iværksætte en offentlig høring i 2017 med det formål at give de regionale og lokale myndigheder mulighed for at fremsætte deres synspunkter om de vanskeligheder, de står over for i forbindelse med statsstøttekontrollen ved finansiering af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse;

43. understreger, at effektive systemer for offentlige indkøb spiller en central rolle med hensyn til de regionale og lokale myndigheders muligheder for at opfylde EU's investeringsmål, og opfordrer Kommissionen til at yde bistand til sikring af en fuldstændig gennemførelse af **direktiverne om offentlige indkøb** samt foretage en vurdering af de vanskeligheder, som regionale og lokale myndigheder står over for ved anvendelsen af direktiverne om offentlige indkøb;

44. minder om sin efterlysning af en ny **europæisk strategi for turisme** under en særlig budgetpost for turisme i EU og opfordrer både Kommissionen og medlemsstaterne til at lette adgangen til finansiering for små og mellemstore turistvirksomheder;

45. bifalder Kommissionens indsats for at fuldføre gennemførelsen af strategien for det digitale indre marked, herunder e-indkøb, og vil give et input gennem den nyetablerede fælles **deltagerorienterede bredbåndsplatform**; understreger behovet for, at alle europæiske områder får gavn af det digitale indre marked gennem adgangen til højhastighedsbredbånd.

Retlige anliggender, sikkerhed, grundlæggende rettigheder og migration

46. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at **migration** er en kompleks proces, der foregår på mange niveauer, hvor lande, regioner og byer i henholdsvis bestemmelses- og oprindelsesområder spiller en vigtig rolle. Det er vigtigt at fremme en intensiveret dialog og et tættere samarbejde mellem medlemsstater og institutioner i både EU og migranternes oprindelses- og transitlande samt deres respektive regionale og lokale niveauer;

47. opfordrer derfor Kommissionen til at tage hensyn til udvalgets anbefalinger vedrørende beskyttelse af flygtninge i deres oprindelseslande og den nye ramme for partnerskabsaftaler;

48. anmoder om, at de lokale og regionale myndigheder modtager støtte ved gennemførelsen af **reformen af det fælles europæiske asylsystem** og de øvrige EU-instrumenter, der er udviklet på grundlag af den **europæiske dagsorden for migration** såsom de reviderede bestemmelser om lovlig migration og handlingsplanen for integration; opfordrer Kommissionen til at inkludere RU's anbefalinger vedrørende integration af migranter i midtvejsevalueringen af den europæiske dagsorden for migration; minder om, at integration er en proces, der er baseret på såvel rettigheder som pligter;

49. udtrykker bekymring over vanskelighederne forbundet med at overvåge **uledsagede mindreårige** og risikoen for, at de bliver genstand for menneskehandel og udnyttelse; opfordrer til, at der gennemføres integrations- og uddannelsesprogrammer for både de mindreårige selv og de lokale og regionale forvaltninger, der modtager dem; opfordrer til at indføre en modtagelsespraksis, der inddrager grupper fra de mindreåriges hjemlande, som allerede opholder sig i værtslandet og etablere et system, som kan garantere, at de mindreårige får mulighed for at bo midlertidigt hos en familie eller under ordnede forhold, hvor deres sociale, følelsesmæssige og kognitive udvikling kan støttes;

50. opfordrer Kommissionen til at give de lokale og regionale myndigheder en række specifikke og praktiske oplysninger om støttemulighederne ved **modtagelse og integration af migranter** og gentager sin opfordring til at fremme de lokale og regionale myndigheders direkte adgang til EU's finansieringsinstrumenter;

51. opfordrer Kommissionen til at støtte de lokale og regionale myndigheder ved udviklingen af **forebyggelsesstrategier til imødegåelse af radikalisering**, fortsætte indsamlingen og udbredelsen af bedste praksis for forebyggelse af radikalisering gennem en politisk indsats på regionalt og lokalt niveau og støtte samarbejde mellem byer om at tackle radikalisering.

EU's handelspolitik

52. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig, at Kommissionen agter at videreføre handelsforhandlingerne med **USA, Japan, Mercosur, Mexico, Tunesien og ASEAN-landene** samt søge nye mandater til at indlede forhandlinger med Tyrkiet, Australien, New Zealand og Chile, men mener, at Kommissionen bør gøre en yderligere indsats for at bevise deres merværdi;

53. minder, navnlig på baggrund af den ambitiøse **fremtidige handelsdagsorden**, om, at Kommissionen bør sikre, at alle vigtige initiativer på det handelspolitiske område ledsages af territoriale konsekvensanalyser.

Stabilitet og samarbejde uden for Den Europæiske Union

54. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder det faktum, at **EU's globale strategi** udtrykkeligt opfordrer til modernisering af de eksterne partnerskaber og fastslår, at EU vil støtte forskellige veje til modstandsdygtighed i sit nabolag med fokus på de mest akutte tilfælde af skrøbelighed i regeringsapparat, økonomi, samfund og klima-/energisituationen og udvikle mere effektive migrationspolitikker for Europa og dets partnere;

55. fremhæver, at udvalget gennem sine **blandede rådgivende udvalg** og **arbejdsgrupper** samt tilrettelæggelsen af Udvidelsedage med partnere fra tiltrædelseslandene bidrager til Kommissionens udvidelsespolitiske mål om at fremme fælles stabilitet og velstand i samarbejde med kandidatlande og potentielle kandidatlande;

56. understreger, at **den europæiske naboskabspolitik (ENP)** kun kan yde et vedvarende bidrag, hvis den har en konkret nytteværdi for alle støttemodtagere, og fremhæver, at der skal fastholdes en balance mellem det østlige og sydlige naboskab; peger på de lokale og regionale myndigheders rolle med hensyn til forankringen af demokratiske og retsstatslige principper i samfundet og efterspørger i høj grad, at der ydes en større støtte til decentraliseringsreformer i naboskabslandene;

57. understreger, at regionalt samarbejde yder et betydeligt bidrag til den globale stabilitet og opfordrer indtrængende Kommissionen til at intensivere samarbejdet med **Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM)** og **Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet (CORLEAP)** samt Regionsudvalgets Taskforce vedrørende Ukraine, navnlig ved gennemførelsen af regionale programmer og nye initiativer;

58. understreger behovet for i forbindelse med gennemførelsen af den reviderede europæiske naboskabspolitik at give høj prioritet til initiativer, der fremmer decentraliseringsprocesser, venskabsprogrammer og kapacitetsopbygning på subnationalt niveau; henleder opmærksomheden på Nicosiainitiativet, der blev lanceret af RU til støtte for libyske byer, og som har hjulpet til at matche behovene med den tekniske støtte for at genetablere libyske kommuners kapacitet som tjenesteudbydere; opfordrer Kommissionen til yderligere at støtte denne form for bottom-up-samarbejde og til at skabe de nødvendige forvaltningsmæssige og finansielle forudsætninger for denne indsats; minder på ny om behovet for at indføre nye værktøjer til kapacitetsopbygning i tiltrædelses- og ENP-landene til erstatning af den tidligere **lokalforvaltningsordning**;

59. bifalder den seneste udvikling efter fusionen mellem EU's **borgmesteraftale om klima og energi** og »**Compact of Mayors**« møttet på at skabe den største sammenslutning af byer, der har forpligtet sig til klimaindsatsen, og er villig til at udnytte sine internationale kanaler, kontakter, modparter og partnerskaber (ARLEM for borgmesteraftalen i syd og i Afrika, CORLEAP for borgmesteraftalen i øst, ICLEI og partnerskabet om urbanisering mellem EU og Kina for Nordamerika og Sydøstasien, osv.) til yderligere at forstærke indsatsen for modvirkning af, tilpasning til og modstandsdygtighed over for klimaændringer og tackling af udfordringerne i tilknytning til en bæredygtig udvikling;

60. anmoder Kommissionen om at arbejde tæt sammen med udvalget om at inddrage konkrete problemer, erfaringer og bidrag fra de europæiske byer i den nye forvaltningsstruktur for den globale borgmesterpagt;

61. glæder sig over den foreslåede **nye ramme for partnerskaber** med tredjelande og den nye plan for europæiske eksterne investeringer og opfordrer til, at de regionale og lokale myndigheder inddrages i denne proces;

62. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte en aktiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i udviklingssamarbejdet under forhandlingerne om den reviderede **europæiske konsensus om udvikling og gennemførelse af FN's mål for bæredygtig udvikling**, og om **aftalen efter Cotonou**, som vil være i fokus på Regionsudvalgets konference om decentralt samarbejde i marts 2017.

Medborgerskab, forvaltning og bedre lovgivning

63. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at revidere forordningen om **det europæiske borgerinitiativ** (ECI) med det formål at forenkle og forbedre den retlige ramme for dette redskab;

64. glæder sig over Kommissionen REFIT-initiativ, navnlig forslaget om at vurdere gennemsigtigheden og den demokratiske kontrol af procedurerne for delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter og for visse afledte retsakter;

65. gentager sin anmodning om, at **territoriale konsekvensanalyser** om nødvendigt inkluderes i konsekvensanalysefasen i forbindelse med ny EU-lovgivning; foreslår et tættere samarbejde mellem RU og Det Fælles Forskningscenters nyetablerede kompetencecenter for territoriale politikker, når gennemførelsen af EU's lovgivning skal vurderes;

66. opfordrer til øget gennemsigtighed, samarbejde og effektivitet i EU-institutionerne og bifalder deres tilsagn om fælles fastsættelse af overordnede mål og prioriteter, navnlig vedrørende lovforslag, i den nye **interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning**; opfordrer til, at udvalget inddrages i alle faser af lovgivningsproceduren, så det fuldt ud kan udnytte sit potentiale i lovgivningscyklussen;

67. forventer et stadig tættere samarbejde med Kommissionen og Europa-Parlamentet om overvågningen af **nærhedsprincippet** og i tilknytning til konferencen om nærhedsprincippet i 2017;

68. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, det slovakiske rådsformandskab og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 8. december 2016.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

120. PLENARFORSAMLING DEN 7. OG 8. DECEMBER 2016

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — REFIT-programmet: det lokale og regionale perspektiv

(2017/C 185/02)

Ordfører: François DECOSTER (FR/ALDE)
næstformand for regionalrådet i Nord-Pas-de-Calais-Picardie

Basisdokument: Brev fra Kommissionen af 13. januar 2016

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg støtter Kommissionens indsats for at sikre, at europæiske politikker afspejler de nationale, regionale og lokale myndigheders interesser bedre, og påpeger endnu en gang, at dette må være et fælles ansvar for alle forvaltningsniveauer;
2. støtter det synspunkt, at bedre regulering ikke kun handler om at have mindre lovgivning på EU-plan, men ligeledes om at bestemme det niveau, hvor de tilsigtede mål bedst kan opnås. Udvalget understreger, at den effektive anvendelse af nærhedsprincippet er en hovedbestanddel inden for bedre regulering;
3. understreger, at al regulering er nødt til at finde den rette balance mellem ligeberettigede bekymringer og forventninger om »tryghed« på den ene side (individuelt, lovgivningsmæssigt, administrativt, økonomisk) og om »effektivitet« og »frihed« eller fleksibilitet på den anden side. At skabe en sådan balance i konkrete sammenhænge er en opgave, som skal varetages i den demokratiske proces, og demokratisk valgte repræsentanter på alle niveauer har ansvaret for at forklare borgerne de uundgåelige afvejninger og kompromisser;
4. er opmærksom på arbejdet i gruppen på højt plan vedrørende administrative byrder (Stoibergruppen), gruppens endelige rapport og afvigende udtalelser;
5. noterer sig Rådets, Kommissionens og Parlamentets underskrivelse af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning den 13. april 2016 og håber, at denne nye aftale vil bidrage til at styrke EU's beslutningstagning i alle faser — planlægning, udformning, vedtagelse, gennemførelse og evaluering. Udvalget er imidlertid bekymret over, at den særlige rolle, der spilles af demokratisk valgte repræsentanter på lokalt og regionalt niveau samt af Regionsudvalget, ikke nævnes i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning andet end som »interessenter«, og det på trods af den vægt og det mandat, de har fået tildelt i medfør af Lissabontraktaten;
6. ønsker at blive involveret i yderligere initiativer om fortolkningen og gennemførelsen af den nye aftale, så dets potentiale som et rådgivende organ i den lovgivningsmæssige cyklus kan udnyttes fuldt ud. Udvalget minder om, at mange RU medlemmer har kompetence til at gennemføre EU's politikker;
7. glæder sig over anmodningen fra Kommissionen om en »bredere perspektivudtalelse«, som giver »yderligere forslag til de krav, der pålægges af EU's regulering, og enklere måder at opnå det samme eller endnu bedre resultater på«;

8. glæder sig over Kommissionens politisk specifikke anmodninger om udvalgets perspektivudtalelser på områder såsom, men ikke begrænset til, miljø, energi, finansielle tjenesteydelser og landbrug, hvor lokale og regionale myndigheder kan kortlægge byrder og komme med forslag til forbedringer, der modsvarer deres behov;
9. bemærker, at denne bredere perspektivudtalelse er en oversigt over virkningerne af regulering for lokale og regionale myndigheder, og opfordrer til specifik politikanalyse og sektororienteret analyse med henblik på at afdække flaskehalse og byrder;
10. glæder sig over den generelle tilgang, hvor regionale og lokale aktører specifikt inddrages i høringer relateret til bedre EU-regulering. Det glæder sig i denne sammenhæng f.eks. over rapporten »Dutch provinces for better EU regulation« og gør opmærksom på de flaskehalse, der afdækkes, og de specifikke løsninger, der foreslås;
11. bifalder i den forbindelse vedtagelsen af Amsterdampagten om EU's dagsorden for byerne, eftersom spørgsmålet om bedre regulering spiller en vigtig rolle i de tematiske partnerskaber. I sammenhæng hermed er der også blevet gennemført en undersøgelse, »Bridge, bedre EU-regulering for lokale og regionale myndigheder«, som indeholder eksempler på konkrete situationer, hvor lokal og regional praksis kommer i karambolage med EU-lovgivningen;
12. opfordrer Kommissionen til at gennemgå de foreslåede løsninger, der er relateret til sektorspecifikke reguleringer, proportionalitet, grænseoverskridende flaskehalse, statsstøtte og revisionspres, og tage højde for dem ved udarbejdelsen af nye regler;
13. anerkender den specifikke funktion, som lokale og regionale myndigheder udgør på en række områder, der påvirkes betydeligt af EU-regulering, og deres funktion som myndigheder, der udmønter EU-lovgivning og forvalter EU-midler, og understreger, at deres specifikke ansvar giver dem gode muligheder for at vurdere, hvilke områder af reguleringsrammerne der er problematiske og eventuelt bør ændres;
14. mener, at alle forvaltningsniveauer skal sikre, at lovgivningen er passende og effektiv og ikke skaber unødvendige omkostninger og byrder, samtidig med at borgerne, forbrugerne, bæredygtigheden og miljøet beskyttes;
15. forstår, at EU-institutionerne skal bevise værdien af reguleringsrammerne og EU-lovgivningens merværdi for alle borgere, samtidig med at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet respekteres;
16. anerkender, at den seneste tids økonomiske vanskeligheder har skabt et klima, hvor ekstra udgifter forårsaget af overregulering har ført til større budgetnedskæringer for mange lokale og regionale myndigheder, samtidig med at der sket en reduktion i de tilgængelige ressourcer. Dette har vist sig byrdefuldt for og ført til større pres på disse myndigheder i form af krav om en reduktion af de administrative udgifter, samtidig med at de står over for stigende krav om offentlige foranstaltninger. RU gentager det synspunkt, at der er behov for forenkling og mindre bureaukrati, hvor dette øver indflydelse på de nøgleopgaver, som de lokale og regionale myndigheder skal varetage;
17. sætter pris på, at de betænkninger og udtalelser, der tidligere er vedtaget af Parlamentet, EØSU og Regionsudvalget har bekræftet betydningen af koordinerede tiltag fra EU i partnerskab med nationale institutioner og EU-institutioner samt lokale og regionale myndigheder;
18. understreger, at de lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle med hensyn til at støtte borgerne i at overvinde nød, der skyldes langvarige økonomiske problemer, ikke mindst gennem EU-programmer, og minder om, at retssikkerhed og lettere adgang til EU-programmerne samt anerkendelse af nødvendigheden af strukturelle reformer er væsentlige forudsætninger for, at de kan udfylde denne rolle;
19. bemærker, at finansiering fra EU er vigtig for mange lokale og regionale myndigheder for at gennemføre EU-love og navnlig for gennemførelsen af en samhørighedspolitik, der er differentieret efter økonomisk styrke;

20. anerkender, at tilgængeligheden af EU programmer og de påkrævede reguleringsystemer kan forårsage væsentlige vanskeligheder med hensyn fortolkning af de retlige rammer samt gennemførelses-, revisions- og indberetningsbestemmelser, og gør opmærksom på, at navnlig revisionssystemet ofte volder problemer for sponsorer af projekter med hensyn til langsigtet registerføring, hvilket også fremgår af RU's udtalelse om en forenkling af ESI-fondene;

21. glæder sig over Europa-Parlamentets beslutning om målrettet og effektiv regulering (REFIT): Status og udsigter for fremtiden ⁽¹⁾, hvor RU's vigtige rolle som politisk institution bekræftes. Udvalget er enig i, at REFIT-programmet ikke må udnyttes til at sænke standarderne;

22. understreger, at REFIT ikke må betragtes som et påskud for at sænke ambitionsniveauet, navnlig på områder som miljø, fødevarerikkerhed, sundhed og forbrugerrettigheder, samtidig med at målet om at mindske bureaukratiet og fjerne unødvendige reguleringsmæssige byrder støttes;

23. støtter målet om så vidt muligt at gennemføre EU-lovgivning 1:1 på nationalt plan og kun indføre standarder, der er højere end EU-lovgivningens, når det er nødvendigt af objektive og tekniske grunde. Det skal dog stadig være muligt for medlemsstaterne og regionerne at afgøre, hvad der er nødvendigt til sikring af en hensigtsmæssig gennemførelse fra sag til sag. Kommissionens forslag om, at »overregulering« skal begrundes i hvert enkelt tilfælde, kan bidrage til at øge gennemsigtigheden. Imidlertid må skærpede kontrolkrav til den nationale og regionale gennemførelse ikke føre til indblanding i spørgsmål, der vedrører tilrettelæggelsen af den nationale forvaltning og de nationale forvaltningsprocedurer;

24. understreger betydningen af, at der i evalueringer af lovgivningen tages hensyn til både omkostninger og fordele — samfundsmæssige, miljømæssige og andre — for borgerne og økonomien såvel som de såkaldte omkostninger ved ikke at virkeliggøre EU ⁽²⁾, dvs. de omkostninger, der er foranlediget af manglende fælles handling på europæisk plan i en bestemt sektor;

25. opfordrer i den henseende Kommissionen til at fastlægge en standarddefinition af overregulering gældende for hele EU af hensyn til retssikkerheden ved gennemførelsen og anvendelsen af EU-lovgivningen og med henblik på at begrænse overdrevent bureaukrati ⁽³⁾.

Specifikke anbefalinger

26. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme udviklingen af digitale metoder og IKT-redskaber, bl.a. inden for EU's handlingsplan for e-forvaltning, med henblik på at tilvejebringe et fælles format og en fælles proces for indsamling af de data, der er påkrævet for at overvåge og indberette behov, for at reducere administrative byrder i form af indberetning til både national og EU databaser;

27. fremhæver betydningen af kvalitetskontroller, der kan klarlægge overlapninger og uoverensstemmelser, som i tidens løb er opstået fra en række målsætninger og nye politiske initiativer, navnlig med hensyn til indberetnings- og efterlevelsescrav;

28. understreger behovet for en bedre forståelse af omfanget af indberetningsforpligtelser, der er blevet indført for at sikre efterlevelse af EU-lovgivningen. Udvalget foreslår, at der laves en liste over indberetningskravene for de lokale og regionale myndigheder, og at de standardiseres mest muligt, samt at de anvendte indberetningsmetoder indrettes på at reducere den administrative byrde for borgere og SMV'er samt for de lokale og regionale myndigheder.

Kommunikation, høringer og sprog

29. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at sprog og sprogbrug kan være enten en hindring eller en invitation til deltagelse; et lettilgængeligt og forståeligt sprog er en central del af lovgivningsmæssige og reguleringsmæssige ændringer;

30. mener, at involvering kræver enkelt og klart sprog samt simple og klare strukturer og bestemmelser for at sikre, at EU og EU's formål, programmer, politikker, lovgivning og praktisk hjælp er tilgængelig for alle;

⁽¹⁾ P8_TA(2016)0104.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets undersøgelse om Omkostningerne ved ikke at virkeliggøre EU, 2014-2019.

⁽³⁾ Udtalelse om målrettet EU-regulering (REFIT) 2013.

31. opfordrer derfor Kommissionen til at forenkle sit sprog og gøre det forståeligt for den brede befolkning og foreslår, at anvendelsen af teknisk sprog begrænses til et minimum i overensstemmelse med de lovgivningsmæssige krav;
32. mener, at en mere brugervenlig og konsekvent fortolkning af EU's regler og bestemmelser er påkrævet, herunder for eksempel forholdsmæssige revisionskrav, større brug af faste priser, forenklede ansøgninger, krav og indberetninger samt klarere fortolkning af bestemmelserne (f.eks. statsstøtte og lovgivningen om offentligt udbud);
33. forstår, at EU er nødt til at have sin opmærksomhed passende rettet mod en aktiv kommunikationsstrategi, som er udformet til at forpligte partnere, opretholde aktivitet og tiltrække investeringer;
34. fremhæver de opgaver mht. uddannelse og oplysning om EU's politikker og programmer, der udføres af såvel lokale som regionale myndigheder, for at gøre disse mere tilgængelige for deres borgere;
35. fremhæver den rolle, som Europe Direct-informationscentre spiller for oplysningen af borgerne om EU's lovgivning og programmer ved at tilpasse indholdet og sprogbrugen til borgernes udtryksmåde;
36. bemærker, at videntcentre såsom Europa Decentraal i Nederlandene spiller en vigtig rolle med hensyn til at lette den korrekte gennemførelse og fortolkning af EU-lovgivning. Deres eksperter spiller en vigtig rolle i leveringen af gratis information og rådgivning til lokale og regionale myndigheder og deres sammenslutninger. På den anden side beviser den store efterspørgsel efter videntcentrenes bistand behovet for forenkling af EU's lovgivning;
37. sætter pris på, at den nuværende praksis indbyder borgerne til at deltage i høringer. Imidlertid er bidrag fra borgere som enkeltpersoner sjældne, da de fleste høringer er begrænsede som følge af sprogtilgængelighed samt anvendelsen af tekniske begreber og sammenhænge, og derfor er meget ugæstfrie. Høringerne er således lukkede for alle med undtagelse af nogle få borgere, som har de nødvendige færdigheder og sprog til at kunne deltage. Det er vigtigt at sikre, at alle interessenter, og ikke mindst civilsamfundet, får lige adgang til forhandlingsdokumenterne, som bør oversættes til alle officielle EU-sprog og affattes så enkelt, klart og forståeligt som muligt for at tilvejebringe så meget information som muligt om de reguleringer, som der satses på;
38. mener, at de borgerbaserede høringer bør supplere, men ikke erstatte, den strukturerede offentlige høring, og de bør heller ikke formindske den rolle, som de relevante institutionelle organer, der er anerkendt i Lissabontraktaten, spiller;
39. bekræfter betydningen af at høre de lokale og regionale lovgivende forsamlinger via RU, når der tages initiativ til ny lovgivning, eftersom disse lokale myndigheder er det demokratiske talerør for borgernes reelle behov samt behovene hos dem, der ikke er i stand til at udtrykke deres holdning på individuel basis;
40. det er i den forbindelse nødvendigt, at de lokale og regionale institutioner får højere prioritet end private sammenslutninger dels fordi deres rolle anerkendes i Lissabontraktaten, dels fordi de inkarnerer demokrati og politisk repræsentation.

Programmer og finansiering: teknisk bistand, rådgivning og indberetning

41. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at oprette en kvikskranke for rådgivning om bestemmelser for at sikre, at ansøgere til EU-midler gives rettidig, passende, entydig og klar rådgivning;
42. foreslår, at fagfolks synspunkter bør opsøges under en programperodes forløb, således at forbedringer af den lovgivningsmæssige og reguleringsmæssige ramme kan baseres på praktisk erfaring;
43. foreslår en specifik mekanisme for at anvende midler til teknisk bistand til at oprette et juridisk team for hvert program, hvortil alle ansøgere skal have fri adgang, og som leverer robust og konsistent rådgivning baseret på en vedtaget ensartet fortolkning af lovgivningen som anbefalet af Kommissionen og med udgangspunkt i gældende praksis om EU's finansieringsbestemmelser, så man fjerner meget af den usikkerhed og det ansvar, som i øjeblikket pålægges den endelige støttemodtager;

44. foreslår, at forvaltningsordninger skal skabe en klar adskillelse mellem administration af programmer og levering af projekter/programmer for at undgå potentielle interessekonflikter og vurderingspartiskhed;

45. foreslår at man inden for rammerne af det eksisterende budgetloft maksimerer størrelsen på »finansieringspuljer«, der gør en programbaseret tilgang til gennemførelse mulig, hvor en række lignende projekter forbindes, og succes måles ud fra samlede resultater frem for særskilte projektresultater, inden for områder som energi, for nu blot at nævne et muligt eksempel;

46. foreslår at undersøge mulighederne for at udvikle og forbedre modeller for finansieringsteknik, herunder specialiserede venturekapitalfonde til de centrale sektorer, mere effektiv tilpasning af finansiering via tilskud med JESSICA med henblik på at stimulere markedet for ejendomsinvestering og muligheden for en JASMINE-baseret ordning for mikrokredit til at støtte nyetablerede og små virksomheder;

47. foreslår at styrke mulighederne for match funding, navnlig fra den private sektor for at sikre, at finansiering er til rådighed for at gøre det muligt for lokale og regionale myndigheder at håndtere lokale behov;

48. anmoder Kommissionen om at overveje et forslag til en foranstaltning, hvorved ubrugte og frigjorte midler returneres til EU-budgettet i form af en formålsbestemt indtægt til den medlemsstat, der oprindeligt fik tildelt midlerne for at sikre, at de tildeles og anvendes til at støtte de sektorpolitikker, som de var øremærket til i den pågældende medlemsstat;

49. manglende udnyttelse af tilgængelig finansiering skyldes i øjeblikket især et dårligt, kompliceret og alt for detaljeret gennemførelsessystem samt utilstrækkelig prioritering. Det er nødvendigt at sikre ordentlig kommunikation med de lokale og regionale myndigheder og med de nationale organer for at omdefinere og præcisere prioriteterne, så det ikke kommer til at gå ud over støttemodtagerne;

50. det er derfor helt afgørende at sikre, at planlægningssikkerhed og pålidelighed er indbygget i de flerårige finansieringsprogrammer, hvis målene skal opfyldes. Større fleksibilitet i den flerårige finansielle ramme må derfor ikke føre til, at reallokeringer eller nye politiske initiativer bliver finansieret på bekostning af allerede godkendte programmer;

51. foreslår en klar opgavefordeling mellem parterne i forbindelse med indberetning og overvågning af EU-finansierede programmer inden for kommunen eller regionen herunder en gennemgang af udgifter og resultater samt af udformningen af afhjælpende foranstaltninger, og anmoder Kommissionen om at yde støtte, herunder finansiering, til lokale og regionale myndigheder, når forenklingen — hvad enten den er lovgivningsmæssig eller ej — medfører øgede offentlige udgifter til levering af de offentlige tjenester.

Samhørighedspolitik

52. Det Europæiske Regionsudvalg anmoder Kommissionen om at tage yderligere skridt til at forenkle samhørighedspolitikken ved at tage højde for forslagene fra lokale og regionale myndigheder, således som det kommer til udtryk i udtalelsen om *Forenkling af de europæiske struktur- og investeringsfonde set i de lokale og regionale myndigheders perspektiv*, ordfører: Petr Oswald (CZ/PES) ⁽⁴⁾;

53. minder om, at de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde) er EU's hovedredskaber til at fremme økonomisk, social og territorial samhørighed i alle medlemsstaterne, og at en forenkling af dem er grundlæggende for at opnå de politiske mål; omgående forbedringer i den aktuelle programmeringsperiode såvel som langsigtede forenklingsforanstaltninger, der potentielt fører til en væsentlig revision af den eksisterende leveringsmekanisme og -lovgivning, bør overvejes;

54. gør særligt opmærksom på nødvendigheden af forenkling, herunder lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige ændringer, inden for områder, der er relateret til revision, indberetningskrav og -vejledning, statsstøtte, offentligt udbud og overregulering;

⁽⁴⁾ CDR 8/2016.

55. bemærker, at forenklingsindsatsen kræver målrettet samarbejde mellem alle de relevante tjenestegrene i Kommissionen, navnlig GD REGIO, GD EMPL, GD COMP og GD GROW;

56. opfordrer Kommissionen til at levere flere oplysninger samt støtte til videreuddannelse af de lokale og regionale myndigheder i synergier mellem på den ene side de europæiske struktur- og investeringsfonde og på den anden Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFIS).

Forskning og innovation

57. Det Europæiske Regionsudvalg anmoder om en forenkling af ansøgnings- og indberetningsprocedurerne for forsknings- og innovationsmidler, blandt andet gennem øget anvendelse af standardomkostninger, navnlig hvad angår revision.

Den fælles landbrugspolitik og udvikling af landdistrikterne

58. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver anbefalingerne i sin udtalelse om *Forenkling af den fælles landbrugspolitik*, som blev vedtaget i oktober 2015 ⁽⁵⁾;

59. understreger behovet for at styrke tillidsprincippet i forhold til de endelige modtagere ved at lempe kravet om fremlæggelse af udgiftsbilag i forbindelse med slutindberetningen og ved, at der i kontrolfasen fokuseres på resultaterne af de finansierede projekter;

60. er betænkelig ved, at Kommissionens regelproduktion via delegerede retsakter er øget trods den nye fælles landbrugspolitik erklærede mål om at begrænse EU-lovgivningen;

61. gentager sin anmodning om større overensstemmelse og komplementaritet mellem den fælles landbrugspolitik og andre EU-politikker såsom miljøpolitikken (og fonde). Der er frem for alt et behov for større overensstemmelse mellem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og de øvrige europæiske struktur- og investeringsfonde, som tilsammen udgør en fælles strategisk ramme baseret på Europa 2020-strategiens brede politiske målsætninger;

62. mener, at den fælles landbrugspolitik bør være kompatibel med målet om territorial samhørighed, der er fastlagt i Lissabontraktaten, og at det bør undgås, at territoriale skævheder øges på grund af EU-foranstaltninger, samt at offentlige tjenester trues i landdistrikterne.

Forenkling til gavn for SMV'erne

63. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det er af meget stor betydning, at der i den igangværende arbejdsproces om bedre regulering for SMV'er tages fuldt ud hensyn til de behov, som aktørerne i det regionale og lokale erhvervmiljø har;

64. påpeger, at REFIT-platformen også bør være tilstrækkelig opmærksom på den regelbyrde, som tynger offentlige myndigheder. Det er vigtigt at forhindre, at regelbyrden skubbes frem og tilbage mellem virksomheder og myndigheder;

65. bemærker efter en høring af vinderne af Regionsudvalgets konkurrence »Europæisk Iværksætterregion«, at områder, hvor forenkling skal prioriteres, eller områder, hvor graden af den forenkling, der er indført ved hjælp af regulering, endnu ikke er tilstrækkelig, omfatter SMV'ers deltagelse i projekter finansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, SMV'ers adgang til offentlige udbud, forbrugerrettigheder og REACH. Indberetningskrav for handelsstatistikker (Intrastat) er ligeledes blevet fastlagt som en prioritet for yderligere foranstaltninger;

66. mener, at der er behov for foranstaltninger inden for administrativ forenkling for SMV'er, navnlig angående moms;

67. anmoder om, at der vedtages foranstaltninger med henblik på at forenkle adgangen til offentligt udbud for SMV'er. Udvalget er bekymret over, at graden af den forenkling, som vil blive indført gennem de nye direktiver og det fælles europæiske udbudsdokument, muligvis ikke er tilstrækkelig til at sikre gunstige udbudsregler for SMV'er;

⁽⁵⁾ CDR 2798/2015.

68. gør opmærksom på, at forenklingstiltagene ikke må undergrave de lokale og regionale myndigheders mulighed for at vedtage højere standarder under hensyntagen til deres særlige forhold og deres borgeres behov, især på områder såsom ligestilling og social-, industri- og miljøpolitik;
69. understreger, at den europæiske retlige ramme for statsstøtte i forbindelse med tjenesteydelser af almen økonomisk interesse er blevet for detaljeret og for kompleks på grund den omfattende sekundære lovgivning og »soft law«-tekster om statsstøtte. Yderligere forenkling vil øge retssikkerheden, fremskynde gennemførelsen af investeringsprojekter, sikre rettidig levering af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse samt fremme vækst og beskæftigelse;
70. understreger behovet for at øge bevidstheden blandt innovative små virksomheder om de nye procedurer for offentlige indkøb, deres fordele og begrænsninger og den støtte, der er til rådighed. EU-reglerne om offentlige indkøb skal om tre år underkastes en konsekvensanalyse for at kontrollere, om de har resulteret i, at adgangen til udbud er blevet lettere for SMV'er, at de bureaukratiske hindringer er blevet reduceret, og at de har bidraget til at udvikle langsigtede partnerskaber for leverancer af varer og tjenesteydelser, der for nærværende ikke findes på markedet;
71. gentager sin opfordring til at forhøje tærsklen for de minimis-reglerne for statsstøtte til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse samt tærsklen for fritagelse fra forpligtelsen (i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF) til at oplyse om statsstøtte i form af kompensation for offentlige tjenester, der bevilges visse enheder, der er betroet opgaven med tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, eftersom disse foranstaltninger vil føre til yderligere forenkling for lokale og regionale myndigheder samt for enheder, der modtager kompensation.

Miljølovgivning

72. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på sin udtalelse om *EU's miljølovgivning: bedre indberetning og regelefterlevelse*, som blev vedtaget i april 2016 ⁽⁶⁾, og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at følge dens anbefalinger i kvalitetskontrollen af overvågnings- og indberetningsforpligtelser inden for miljøpolitikken;
73. gør særligt opmærksom på de specifikke anbefalinger, der foreslås i udtalelsen, med hensyn til alt for byrdefulde revisions- og indberetningskrav, og opfordrer navnlig til automatisering af indberetningsredskaberne og til at finde synergier på tværs af indberetningsforpligtelser i henhold til forskellige direktiver. Det gentager sit forslag om at oprette »gennemførelsesresultattavler« for kommende direktiver inden for miljølovgivningen;
74. støtter muligheden for et horisontalt EU-direktiv, som ville fastlægge bestemmelser for efterlevelsagarantier på tværs af EU's gældende miljøret baseret på principperne som nævnt i Regionsudvalgets udtalelse, der henvises til ovenfor;
75. bemærker, at Den Europæiske Union i 2013 havde et stort antal mål: 63 bindende og 68 ikkebindende, hvoraf hovedparten skal opfyldes inden 2015 og 2020. Der skal gøres status over og tages højde for indvirkningen af disse mål på de lokale og regionale myndigheder og erhvervslivet, når målene bliver foreslået og ændret. U hensigtsmæssige mål, der allerede er iværksat, bør fjernes, således at de lokale myndigheder får tilstrækkelig autonomi til at tilpasse foranstaltningerne til de lokale økonomiske og miljømæssige forhold;
76. gentager, at der er brug for en passende fordeling af ansvar og ressourcer samt tydelige informationsstrømme i medlemsstaternes krav til miljømæssig overvågning og indberetning mellem kommuner, regioner og det nationale niveau for at sikre, at indberetninger om og indikatorer for miljøets tilstand er konsekvente, effektive og pålidelige.

Bruxelles, den 7. december 2016.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽⁶⁾ CDR 5660/2015.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Turisme som drivkraft for regionalt samarbejde i EU

(2017/C 185/03)

Ordfører: Hans-Peter WAGNER (AT/EPP), borgmester i Breitenwang**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Fjerniveaustyring

1. Det Europæiske Regionsudvalg støtter EU's politik, der har til formål at fastholde Europas position som verdens mest besøgte region, der i 2015 tog imod 51,4 % af alle internationale turister svarende til omkring 609 mio. personer ⁽¹⁾, og maksimere sektorens bidrag til bæredygtighed, innovation, økonomisk vækst og beskæftigelse;
2. understreger, at i henhold til EUF-traktatens artikel 195 har EU kompetence til at gennemføre tiltag for at understøtte, koordinere eller supplere medlemsstaternes tiltag, herunder de regionale og lokale myndigheders tiltag, på dette område. De regionale og lokale myndigheder spiller en vigtig rolle i kraft af deres kompetencer, da mange regioner har enekompetencer i denne sektor. I betragtning af turistsektorens betydning for det indre marked er der brug for et samarbejde mellem medlemsstaterne og de regionale og lokale forvaltningsniveauer under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet og behovet for flerniveaustyring samt fælles europæiske principper, kriterier og foranstaltninger med europæisk merværdi;
3. opfordrer Kommissionen til at revidere **strategien for turistsektoren fra 2010**, udarbejde en integreret EU-politik for turisme under hensyntagen til alle relevante EU-politikker, forbedre turisternes tillid til turistsektoren som helhed, styrke Kommissionens strategi vedrørende sæsonafhængighed og fremlægge et flerårigt arbejdsprogram med klare mål, indikatorer og foranstaltninger for turisme;
4. opfordrer EU's medlemsstater til at udvikle nationale turismepolitikker i samråd med de lokale og regionale myndigheder og med udgangspunkt i EU's strategi for turisme;
5. opfordrer til, at alle **makroregionale strategier** suppleres med et kapitel om turisme ⁽²⁾. Kommissionen anmodes om at udarbejde en dagsorden med potentielle målsætninger for turismen i makroregionerne i samarbejde med Regionsudvalget;
6. understreger, at turisme for nærværende er en af de hurtigst voksende økonomiske sektorer i Europa. Det er en sektor, som er drivkraft for global vækst og udvikling, skaber millioner af arbejdspladser, fremmer eksport og investeringer og ændrer borgernes liv. Sektoren støtter udvekslingen af kulturel diversitet og værdier og bidrager aktivt til, at der efterhånden opbygges en europæisk identitet hos de yngre generationer;
7. opfordrer **regioner og byer** til efterfølgende at udarbejde strategier for turisme, der stemmer overens med de europæiske og makroregionale strategier, og opfordrer til oprettelse af **offentlige/offentlige samarbejdsmodeller** og offentlige/**private partnerskaber** med det formål at udvikle, fremme og realisere ny turismeinfrastruktur, der tager højde for behovene hos en aldrende befolkning i Europa og giver ældre borgere mulighed for at rejse uden hindringer i hele EU. Disse strategier bør gå hånd i hånd med udviklingen af planer for styrkelse af turismen i rejsemålene for at forbedre ressourcer og installationer, såvel offentlige som private, der fremmer dens konkurrenceevne. Der bør også sættes gang i forbedringer af etablerede destinationer, hvor de eksisterende ressourcer som tiltrækningsfaktorer for de rejsende med tiden er blevet slidt;

⁽¹⁾ Tal fra FN's Verdensturistorganisation (UNWTO) citeret i Eurostat Regional Yearbook 2016.

⁽²⁾ COM(2009) 248 final »EU-strategien for Østersøområdet«; COM(2014) 357 final »EU-strategien for området omkring Adriaterhavet og Det Joniske Hav«; COM(2010) 715 final »EU's strategi for Donauområdet«; COM(2015) 366 final »En EU-strategi for Alperregionen«.

8. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme og aktivt støtte grænseoverskridende samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder inden for turisme;

9. opfordrer til etablering af **tværsektorielle lokale** og regionale **platforme** ⁽³⁾ møntet på netværkssamarbejde, strategisk udvikling og markedsføring af destinationer ⁽⁴⁾ og med det formål at fremme en dialog samt udveksling af bedste praksis og knowhow om brugen af EU's finansielle instrumenter;

10. minder om, at turismen er et af de vigtigste politikområder hvad angår grænseoverskridende samarbejde i Europa. EGTS'erne og euroregionerne opfordres til at lette det grænseoverskridende, tværnationale og interregionale samarbejde ved hjælp af **grænseoverskridende turismekoncepter** (f.eks. transport- eller marketingkoncepter) med henblik på at fremme værditilvækst, beskæftigelse og det regionale udbud til forbrugere. I den forbindelse bør de tage alle tilgængelige EU-midler (f.eks. EFSI, ESI-fondene, Interreg, Horisont 2020) i brug og inddrage yderst erfarne organisationer, grupper eller netværk med tilknytning til sektoren.

Turisme og infrastruktur

11. Det Europæiske Regionsudvalg efterlyser offentlige og private **midler** til en vedvarende forbedring af rejse- og turismeinfrastruktur ⁽⁵⁾, som i mange tilfælde også fungerer som tjenesteydelser af almen interesse, i fjerntliggende områder, bjergrige regioner, øsamfund og kystområder for at sikre og forbedre **turistregionernes tilgængelighed, forsyningskæde og konkurrenceevne** og opfordrer til

— at forbedre systemet til indsamling og behandling af data om turiststrømmene (transit- og destinationsturisme) ved Eurostat (eller andre organisationer som European Travel Commission og FN's Verdensturistorganisation)

— at anmode Eurostat om at udarbejde en mere detaljeret regional opdeling af dataene (over NUTS 2 (1)) og at foretage tilpasninger til nye behov og krav (f.eks. indarbejdelse af variabler om tilgængelighed og CO₂-emissioner). På denne måde vil rejsemålene få rådighed over solide og sammenlignelige data med henblik på at udnytte og optimere ressourceanvendelsen ud fra et bæredygtighedssynspunkt

— at fremme **kapacitets- og rejsemålsforvaltning** på alle forvaltningsniveauer på grund af den massive trafik- og miljøbelastning og overbelastningen af turistregionernes infrastruktur

— at skabe **økonomiske incitamenter** til fordeling og europæisk koordinering af turiststrømmene ⁽⁶⁾ og gøre en tydelig indsats for sæsonspredning

— en **revision af Kommissionens hvidbog** om et konkurrencedygtigt, europæisk system for mobilitet, navnlig set i relation til reduktion af trafikbelastningen i følsomme regioner (bl.a. i storbyområder, naturområder) i tilknytning til transittrafik, sikring af en uafbrudt dør til dør-transport, information om offentlig transport og eksisterende tjenester ⁽⁷⁾ samt foranstaltninger til fremme af offentlig transport, navnlig jernbanetransport ⁽⁸⁾, og tiltag til fremme af europæiske og nationale cykelstier og langdistancevandrestier;

12. opfordrer til, at der i europæiske, nationale og regionale strategier for turistsektoren tages højde for spørgsmål vedrørende bekæmpelse af terrorisme, sikkerhed — især på offentlige steder — og civilbeskyttelse, navnlig krisekommunikation og -styring i nationale, regionale og lokale beredskabsplaner og -procedurer.

⁽³⁾ Et eksempel på en sådan platform er de europæiske regioners netværk for en konkurrence- og bæredygtig turisme (NECSTouR).

⁽⁴⁾ F.eks. turisme og landbrug, turisme og wellness, turisme og spa, turisme og sport, turisme og lokalt håndværk samt turisme og kreative kulturelle industrier, industri og museer.

⁽⁵⁾ Også i ultraperifere regioner, fjerntliggende områder, bjergrige regioner, øsamfund og kystområder, grænseregioner og regioner, der står over for demografiske udfordringer, kultur- og naturområder, nye såvel som etablerede destinationer.

⁽⁶⁾ »Grønne ruter«, styring ved hjælp af vejafgifter på bestemte tidspunkter af dagen eller ugen, præferentielle takster på færger/i den offentlige transport for turister (navnlig i jernbanetransporten).

⁽⁷⁾ Herunder tilgængelige intermodale transportmuligheder og billetudstedelse.

⁽⁸⁾ F.eks. biltog og mulighed for at tage cykler med over grænsen i tog.

Investeringer i turistsektoren

13. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme grundigt at genoverveje sin tilgang til turismen inden for rammerne af ESI-fondene, idet støtte til turisme via disse fonde i praksis nu er udelukket i visse lande, selv om mange regioner i disse lande har mindre udviklede områder, hvor turismen praktisk talt er det eneste udviklingsinstrument (for eksempel nationalparker og miljøbeskyttede områder);

14. understreger, at det er nødvendigt **at investere** i den europæiske turistsektors konkurrenceevne. Navnlig små og mellemstore virksomheder må forbedre udnyttelsen af strategien for det digitale indre marked og de dertil knyttede støttepakker (EFSI, ESI-fondene, EHF, Interreg, Urbact, Life, Horisont, COSME, Et Kreativt Europa, Erasmus+, EaSI)⁽⁹⁾. I dette øjemed bør der tages initiativer i form af støtte og uddannelse for SMV'er med henblik på en mere effektiv udnyttelse af fondene;

15. støtter opfordringen til, at der indføres en **budgetpost til fremme af europæisk turisme** i det årlige EU-budget, der kan finansiere innovative, konkurrencedygtige, bæredygtige, tværregionale og grænseoverskridende projekter og støtter en større hensyntagen til **turismerelaterede investeringer** i EU's regionalpolitik efter 2020. EU's støtte skal bidrage til at gøre livet lettere for SMV'erne, og det bureaukrati, der er forbundet med udbetalingen af støtte, skal reduceres betydeligt;

16. opfordrer medlemsstaterne og deres regionale myndigheder til at inkludere turismerelaterede prioriteter i deres operationelle programmer efter 2020, således at offentlige myndigheder og den private sektor får adgang til midler, der kan finansiere deres projekter. Set i lyset af de demografiske ændringer, der sker i højt tempo, anbefaler udvalget, at initiativer, der har til formål at tilpasse turismeinfrastrukturen og transportformerne til behovene hos en aldrende befolkning, prioriteres;

17. opfordrer medlemsstaterne til at:

- fremskynde digitaliseringen af turistsektoren og navnlig udbygningen af adgangen til højhastighedsbredbånd i ultraperifere, fjerntliggende, tyndt befolkede områder og i bjergområder
- anbefaler, at de offentlige myndigheder udnytter potentialet i den digitale dagsorden for Europa og gør brug af de dermed forbundne muligheder for at styrke deres e-sundhedstjenester til fordel for såvel egne borgere som rejsende
- træffe foranstaltninger til at sikre en betydelig strøm af besøgende året rundt
- fremme en forøgelse af gennemsnitsopholdslængden på turistmålene
- forbedre sektorens ansattes kapacitet og beskæftigelsesegnethed
- arbejde for, at bæredygtighed bliver et af hovedkriterierne som led i forvaltning af turistmål og -produkter samt
- etablere ekspertfora til fremme af bedste praksis, særlig blandt SMV'er;

18. beklager, at SMV'erne på grund af manglende viden ikke udnytter EFSI i tilstrækkelig grad og støtter oprettelsen af **regionale investeringsplatforme** under EFSI, således at SMV'er kan få adgang til oplysninger og knowhow med regionaludviklingen som forbillede (f.eks. »theALPS«⁽¹⁰⁾). I forbindelse med realiseringen af sin erklæring »Investere og sammenkoble«⁽¹¹⁾ fra det 7. topmøde for regioner og byer i Bratislava foreslår Regionsudvalget derfor Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank, at man i fællesskab opretter en **europæisk investeringsplatform** for turismerelaterede SMV'er og fælles gennemførelse af lokale turismeinvesteringsfora under EFSI. I praksis bør der inden 2018 gennemføres fem pilotprojekter i pilotregioner (landdistrikter/fjerntliggende eller ultraperifere områder, bjergområder, grænseområder, ø-/kystregioner og byer), der om muligt også inddrager netværk som NECSTouR, Europæiske Grænseregioners Arbejdsfællesskab, europæiske grupper for territorialt samarbejde eller euroregioner;

⁽⁹⁾ »Guide on EU Funding for the tourism sector 2014-2020«. <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/18164/attachments/1/translations/en/renditions/pdf>.

⁽¹⁰⁾ <http://www.thealps.travel/en>.

⁽¹¹⁾ COR-2016-02559-00-00-DECL-REF.

19. opfordrer regioner og EGTS'er til i fællesskab med EFSI's Styringsråd og EIB at motivere bankerne i deres regioner til at udarbejde **investeringsprogrammer**, der letter grænseoverskridende investeringer og turismerelaterede SMV'ers adgang til EU-midler og midler fra den private sektor (OPP-modeller);

20. opfordrer Kommissionen til at støtte **grænseoverskridende mikro- og små projekter** i turistsektoren samt »**mellemløbelige projekter**«, der navnlig i grænseområder yder et væsentligt bidrag til at skærpe den europæiske bevidsthed;

21. gentager sin opfordring til at forhøje tærsklerne for de minimis-reglerne for statsstøtte til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, der ofte også gavner turismen, til 1 mio. EUR i hvert enkelt tilfælde for tre skatteår. I regioner, hvis økonomiske og sociale stabilitet i høj grad afhænger af turisme, og som er kendetegnet ved høj arbejdsløshed, bør disse tærskler også gælde for offentlige investeringer i turismerelaterede infrastrukturer, såfremt disse regelmæssigt benyttes af lokalbefolkningen. Udvalget minder samtidig om, at den nuværende generelle gruppefritagelsesforordning nr. 651/2014, der gælder indtil den 31. december 2020, allerede dækker støtte til kultur og bevarelse af kulturarv samt støtte til sportsinfrastruktur og multifunktionel infrastruktur til rekreative aktiviteter;

22. gør opmærksom på, at turisme spiller en central rolle i strategien for mange mindre udviklede regioner, der har et stort og stadig ikke fuldt ud udnyttet økonomisk og økologisk potentiale.

Bedre regulering

23. Det Europæiske Regionsudvalg henleder opmærksomheden på vanskeligheder **vedrørende de lovgivningsmæssige rammer** og anbefaler, at medlemsstaterne ikke gennemfører national lovgivning, der unødvendigt skærper EU-lovgivningen (overregulering). Regionsudvalget anbefaler, at Kommissionen inden for rammerne af Refit træffer følgende turismerelaterede initiativer:

- forenkler reglerne for udbydere af bredbåndstjenester og iværksætter foranstaltninger til gennemførelse af en markedsøkonomisk og teknologisk set neutral model
- gennemgår informations- og oplysningspligterne i EU's direktiv om forbrugerrettigheder
- evaluerer og i givet fald reviderer direktivet om pakkerejser. Et overdrevet bureaukrati og retlig usikkerhed bør undgås
- lemper oplysningspligten i henhold til EU's forordning om fødevareinformation (nr. 1169/2011) i hotel- og restaurationsbranchen
- forenkler gældende regler om medbringelse af væsker i luftfarten ⁽¹²⁾;

24. opfordrer til, at man i forbindelse med byfornyelsesstrategier for bykerner nøje overvejer den eventuelle effekt af disse investeringer i henseende til beskyttelse eller forbedring af den lokale evne til at tiltrække turismeaktiviteter og sikring af adgang for borgere og besøgende med nedsat mobilitet, når omfanget af de fremtidige behov for investeringer i byfornyelse eller infrastruktur skal fastlægges.

Tematisk turisme

25. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår at **fremme temarelaterede turismeprojekter** ⁽¹³⁾ i tråd med intelligent specialisering (intelligente regioner/byer) med henblik på at imødegå masseturismens negative følger samt at **introducere en titel som »European Capital of Smart Tourism«**, der årligt tildeles til maksimalt tre af EU's byer/regioner ved repræsentanter for turistsektoren, Kommissionen, Europa-Parlamentet og Regionsudvalget. I den forbindelse bør man især være opmærksom på at fremme bæredygtige og konkurrencedygtige rejsemål som en merværdi til Fremtrædende Europæiske Rejsemål (EDEN). Der bør tages højde for områder uden for bykerner og veletablerede bymæssige turistmagneter, således at byknudepunkter i periferien af storbyområder eller små og mellemstore byer også gavnnes;

⁽¹²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 185/2010 af 4. marts 2010 om detaljerede foranstaltninger til gennemførelse af de fælles grundlæggende normer for luftfartssikkerhed (EUT L 55 af 5.3.2010, s. 1).

⁽¹³⁾ Vinturisme, gastronomi, økoturisme, sprogturisme, aktiv turisme, cykelturisme, landboliv, traditioner, religion, kunst, uddannelse, forskning, forskellige nye sportarter, handels- og konferenceturisme, MICE (Meetings, Incentives, Conventions and Events) osv.

26. understreger, at turismen i byer giver impulser til byplanlægningen hvad angår fornyelse af det offentlige rum, infrastruktur, konnektivitet, udvikling af lokale faciliteter og rekreative anlæg. Dette gavner ikke kun turisterne, men også lokalsamfundene og borgerne;

27. opfordrer til fremme af **kulturturisme, naturturisme, historisk turisme og religiøs turisme**, der bidrager til beskæftigelse, multikulturel forståelse samt lokal og regional udvikling og udvikling af landdistrikter og opfordrer til at forbinde turiststederne for at skabe tematiske turistruter på europæisk, nationalt og lokalt plan, som f.eks. byer og lokaliteter, der er opført på UNESCO's kulturarvsliste. I denne forbindelse bør der i EU etableres et europæisk netværk af kulturarvsbyer og gennemføres specifikke foranstaltninger for at beskytte disse og udbrede kendskabet til netværket;

28. gentager, at sundheds- og wellness-turisme er en af de hurtigst voksende sektorer inden for turismen, som tiltrækker ældre europæere og gæster fra tredjelande, og anbefaler, at samspillet mellem turismen og dagsordenen for seniormarkedet styrkes;

29. understreger, at **landboturisme** bevarer lokalsamfund ved at skabe arbejdspladser, fremme lokal udvikling, beskytte miljøet, støtte kultur, kunst og håndværk i landdistrikterne og opfordrer til,

— at landdistrikter, på grundlag af de regionale udviklingsplaner, udarbejder **integrerede**, herunder **grænseoverskridende, koncepter** til udbygning af turismen i landdistrikterne. Sådanne strategier bør fokusere på velfungerende transportforbindelser, der skaber mulighed for en uhindret mobilitet til og i landdistrikter

— at der gives støtte til **SMV'ers samarbejde om udbud af turismerelaterede ydelser** gennem en overordnet sektorbaseret etablering af innovationsformidlere, således at byboere kan tiltrækkes som gæster

— at der udvikles fora og kontaktplatforme, som gør det muligt for SMV'er at skabe produkter, der er komplementære, og som har større værdi for turisten

— at landdistrikterne er mere opmærksomme på kulturarv i deres udviklingsstrategier, eftersom denne bidrager til at bevare og skabe arbejdspladser, understøtter landbrugsbedrifter, beskytter kulturlandskaber og støtter kunst og håndværk

— at der i den fælles landbrugspolitik efter 2020 inkluderes en konkret støtte til turismerelaterede SMV'er i landdistrikterne med henblik på at styrke landboturismen yderligere;

30. understreger den vigtige rolle, som gastronomisk turisme spiller med hensyn til at skabe nye varige arbejdspladser, og bemærker, at hensigten med at udvikle dette turismesegment er at fremme traditionelle og lokale kvalitetsprodukter. I betragtning af, at mere end en tredjedel af de penge, der gives ud af turister, bruges på fødevarer, udgør gastronomisk turisme en sikker og væsentlig indtægtskilde;

31. bekræfter sin støtte til initiativerne vedrørende de europæiske kulturhovedstæder og det europæiske kulturarvsmærke samt de europæiske kulturarvsdage og EU's kulturarvspris.

Klimaændringer og bæredygtighed

32. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at turismen i mange regioner udgør et sikkerhedsmæssigt anker for økonomisk vækst, indkomst og beskæftigelse. Regionsudvalget opfordrer regionerne til at tage højde for **bæredygtighed** ⁽¹⁴⁾ i deres planer for turismen ⁽¹⁵⁾ med anvendelse af innovative instrumenter for at overvåge turismen og gøre den mere bæredygtig ud fra et miljømæssigt, socialt og økonomisk synspunkt (ETIS — European Tourism Indicators System) og anlægge en helhedsorienteret tilgang, som foregriber og tackler øget pres på miljøet som følge af turismerelaterede aktiviteter. Udviklingen af disse koncepter bør støttes målrettet af EU's samhørighedspolitik;

33. opfordrer til, at der findes en europæisk lovgivningsmæssig løsning vedrørende udviklingen af deleøkonomien, som ud over positive virkninger også indebærer risici såsom manglende social beskyttelse for arbejdstagerne, manglende regler for indkvartering af kunder/turister, overførsel af risici fra arbejdsgivere til arbejdstagere, negative skattemæssige konsekvenser og manglende kontrol med destinationens kvalitet;

⁽¹⁴⁾ F.eks. en diversificeret vifte af udbud på områderne: wellness, kultur, sport, sæsonuafhængige produkter, der sikrer aktivitet året rundt, modeller til kortlægning af klimaindvirksomheden ved forskellige ferieformer og -aktiviteter.

⁽¹⁵⁾ Med NECSTouR-regionerne som forbillede.

34. støtter udviklingen af en bæredygtig kulturel turisme i byer, som kan være en vigtig katalysator til generering af indtægter, der kan anvendes til at fremme en innovativ praksis inden for kulturarvsbevarelse og -forvaltning. Turisme i byer stimulerer også innovation. Anvendelse af informations- og kommunikationsteknologier og konceptet om intelligente byer skaber ikke blot kvalitetsoplevelser for de besøgende, men forbedrer også livskvaliteten for lokalbefolkningen;

35. opfordrer turistregioner til at diversificere deres **økonomiske fokusområder** set i lyset af klimaændringerne, især bjerg- og kystområder har gode forudsætninger for fremstillingen af vedvarende energi (vand-/vindkraft, solenergi, jordvarme, biomasse), og investere i klimavenlige projekter i samarbejde med sektoren og ved hjælp af redskaber som Hotel Energy Solutions (HES)⁽¹⁶⁾ og Nearly Zero Energy Hotels (neZEH)⁽¹⁷⁾;

36. opfordrer Kommissionen til at støtte kampagner til styrkelse af branchens bevidsthed om bæredygtig forvaltning af naturressourcer (med henblik på at reducere vandforbrug, fødevarspild og anvendelsen af rengøringsmidler og hygiejniske artikler).

Arbejdsmarked, uddannelse og forskning

37. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe yderligere foranstaltninger til en **grænseoverskridende formel anerkendelse af kvalifikationer inden for turistsektoren** samt alsidige uddannelser, der mindsker konsekvenserne af sæsonudsving. Anerkendelsen af kvalifikationer skal tage udgangspunkt i et højt niveau⁽¹⁸⁾;

38. understreger behovet for at bekæmpe brugen af sort eller utilstrækkeligt deklareret arbejde, hvilket er særlig udbredt i turistsektoren⁽¹⁹⁾;

39. opfordrer Kommissionen til at udvikle turismespecifikke programmer til en **Europa-dækkende formidling** af faglært arbejdskraft til turistområder inden for rammerne af Euresnettet og i samarbejde med de nationale arbejdsformidlingsagenturer;

40. opfordrer de lokale og regionale myndigheder og arbejdsformidlinger til at samarbejde med turistsektoren om opkvalificering, således at der ved hjælp af livslang læring kan tilbydes efter- og videreuddannelse til fremme af kvalitet (bæredygtighed, kundepleje, sikkerhed m.m.) og markedsføring (digitalisering) i turistsektoren;

41. glæder sig over vedtagelsen af de nye mål for bæredygtig udvikling (SDG)⁽²⁰⁾, på det 70. møde i De Forenede Nationers Generalforsamling og fremhæver, at blandt de 17 mål for bæredygtig udvikling nævnes turisme udtrykkeligt under mål 8, 12 og 14 i forbindelse med sektorens evne til at fremme økonomisk vækst, inklusion og anstændigt arbejde for alle, fremme bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion og fremme bevarelse og bæredygtig udvikling af vandressourcer. Udvalget fremhæver de centrale tiltag — promovering og bevidstgørelse, vidensdannelse og -formidling, politikudformning, kapacitetsopbygning og uddannelse;

42. foreslår inden for rammerne af den europæiske uddannelsesoffensiv,

— at der gives støtte til PPP-initiativer med henblik på at fremme **sektorens professionalisering** gennem en kombination af uddannelse og praksis⁽²¹⁾

— at lade **tekniske skoler, faghøjskoler og universiteter indgå i et netværk** i turistsektoren og evaluere indvirkningen af Erasmus+ på turistsektoren

— at oprette et europæisk akademi for turisme og et **Jean Monnet-professorat for europæisk forskning i turisme**;

⁽¹⁶⁾ <http://hotelenergysolutions.net/>.

⁽¹⁷⁾ <http://www.nezeh.eu/home/index.html>.

⁽¹⁸⁾ COM(2016), Studie »Mapping and performance check of the supply side of tourism education and training«; COM(2014) 86 »En europæisk strategi til øget vækst og beskæftigelse inden for kyst- og havturisme«.

⁽¹⁹⁾ Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisations resolution om sort arbejde, marts 2014 (<https://www.etuc.org/documents/etuc-resolution-undeclared-work#.WA9SumeXCuk>).

⁽²⁰⁾ <https://sustainabledevelopment.un.org/>.

⁽²¹⁾ Parliament Magazine, nr. 437, 27. juni 2016, s. 28-29. Eksempel »Youth on the Spot — Special Partnership on tourism«.

43. opfordrer medlemsstaterne, regionerne og byerne til hurtigere at integrere migranter og asylansøgere på arbejdsmarkedet samt udnytte migranternes sproglige og faglige kompetencer og styrke disse ved hjælp af kurser.

Turisme og europæisk medborgerskab

44. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at den europæiske borger, når vedkommende er turist i EU, ser sig selv som en forbruger, der er beskyttet af EU-retten, og som kan bevæge sig frit i EU's indre marked og Schengenområdet. Turismen har dermed stor betydning for **skabelsen af en følelse af europæisk medborgerskab** og fremme af den gensidige forståelse. Derfor bør der skabes incitamenter, som i højere grad får europæerne til at holde ferie i Europa. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje følgende idéer under iagttagelse af nærhedsprincippet og anvendelse af flerniveaustyring:

- at tilbyde gratis InterRail-billetter til unge europæere, når de fylder 18 år, således at de får mulighed for at lære Europa bedre at kende, som foreslået af Europa-Parlamentet ⁽²²⁾
- at tilbyde fordelagtige priser i den offentlige transport (herunder i forbindelse med cykelmedtagning og systemer til cykeludlejning), på museer m.m. for EU-borgere, der rejser i EU ved hjælp af et gratis **»European Citizen Travel Card«**, som medlemsstater, regioner og byer frivilligt kan tilslutte sig. Kortet bør kunne fås via Regionsudvalgets og Kommissionens websteder, hos alle Europe Direct-informationscentre og hos deltagende turistforbund og være gyldigt i kombination med et ID-kort eller pas udstedt af et EU-land
- at udarbejde et **elektronisk europæisk rejsebadge**, (en GPS-»DiscoverYrope App«, der er velegnet til de sociale medier)
- at udvikle et **»European Traveller's Pass«** indeholdende nyttige oplysninger for EU-borgeren som turist (forbrugerrettigheder, sundhedspleje, adresser på konsulater uden for Europa, nødopkaldsnumre, oplysninger om »European Citizen Travel Card«);

45. fremhæver, at turistsektoren yder et vigtigt bidrag til den mellemfolkelige forståelse og en bedre forståelse for andre kulturer;

46. foreslår, at Kommissionen, Europa-Parlamentet og Regionsudvalget udskriver en **mediepris (en Oscar for turisme)**, der belønner dokumentation (skriftlige og audiovisuelle medier), der formidler viden om den europæiske kultur- og naturarv samt regionale og lokale turistattraktioner i Europa og bidrager til at skabe en følelse af europæisk medborgerskab.

Turismens eksterne dimension

47. Det Europæiske Regionsudvalg understreger den rolle, som **det indre marked** og **Schengenområdet** spiller for grænseoverskridende turisme og nærmarkederne. Regionsudvalget opfordrer udtrykkeligt EU's medlemsstater til at sikre det grænseløse Schengenområde;

48. bifalder Kommissionens »visumpakke« ⁽²³⁾, der blev vedtaget i april 2014, og fremhæver, at **lempelsen af visumreglerne** er af afgørende betydning for at få turister til at besøge Europa ⁽²⁴⁾. Der bør i den forbindelse foretages en nøje afvejning mellem sikkerhedshensyn og de økonomiske bidrag fra turisme. Udvalget bifalder i den forbindelse oprettelsen af et EU-system for rejseoplysninger og rejsetilladelser (ETIAS) ⁽²⁵⁾, der styrker sikkerheden ved rejser til Schengenområdet under visumfri ordninger;

⁽²²⁾ Ideen om gratis InterRail-billetter, der gør det muligt at rejse i og mellem alle deltagende lande i en given periode, blev drøftet på Europa-Parlamentets plenarforsamling i Strasbourg den 3.-6. oktober 2016.

⁽²³⁾ COM(2012) 649 final »Gennemførelse og videreudvikling af den fælles visumpolitik for at styrke væksten i EU«.

⁽²⁴⁾ ETC/2015, »Improving the Visa Regimes of European Nations to Grow Tourism: A view from the European Travel Commission«.

⁽²⁵⁾ COM(2016) 731 final, Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et EU-system for rejseoplysninger og rejsetilladelser (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/794 og (EU) 2016/1624 (foreligger d.d. ikke på dansk).

49. foreslår, at spørgsmål vedrørende turisme, og navnlig foranstaltninger til forbedring af sikkerheden for europæiske turister i tredjelande, tages op i en rapport fra Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforbundsforening (ARLEM);

50. støtter de nyligt oprettede samarbejdsplatforme mellem EU og internationale partnere som Kina under initiativer som udvalget til udvikling af kultur og turisme mellem Europa og Kina »One Belt, One Road« (OBOR) ⁽²⁶⁾.

Fremme af turisme

51. Det Europæiske Regionsudvalg støtter fuldt ud beslutningen om at gøre 2018 til »Det europæiske år for kulturarv«, idet turisme vil være en vigtig faktor i de relevante initiativer. Udvalget efterlyser endvidere et europæisk år for turisme;

52. opfordrer til koordinering af fælles **salgsfremstød for Europa i tredjelande** mellem paraplyorganisationerne for de nationale turistorganisationer og »European Travel Commission«;

53. anbefaler, at udbuddet i turistsektoren udvides og målrettes mod de enkelte lande, målgrupper, sektorer osv. Der bør især fokuseres på den globale formidling af information på en attraktiv og forståelig måde, så vidt muligt under anvendelse af de nyeste kommunikationsværktøjer. Gennem en bedre adgang til oplysninger om tilbud i den europæiske turistsektor kan antallet af turister fra såvel Europa som fra geografisk fjerntliggende lande styrkes;

54. opfordrer Kommissionen til at se nærmere på interferensen mellem turisme og migrations- og flytningestrømme, undersøge de kulturelle, økonomiske og sociale virkninger og kortlægge potentialet i de berørte regioner (arbejdsmarked m. m.) i et samarbejde med Regionsudvalget;

55. anbefaler, at Kommissionen

— arbejder for indførelsen af et **europæisk varemærke (EU-logo)** samt udarbejdelsen af regionale, tværregionale og tværnationale varemærkepositioneringer og europæiske markedsføringsplatforme (EU-markedsføringsprogrammer, f. eks. for Alperregionen eller Middelhavet) med henblik på markedsføring af Europa på fjernmarkederne, samtidig med at byernes og regionernes særlige rolle og mangfoldigheden af deres natur- og kulturarv afspejles ⁽²⁷⁾

— iværksætter foranstaltninger med det formål at få europæerne til at holde ferie i Europa. Der bør overvejes en model for et **»European Citizen Travel Card«**, der giver de rejsende generelle oplysninger, som gør deres rejse lettere og mere sikker, hvilket vil fremhæve fordelene ved at rejse i Europa

— opretter et **»EU Road Show for turisme«** og et **Kort over de europæiske kulturruter** på www.visiteurope.com webstedet ⁽²⁸⁾

— overvejer at oprette et **europæisk standardiseret klassificerings- og kvalitetsstyringssystem** for at supplere de nationale/regionale hotelklassifikationer (f.eks. antallet af stjerner) og de kvalitetsnormer, der er fastsat på nationalt niveau.

Interinstitutionelt samarbejde

56. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at integrere Regionsudvalget i det årlige europæiske forum for turisme og i den europæiske turismedag;

57. opfordrer til en årlig drøftelse af emnet turisme mellem de relevante udvalg og organer i Europa-Parlamentet og Regionsudvalget. Debatten bør inkludere en fælles høring af aktører i sektoren;

58. opfordrer de kommende EU-formandskaber til at sætte emner med relation til den europæiske turisme på dagsordenen og inddrage repræsentanter for Regionsudvalget;

⁽²⁶⁾ Parliament Magazine, udgave 437, 27. juni 2016, s. 28-29.

⁽²⁷⁾ European Tourism Manifesto (2016), »Tourism for growth and jobs« (<http://www.tourismmanifesto.eu/>).

⁽²⁸⁾ COM(2014) 477 final, Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: »På vej mod en integreret tilgang til kulturarv i Europa«.

59. støtter erklæringen om turisme for vækst og beskæftigelse ⁽²⁹⁾, et initiativ iværksat af offentlige og private aktører i Europas turistsektor, og foreslår, at udvalget skriver under på denne erklæring med det formål at støtte indsatsen for at fastholde Europa som et attraktivt rejsemål og sikre, at turistsektoren fortsat kan bidrage til den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Europa;
60. opfordrer Verdensturistorganisationen (UNWTO) til at støtte sit initiativ møntet på at udvikle turismen i Europa;
61. opfordrer regeringer og den private sektor til at fremme politikker og praksis for ansvarlig turisme i tråd med principperne i Verdensturistorganisationens »Global Code of Ethics for Tourism«, der udgør en omfattende ramme for udviklingen af bæredygtig, ansvarlig og universelt tilgængelig turisme, der tager hensyn til alle økonomiske, sociale, kulturelle og miljømæssige dimensioner;
62. lægger særlig vægt på turismens sociale ansvarlighed og opfordrer europæiske og ikke-europæiske borgere til at være velinformerede og ansvarlige turister og rejsende, der respekterer lokale traditioner og kulturer.

Bruxelles, den 7. december 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽²⁹⁾ <http://www.tourismmanifesto.eu/the-manifesto>.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den kollaborative økonomi og onlineplatforme: en fælles vision for byer og regioner

(2017/C 185/04)

Ordfører:	Benedetta BRIGHENTI (IT/PES), viceborgmester i Castelnovo Rangone, Modena
Basisdokumenter:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Onlineplatforme og det digitale indre marked — Muligheder og udfordringer for Europa
	COM(2016) 288 final
	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi
	COM(2016) 356 final

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at Kommissionen ved at navngive sin meddelelse af 2. juni 2016 »En europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi« har foretrukket at anvende udtrykket »kollaborativ økonomi« frem for det mere altomfattende »deleøkonomi«;
2. finder henvisningen til den kollaborative økonomis »almennyttige« karakter i sætningen: »Transaktioner inden for den kollaborative økonomi involverer normalt ikke et ejerskifte og kan udføres med henblik på fortjeneste eller uden fortjeneste« utilstrækkelig, idet de forandringer og den innovation, som den kollaborative økonomi fremmer, ikke begrænser sig til virkningerne af det frie spil mellem udbud og efterspørgsel af tjenesteydelser;
3. understreger, at det sætter pris på, at Kommissionen med dette dokument viser en åbenhed i forhold til den kollaborative økonomi. Der er behov for fælles rammebestemmelser, der kan vejlede og støtte medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder;
4. understreger, at det, i lyset af at den kollaborative økonomi så tydeligt slår igennem på mange forskellige niveauer, er vigtigt med en flerstrengt tilgang, der bør ledsages af et tæt og konstant samspil og samarbejde mellem de forskellige institutionelle niveauer;
5. beklager, at Kommissionen arbejdsprogram for 2017 ikke indeholder nogen forslag om en opfølgning på den europæiske dagsorden for den kollaborative økonomi. Den relevante EU-lovgivning synes nemlig ikke at være konsolideret, og rammen for kontraktforholdene mellem platformene og deres bidragsydere virker usikker;
6. mener, at eftersom denne nye økonomi på mange måder bygger på, at borgerne og forbrugerne tager selvstændige initiativer, er der behov for en lovgivningsmæssig tilgang baseret på forvaltning på flere niveauer, deltagelse, proportionalitet og undgåelse af bureaukrati.

II. ANBEFALINGER

7. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at Kommissionen foretager en grundig territorial konsekvensanalyse af de kommende initiativer på dette område. Nødvendigheden af den slags konsekvensanalyser blev understreget på et seminar arrangeret af RU for eksperter inden for konsekvensanalyser for byer⁽¹⁾. Udvalget understreger den kollaborative økonomis stærke lokale og regionale dimension, da mange af initiativerne især har stor virkning i byerne og ofte udformes, reguleres og til tider også beskattes på lokalt og/eller regionalt niveau;

⁽¹⁾ UIA, Urban Impact Assessment, *The Sharing Economy*, ECON-underudvalget, 30.6.2016.

8. er enig med Kommissionen i, at man bør undgå uensartet lovgivning, og anmoder om, at dette mål forfølges med henblik på at sikre, at den lokale og regionale økonomi høster fordelene af den kollaborative økonomi. Derfor anmodes Kommissionen om at tage hensyn til den lokale og regionale dimension i forbindelse med de »tvingende almene hensyn« som defineret i artikel 4, stk. 8, i tjenesteydelsesdirektivet;

9. understreger behovet for at tackle et tværgående fænomen som den kollaborative økonomi inden for rammerne af dagsordenen for byerne i EU, og især i tilknytning til digitaliseringen, som er et af de prioriterede temaer i Amsterdampagten;

10. finder det helt afgørende, at der anlægges en holistisk tilgang, som sikrer udnyttelsen af de økonomiske, sociale og miljømæssige fordele, som skabes af de allerede eksisterende systemer til forvaltning/deling/udveksling af varer og tjenesteydelser, og som nu leveres af nye teknologier;

11. understreger, at en tidlig indsats med det primære sigte at undgå fragmentering nok vil være en kompleks opgave, men alligevel betydeligt mindre vanskelig end en efterfølgende harmonisering af de 28 nationale rammer og utallige lokale og regionale regler;

12. bemærker, at alt for mange lovgivningstiltag kan undertrykke innovation. På den anden side kan fraværet af lovgivningstiltag skabe usikkerhed, som kan hæmme investeringer og udvikling af sektoren;

13. mener, at dette spørgsmål også er vigtigt i forhold til behovet for at mindske den digitale kløft. Risikoen ved at tackle disse økonomier på uensartet vis er, at kløften mellem land- og byområder forøges;

14. bemærker, at amerikanske virksomheder er dominerende inden for den kollaborative økonomi, og understreger, at en indførelse af klare regler på EU-niveau, der er proportionelle og respekterer nærhedsprincippet, vil give europæiske nyetablerede virksomheder mulighed for at vokse og blive mere konkurrencedygtige på internationalt plan. Udvalget mener i øvrigt, at der bør tages højde for omkostningerne ved det manglende Europa i forbindelse med kollaborativ økonomi og deleøkonomi ⁽²⁾.

Definition

15. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at styrken ved denne nye tilgang, der tager udgangspunkt i deling/samarbejde/deltagelse/forbindelse, ikke kun ligger i de nye teknologier, men også i *tillid og ansvar*, og at den ud over en økonomisk værdi, også har en social og »erfaringsmæssig« værdi;

16. understreger, at erhvervsorganisationer inden for deleøkonomien/den kollaborative økonomi med en langsigtet vision bør spille en aktiv rolle i udformningen af fremtidige politikker på området;

17. anser det for en prioritet at identificere og fastlægge de *parametre og værdier*, som man ønsker at fremme og forsvare for at undgå, at det nye paradigme antager en form, som vi ikke kan identificere os med, og for at gøre det socialt bæredygtigt. Dette er f.eks. nødvendigt inden for hotel- og restaurationsbranchen, hvor der er risiko for illoyal konkurrence mellem tjenesteydelserne inden for den kollaborative økonomi og de traditionelle aktiviteter. Der er også en risiko for indvirkning på boligmarkedet, idet priserne øges, eller bygningernes anvendelsesformål ændres. Det spørgsmål, der må løses lokalt, er, i hvor stort omfang platformene inden for den kollaborative økonomi supplerer den eksisterende boligmasse og de traditionelle hoteller;

18. finder det absolut nødvendigt så vidt muligt og med fuld respekt for nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet at anvende samme begreber og definitioner for at sikre beskyttelsen af rettigheder og garantere ensartethed og sikkerhed på europæisk plan. Udvalget mener, at EU bør lave en klarere definition af begreberne tjenesteydere, arbejdsgivere og arbejdstagere samt finde en løsning på forholdet mellem forbruger til forbruger, erhvervsdrivende til erhvervsdrivende inden for onlineplatformene, således at det kan slås fast, hvilke rettigheder og hvilken lovgivning der skal lægges til grund;

⁽²⁾ Europa-Parlamentets Forsknings tjeneste, januar 2016: »The Cost of Non-Europe in the Sharing Economy« http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/558777/EPRS_STU%282016%29558777_EN.pdf.

19. mener imidlertid som nævnt i en tidligere udtalelse, »at reguleringen af allerede eksisterende markeder regelmæssigt bør undersøges, således at evnen til at integrere en fortløbende innovationsproces kan verificeres. Deleøkonomien kunne bl. a. omfattes af debatten om den cirkulære økonomi og det digitale indre marked«⁽³⁾;

20. beklager imidlertid den manglende henvisning til et ønske om at inddrage de lokale og regionale myndigheder i de fremtidige analyser, og at medlemsstaterne har fået alt for stor handlefrihed, hvilket skaber risiko for en fragmentering, der bør undgås;

21. mener, at Kommissionens meddelelse indeholder elementer og kriterier, der kan bruges til evalueringer, men ikke giver et komplet svar, hvilket uundgåeligt vil føre til divergerende fortolkninger og til en yderligere fragmentering af det indre marked. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge klare juridiske rammer, som sikrer, at principperne om fair konkurrence holdes i hævd. Udvalget beklager i denne sammenhæng, at Kommissions tilgang synes at være, at EU-lovgiveren kun skal godkende et vist antal juridiske afgørelser⁽⁴⁾, bl.a. vedrørende den nøjagtige betydning af udelukkelsen af »transport« fra anvendelsesområdet i artikel 2 i direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser;

22. er positiv over for Kommissionens tilgang, som bl.a. takket være oplysningerne i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene formidler det økonomiske potentiale i den kollaborative økonomi. Dog opfordrer det samtidig til en analyse og anerkendelse af ikke blot de gevinster, som kan gøres op i penge, men også de gevinster og besparelser, som de kollaborative aktiviteter skaber i miljømæssig og social henseende. RU foreslår derfor at fastlægge den bedste måde til at undersøge og overvåge de gevinster, som skabes, når der deles, således at de kan blive anerkendt som et aktivt element i den cirkulære økonomi;

23. bemærker, at kvikskrænker for iværksættere inden for deleøkonomien/den kollaborative økonomi, hvor alle virksomhedsstøttetjenester er samlet, vil kunne medvirke til yderligere udbredelse af denne sektors erhvervsaktiviteter.

Markedsadgangskrav

24. Det Europæiske Regionsudvalg sætter spørgsmålstegn ved, om definitionen af »tjenesteyder« i servicedirektivet stadig er hensigtsmæssig, eftersom den nuværende formulering omfatter enhver økonomisk aktivitet, herunder mange yderst sjældne og ikkeerhvervs-mæssige aktiviteter mellem ligemænd;

25. mener, at det især vil være nyttigt at fastlægge kvalitative og kvantitative »adgangstærskler« for at afgøre, hvem der er omfattet af markedsadgangskravene, og forhindre udbredelse af aktiviteter, som under dække af at være omfattet af den kollaborative økonomi omgår regler og bestemmelser.

Brugerbeskyttelse

26. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at Kommissionen bør tydeliggøre retningslinjerne vedrørende definitionen af »erhvervsdrivende«, idet manglende hensigt om at opnå gevinst bør udelukke en leverandør fra at blive klassificeret som erhvervsdrivende, og at der bør anvendes tærskler på EU-plan, som fastlægges på grundlag af hyppigheden af den udbudte tjeneste;

27. konstaterer, at anmeldelser og vurderinger sammen med lovkrav kan udgøre en vigtig faktor for at sikre forbrugernes tillid og forbrugerbeskyttelse, og understreger, at platformene bør gøre mere for at imødegå falske anmeldelser.

Beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter

28. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker dog, at mange former for arbejde i den kollaborative økonomi synes at ligge et sted mellem lønnet beskæftigelse og selvstændigt arbejde, hvilket rejser vigtige spørgsmål med hensyn til arbejdsvilkår, sundhed og sikkerhed, sygesikring, sygeorlov med løn, arbejdsløshedsunderstøttelse og alderspension. Udvalget understreger, at det er en situation, der kan give grundlag for en ny kategori af løsarbejdere;

29. konstaterer, at udviklingen af visse forretningskoncepter i den kollaborative økonomi har stærk negativ ekstern effekt på det sociale og beskæftigelsesmæssige område, især gennem misbrug af begrebet »selvstændig virksomhed«, idet de sociale forskelle mellem arbejdstagerne i henhold til den gældende nationale lovgivning i det land, hvor tjenesteydelsen leveres, udnyttes. Det opfordrer Kommissionen til at fastsætte en mere konkret ramme for at sikre koordineringen mellem medlemsstaterne;

⁽³⁾ Udtalelse om deleøkonomiens lokale og regionale dimension, COR-2015-02698-00-00-AC-TRA, december 2015.

⁽⁴⁾ Se f.eks. sag C-434/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spanien) den 7. august 2015 — Asociación Profesional Elite Taxi mod Uber Systems Spain, S.L. (EUT C 363 af 3.11.2015, s 21).

30. opfordrer medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder og Kommissionen til at fremme innovative løsninger på de sociale og beskæftigelsesmæssige udfordringer, som følger af den kollaborative økonomi. Et eksempel er kooperativer og gensidige organisationer, der giver status som lønnet arbejdstager til personer, som ellers ville være tvunget til mod deres vilje at vælge status som selvstændig, således at disse personer får adgang til en bred vifte af sociale sikringsrettigheder.

Beskatning

31. Det Europæiske Regionsudvalg understreger på den anden side, at enhver aktivitet, der finder sted gennem en onlineformidlingsplatform, er fuldt ud sporbar, og at den kollaborative økonomi med passende politiske foranstaltninger kan være et værktøj, der sikrer bedre overholdelse af skattelovgivningen og mindsker de administrative byrder;

32. opfordrer platformene inden for den kollaborative økonomi til at kræve, at alle de aktive tjenesteydere overholder den gældende skattelovgivning, og til at samarbejde med de nationale, regionale og lokale myndigheder for at skabe mekanismer til overførsel af oplysninger med henblik på at håndhæve disse forpligtelser, idet den gældende databeskyttelseslovgivning overholdes til punkt og prikke. Udvalget gør opmærksom på, at der allerede findes eksempler på sådanne systemer, og at disse bør udbredes;

33. fremhæver her især turistskat, som er årsag til stor bekymring hos mange lokale og regionale myndigheder, da den i mange af de områder, hvor den opkræves, ikke pålægges ophold, der reserveres via platforme inden for den kollaborative økonomi. Det er en overtrædelse af bestemmelserne, som ikke bør tolereres, da den skaber illoyal konkurrence i forhold til traditionelle udbydere af indkvartering og tillige betyder, at de lokale og regionale myndigheder går glip af indtægter. Udvalget bifalder samtidig, at visse byer og platforme har indgået aftaler om systematisk opkrævning af disse skatter.

Platformene

34. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at platformenes sociale ansvar i de forskellige konstellationer, hvor de indgår, skal defineres mere nøjagtigt, især hvad angår sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen samt uddannelse. Udvalget understreger, at arbejdstagernes ret til information og høring på arbejdspladsen samt retten til kollektive forhandlinger og aktioner, som er nedfældet i henholdsvis artikel 27 og 28 i charteret om grundlæggende rettigheder skal garanteres, uanset hvilken forretningsmodel der er tale om;

35. opfatter onlineplatformenes rolle som yderst vigtig, da de fungerer som løftestang for det pågældende økonomiske paradigme, og udvalget forventer derfor, at de påtager sig et ansvar for at sikre, at brugernes, lokalsamfundets og lokalområdets rettigheder respekteres, således at modellen ikke automatisk bliver en bremse eller en hindring;

36. bifalder Kommissionens angivelse af, at initiativet om »frie datastrømme« vil gøre det lettere at skifte leverandør og overføre data mellem forskellige onlineplatforme, da dette er afgørende for at kunne sikre loyal konkurrence og forbrugerbeskyttelse i det indre marked;

37. opfordrer Kommissionen til at vurdere behovet for og gennemførligheden af at pålægge platformene en retlig forpligtelse til at udarbejde et enkelt og brugervenligt resumé af deres generelle vilkår og betingelser ud over de almindeligt anvendte dokumenter, da længden og kompleksiteten af disse afskrækker de fleste brugere fra at læse dem, hvilket skaber et yderst asymmetrisk forhold;

38. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at samarbejde med onlineplatformene med henblik på at indføre en adfærdskodeks mod hadefulde udtalelser på internettet;

39. opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt at anlægge en *holistisk tilgang* til spørgsmålet, så udviklingen og følgerne af deleøkonomien ikke hindres i den nærmeste fremtid;

40. støtter muligheden for på mellemlangt sigt at oprette en særlig europæisk statut for platforme inden for den kollaborative økonomi. Forud for dette kunne gå en mærkningsproces iværksat af platformene selv eller, hvis dette ikke viser sig muligt, af de offentlige myndigheder. En sådan mærkningsproces skulle sætte platformene i stand til at få afklaret, hvilket ansvar der påhviler dem, og navnlig få fastsat minimumsstandarder vedrørende regler og principper, der gælder for arbejdstagerne inden for den kollaborative økonomi (vederlag, regler vedrørende indplacering og fjernelse af udbydere, bilæggelse af tvister osv.);

41. understreger nødvendigheden af at finde den rette lovgivningsmæssige balance. De politiske beslutningstagere må ikke kvæle innovationen og regulere den kollaborative økonomi ihjel, og samtidig skal de gribe ind så præcist, at fragmentering undgås, og de socioøkonomiske udfordringer tackles;

42. opfordrer Kommissionen til at informere og inddrage alle niveauer med det formål at udbrede kendskabet til det »pilotprojekt«, som den har godkendt på forslag af Europa-Parlamentet, vedrørende undersøgelser, overvågning og uddannelsesprogrammer inden for kollaborativ økonomi;
43. opfordrer til, at der på EU-niveau undersøges og overvejes fastsættelse af tærskler, under hvilke en økonomisk aktivitet forbliver en ikkeerhvervsmæssig aktivitet mellem »ligemænd« og derfor ikke er underlagt noget markedsadgangskrav;
44. mener, at sådanne tærskler bør være relative og tidsbaserede (f.eks. antal overnatninger pr. ophold, antal arbejdsdage/arbejdstimer i andre brancher) snarere end absolutte og beløbsbaserede for at sikre lige vilkår for alle. De bør endvidere være lave for at undgå misbrug og sikre, at den pågældende aktivitet rent faktisk er af lejlighedsvis og ikkeerhvervsmæssig karakter;
45. opfordrer til, at platformene inden for den kollaborative økonomi i boligsektoren kræver, at tjenesteyderne overholder reglerne om turistbeskatning og obligatorisk opkræver disse afgifter på alle de bookninger, der foretages via platformene i de berørte byer og regioner, med det formål at indbetale dem til de kompetente myndigheder. Det understreger, at der allerede findes flere eksempler på et sådant samarbejde mellem myndigheder og platforme;
46. støtter oprettelsen af et »Forum for byer om den kollaborative økonomi«, hvor de kan dele erfaringer og udveksle bedste praksis, og som ud over RU skal involvere de europæiske organisationer og netværk, der er aktive i den lokale og regionale dimension af den kollaborative økonomi, og samarbejde med de relevante tematiske partnerskaber under EU's dagsorden for byerne. Et sådant forum ville være en vigtig ressource og en værdifuld partner i forbindelse med de nødvendige territoriale konsekvensanalyser på dette område;
47. tilskynder alle de politiske niveauer til at arbejde med udgangspunkt i den nuværende situation uden at glemme, at den virkelige politiske udfordring er at udvikle fremtidens deleøkonomi.

Bruxelles, den 7. december 2016.

Markku MARKKULA
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny dagsorden for færdigheder i Europa

(2017/C 185/05)

Ordfører: Marie-Louise RÖNNMARK (SE/PES), medlem af byrådet i Umeå

Basisdokumenter: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En ny dagsorden for færdigheder i Europa — En fælles indsats for at styrke den menneskelige kapital, beskæftigelsesegnethed og konkurrenceevnen

COM(2016) 381 final

Forslag til Rådets henstilling om oprettelsen af en færdighedsgaranti

COM(2016) 382 final

Forslag til Rådets henstilling om den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring

COM(2016) 383 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Forslag til Rådets henstilling om oprettelsen af en færdighedsgaranti

Betragtning 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Under hensyntagen til nationale forhold og de disponible ressourcer bør medlemsstaterne rette gennemførelsen af færdighedsgarantien mod prioriterede målgrupper (f.eks. arbejdsløse, dårligt stillede grupper samt visse aldersgrupper osv.).	Under hensyntagen til nationale, regionale og lokale forhold og de disponible ressourcer og under overvejelse af, at investeringer i menneskelig kapital kan betragtes som sociale investeringer , bør medlemsstaterne rette gennemførelsen af færdighedsgarantien mod prioriterede målgrupper (f.eks. arbejdsløse, dårligt stillede grupper samt visse aldersgrupper osv.) under hensyntagen til den nationale kompetencefordeling .

Begrundelse

Initiativer, som tages inden for rammerne af den nye dagsorden for færdigheder, kan betragtes som sociale investeringer, der har en større fleksibilitet i forbindelse med offentlige udgifter og brug af EU-midler til at forbedre færdigheder. Indsatsen i forhold til gennemførelsen af en færdighedsgaranti skal tage hensyn til de regionale og lokale forskelle på arbejdsmarkedet.

Anbefalet ændring 2

Forslag til Rådets henstilling om oprettelsen af en færdighedsgaranti

Betragtning 12

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Færdighedsgarantien bør udformes i overensstemmelse med de gennemførelsesforanstaltninger, som medlemsstaterne har indført, og baseres på den enkeltes engagement og interesse i at deltage i opkvalificeringsforløb.	Færdighedsgarantien bør udformes i overensstemmelse med de gennemførelsesforanstaltninger, som medlemsstaterne har indført, og baseres på den enkeltes engagement og interesse i at deltage i opkvalificeringsforløb. Tilbuddet om deltagelse i færdighedsgarantien skal tydeligt angive de mål, som skal opfyldes af lavtuddannede voksne.

Begrundelse

Den enkeltes engagement i opkvalificering skal finde sted på baggrund af opfyldelsen af konkrete mål.

Anbefalet ændring 3

Forslag til Rådets henstilling om oprettelsen af en færdighedsgaranti

Punkt 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
udforme en færdighedsgaranti med tre elementer: en færdighedsvurdering, et skræddersyet, fleksibelt læringstilbud af høj kvalitet samt validering og anerkendelse af færdigheder der er opnået via opkvalificeringsforløb.	udforme en færdighedsgaranti med tre elementer: en færdighedsvurdering, et skræddersyet, fleksibelt læringstilbud af høj kvalitet, der tydeligt angiver de mål, som skal opfyldes af lavtuddannede voksne , samt validering og anerkendelse af færdigheder der er opnået via opkvalificeringsforløb.

Begrundelse

Den enkeltes engagement i opkvalificering skal finde sted på baggrund af opfyldelsen af konkrete mål.

Anbefalet ændring 4

Forslag til Rådets henstilling om oprettelsen af en færdighedsgaranti

Punkt 12

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Der tages hensyn til nationale forhold og de disponible ressourcer ved identifikationen af prioriterede målgrupper i forbindelse med levering af færdighedsgarantien på nationalt plan. Der tages i denne forbindelse også tages hensyn til køn, mangfoldighed og forskellige delgrupper i målgruppen.	Der tages hensyn til nationale, regionale og lokale forhold og de disponible ressourcer under overvejelse af, at investeringer i menneskelig kapital kan betragtes som sociale investeringer , ved identifikationen af prioriterede målgrupper i forbindelse med levering af færdighedsgarantien på nationalt plan. Der tages i denne forbindelse også tages hensyn til køn, mangfoldighed og forskellige delgrupper i målgruppen.

Begrundelse

Initiativer, som tages inden for rammerne af den nye dagsorden for færdigheder, kan betragtes som sociale investeringer, der har en større fleksibilitet i forbindelse med offentlige udgifter og brug af EU-midler til at forbedre færdigheder. Indsatsen i forhold til gennemførelsen af en færdighedsgaranti skal tage hensyn til de regionale og lokale forskelle på arbejdsmarkedet.

Anbefalet ændring 5

Forslag til Rådets henstilling om oprettelsen af en færdighedsgaranti

Punkt 21

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>VEDTAGET AF HENSTILLE TIL KOMMISSIONEN AT:</p> <p>fremme udviklingen og anvendelsen af kompetencerammer for læse-, skrive- og regnefærdigheder og digitale færdigheder og vurderingsværktøjer</p>	<p>VEDTAGET AF HENSTILLE TIL KOMMISSIONEN AT:</p> <p>udarbejde kompetencerammer for andre nøglekompetencer på samme måde, som der udarbejdes rammer for digitale færdigheder og iværksætterfærdigheder, samt fremme udviklingen og anvendelsen af kompetencerammer for læse-, skrive- og regnefærdigheder samt digitale færdigheder og vurderingsværktøjer. I den forbindelse bør der tages højde for, at udgangssituationen i de enkelte medlemsstater er meget forskellig.</p>

Begrundelse

Kommissionens kvalifikationsrammer for digitale færdigheder og iværksætterfærdigheder er vigtige skridt mod, at disse får en større udbredelse. Der bør udarbejdes et lignende dokument for andre nøglekompetencer sammen med støttemateriale for deres implementering, vurdering og evaluering. Der findes allerede mange vellykkede initiativer i medlemsstaterne, som er baseret på en overordnet tilgang. Et europæisk initiativ til fremme af digitale kompetencer, der følger op på en national strategi, må ikke undergrave de nationale initiativer.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at spørgsmålet om en ny dagsorden for færdigheder har en afgørende betydning for den fremtidige udvikling i Europa. Økonomiske, sociale og kulturelle investeringer har langvarige virkninger og stor betydning. RU hilser derfor den nye dagsorden for færdigheder velkommen og mener, at der skal gøres alle mulige bestræbelser på at gennemføre denne hurtigt og effektivt. Dette er spørgsmål, som i højeste grad vedrører det lokale og regionale niveau i Europa;
2. gør opmærksom på, at arbejdsmarkedet bliver mere og mere flydende. Mennesker skal være alsidige og fleksible for at kunne stå imod uventede forandringer og være i stand til at udnytte nye muligheder. Ud over jobspecifikke færdigheder efterspørger arbejdsgiverne også i stadig højere grad »horisontale« eller »bløde« færdigheder. Dette er i tråd med kravene i det moderne samfund, hvor kvalificerede, bredt funderede mennesker ikke blot præsterer bedre på arbejdsmarkedet, men også bliver bedre oplyste, mere engagerede borgere og mere intelligente forbrugere;
3. understreger nødvendigheden af, at europæiske borgere, som mangler grundlæggende færdigheder, tilbydes forudsætninger for at deltage aktivt i arbejdslivet og muligheder for at forsyge sig selv gennem opkvalificerende tiltag. Dette har betydning både for enkeltpersoner og for samfundet samlet set. Europa har fornylig konstateret tegn på social uro. Dette viser med al ønskelig klarhed, at social inklusion er et uundgåeligt mål for grundlæggende indsats på uddannelses- og efteruddannelsesområdet som et middel til at modvirke udstødelse. Alle skal indgå i et aktivt medborgerskab, hvilket betyder, at man er indforstået med demokratiske værdier og er bevidst om, hvad det indebærer at tage aktivt ansvar for at opretholde disse værdier. Det er af hensyn til integrationen derfor også vigtigt, at migranter, herunder asylansøgere og flygtninge, omfattes af en færdighedsgaranti;
4. lægger dog vægt på, at det er vigtigt at fastholde, at de grundlæggende færdigheder primært erhverves på de tidligste skoletrin og under alle omstændigheder under den obligatoriske skolegang;

5. ser den nye dagsorden for færdigheder som en vigtig indsats for at få lukket kvalifikationskløften i Europa, som spænder over hele spektret af nødvendige færdigheder, fra elementære til komplekse og fra horisontale til sektorspecifikke færdigheder. Det er vigtigt at udvikle et bredt sæt af færdigheder fra en tidlig alder, men dagsordenen for færdigheder er også relevant for forskellige kategorier af voksne: dem, som skal bruge opkvalificering for at kunne komme ind på arbejdsmarkedet eller fastholde deres arbejde, dem, som har brug for tilbud om at udvikle færdigheder for at kunne arbejde inden for andre arbejdsområder, dem, som ønsker at være mobile over grænserne, samt dem, som har behov for videreuddannelse og efteruddannelse. Regionsudvalget mener også, at det er vigtigt at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem og inden for uddannelses- og efteruddannelsessystemet i almindelighed, navnlig hvad angår erhvervsuddannelse, og efteruddannelse på arbejdspladsen med hensyn til gennemførelsen af opkvalificeringsforanstaltninger.

Grundlæggende færdigheder — færdighedsgaranti

6. Det Europæiske Regionsudvalg støtter Kommissionens forslag om en færdighedsgaranti med henblik på at forbedre mulighederne for beskæftigelse og fuld inklusion i samfundet for voksne med lave kvalifikationer i Europa. Tilbuddet om deltagelse i færdighedsgarantien bør omfatte tydelige målsætninger om det tilstræbte færdigheds- eller kvalifikationsniveau og de forpligtelser, som voksne med lave kvalifikationer skal opfylde. Tilbuddet bør tage hensyn til arten og niveauet af de færdigheder, der er efterspurgt på arbejdsmarkedet, og om muligt gøre brug af folks eksisterende erhvervskompetencer. De lokale og regionale niveauer er i høj grad berørt af disse spørgsmål, eftersom de har ansvar for uddannelses-, efteruddannelses- og beskæftigelsesområdet;

7. mener, at der er behov for tydelige forbindelser mellem undersøgelser og efterfølgende indsatser på uddannelsesområdet i form af en personlig læringsplan. En grundig personlig læringsplan bør for den enkelte indeholde konkrete oplysninger om planen for studierne, hensigten med dem og deres formål;

8. mener yderligere, at der i forbindelse med gennemførelsen af en personlig læringsplan er behov for effektive informations- og erhvervsvejledningstjenester af god kvalitet gennem hele livet. Disse tjenester skal informere de berørte personer om læringsmuligheder, der er skræddersyede til deres behov, og som vil give dem mulighed for at erhverve de færdigheder, der er nødvendige for at finde beskæftigelse. De kan omhandle vejledningstiltag, studiebesøg og aktiviteter, der giver praktisk erfaring, rådgivning om studiefinansiering og oplysninger om uddannelsesmuligheder samt oplysninger om adgang til forskellige uddannelsesformer og uddannelsesaktører;

9. fremhæver, at formålet med indsatser på uddannelsesområdet er, at de enkelte personer opnår de færdigheder, som er nødvendige for, at en voksen kan etablere sig eller forblive på arbejdsmarkedet og i det civile liv. Regionsudvalget understreger, at deltagere dermed også har mulighed for at kombinere studier på forskellige niveauer inden for uddannelsessystemet og i forskellige studiemiljøer, alt efter hvad der passer den enkelte. Dette har til formål hurtigt at tilvejebringe de færdigheder, der er behov for på arbejdsmarkedet og i det civile liv, især med hensyn til etablering af asylansøgere og flygtninge. Det kan f.eks. være grundlæggende sprogkundskaber kombineret med studier på et grundlæggende, gymnasialt eller videregående niveau. Studier, der kombineres med arbejde, skal også støttes;

10. understreger, at enkeltpersoner i målgruppen skal sikres muligheder for forskellige former for læring, hvilket er underlagt geografiske og tidsmæssige begrænsninger samt sociale forudsætninger for enkeltpersonen, og muligheder for at kombinere studierne med andre aktiviteter, hvor der tages hensyn til de forskellige måder, som mennesker lærer på. Regionsudvalget fremhæver vigtigheden af at sikre nye muligheder for læring af høj kvalitet gennem forskellige former for IT-baseret læring, såsom fjernundervisning (i realtid), samt blandet læring eller andre åbne uddannelsesformer. Der er grund til at tro, at de tekniske muligheder hertil vil udvikles meget hurtigt i de kommende år. Det vil så være en udfordring at få de pædagogiske aktiviteter til at holde trit med denne udvikling;

11. understreger, at en sådan struktur også bør omfatte opsøgende aktiviteter for at nå de dårligt stillede grupper, der har behov for opkvalificering og ikke selv tager initiativ til at opsøge uddannelse. Indsatser med denne tilgang kan med fordel udformes som en kombination af instrumenter fra nationale og lokale/regionale niveauer. De kan f.eks. foregå ved, at lokale/regionale myndigheder tildeles ansvaret for at udpege målgrupper for indsatserne og motiverer disse gennem opsøgende aktiviteter, hvorefter de, der kvalificerer sig til deltagelse, får adgang til nationalt fastlagte støtteformer, såsom bedre studiestøtte, skattelettelse eller orlov. Regionsudvalget fremhæver, at civilsamfundets aktører, såsom diverse ungdomsorganisationer, kan spille en afgørende rolle under den opsøgende del af indsatsen;

12. er enig i det, der konstateres i meddelelsen, nemlig at arbejdsgivere ikke i samme udstrækning som tidligere efterspørger erhvervs-specifikke færdigheder, men i højere grad er interesseret i færdigheder, der kan overføres, såsom evnen til at arbejde i et team, kreativ tænkning, problemløsning og evnen til at arbejde inden for forskellige arbejdsområder. Ved planlægning og gennemførelse af indsatserne på uddannelsesområdet bør der tages hensyn til disse nye forudsætninger. Regionsudvalget anser det dog for nødvendigt at udvikle et specifikt undervisningsindhold, som er tilpasset de nye økonomiske sektorer såsom den grønne og den blå økonomi;

13. opfordrer til at udvikle et samarbejde på grundlag af partnerskaber mellem myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt niveau, virksomheder, arbejdstagere og deres organisationer samt aktører inden for civilsamfundet for dermed i højere grad at udnytte færdigheder og kvalifikationer, som opnås gennem ikke-formel og uformel læring. Validering af færdigheder, som er erhvervet uden for det formelle skolesystem, kan betydeligt øge bevidstheden om behovet for nye færdigheder og kvalifikationer;

14. understreger, at mens medlemsstaterne er ansvarlige for uddannelses- og efteruddannelsessystemernes indhold og opbygning, bør færdighedsgarantien udformes på baggrund af nationale, regionale og lokale forhold og tilgængelige ressourcer, hvor investeringer i menneskelig kapital opfattes som sociale investeringer. Regionsudvalget understreger, at muligheden for europæisk samfinansiering — gennem eksisterende eller fremtidige finansieringsprogrammer — får stor betydning for gennemførelsen af en færdighedsgaranti i medlemslandene.

At opbygge robusthed: nøglekompetencer og avancerede — mere komplekse — færdigheder

15. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at arbejde videre mod en fælles opfattelse af nøglekompetencer, så disse får en markant rolle i de nationale politikker, får udbredelse i undervisningen samt evalueres under de forskellige niveauer for uddannelsesvesenets kommandovej. Det er nødvendigt, at spørgsmålene om nøglekompetencernes betydning, som også vedrører spørgsmålet om at give arbejdstagerne mulighed for at imødekomme de hastigt skiftende behov på arbejdsmarkedet, diskuteres på forskellige nationale, regionale og lokale forummer i Europa. Derfor kan denne diskussion med fordel tage form af nære dialoger mellem repræsentanter for samfundsorganisationer, arbejdslivet, uddannelses- og forskningsområdet og civilsamfundet;

16. finder det meget vigtigt, at lokale og regionale myndigheder — under deres funktion som bl.a. uddannelses- og efteruddannelsesudbydere — samt læreruddannelsesinstitutioner involveres i dette arbejde allerede under udviklingsarbejdet. Hermed kan færdighederne udbredes på den hurtigst mulige måde. Regionsudvalget understreger, at Kommissionens kvalifikationsrammer for digitale færdigheder og iværksætterfærdigheder er særdeles vigtige skridt mod en sådan udvikling. Regionsudvalget foreslår derfor, at der bør udarbejdes et lignende dokument for andre nøglekompetencer, som f.eks. grundlæggende økonomisk viden, sammen med støttemateriale for deres implementering, vurdering og evaluering.

Erhvervsuddannelse

17. Det Europæiske Regionsudvalg finder det vigtigt, at Kommissionens arbejde med temauger og samarbejdet med World Skills-organisationen fortsætter. Dette skal stimulere og støtte nationale, regionale og lokale dagsordener med henblik på at fremme erhvervsuddannelser med informationsdage og erhvervsfokuserede konkurrencer, inklusive aktiviteter, der giver praktisk erfaring;

18. bifalder EU-tiltag for at afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft, som ofte er særlig problematisk for mindre landkommuner og -regioner. Udvalget afventer i den forbindelse gennemførelsen af det nye forslag om en plan for sektorsamarbejde om færdigheder for at se, om den nye ordning kan bidrage til tværsektorielt samarbejde for regionale og lokale myndigheder. En sådan tværsektoriel samarbejdsplatform kan blive til stor hjælp for de lokale økonomier, den lokale arbejdskraft og de lokale offentlige tjenester;

19. støtter Kommissionens plan om at opfordre medlemsstaterne til at muliggøre trinvis skift fra generelle uddannelser til målrettede uddannelser, der er rettet mod forskellige erhvervsområder, ved at udforme uddannelsessystemet til dette formål;

20. støtter planen om at opfordre medlemsstaterne til at sørge for efteruddannelsesmuligheder til nyankomne — som hurtigt er kommet ind på arbejdsmarkedet gennem målrettede tiltag — for at modvirke, at de ryger ud af arbejdsmarkedet igen;

21. støtter op om Kommissionens ambition om at stimulere et øget udbud af videregående erhvervsuddannelser, således at flere erhvervsuddannelser »kommer op« på et bedre niveau. Disse uddannelsesplaner bør baseres på et veludviklet partnerskab mellem uddannelsesudbydere, forskere, virksomheder og lokale/regionale myndigheder;

22. minder om, at Kommissionen fortsat skal arbejde for, at erhvervsuddannelser støtter livslang læring og åbner op for yderligere læring på et højere niveau.

Fokus på digitale færdigheder

23. Det Europæiske Regionsudvalg støtter Kommissionens forslag om at opfordre medlemsstaterne til at udarbejde omfattende nationale strategier for digitale færdigheder;

24. fremhæver, at undervisningsmetoder og læringsformer, som er innovative og af høj kvalitet, forudsætter:

— *åbne læringsmiljøer* med nye forudsætninger og former for læring, opbygning af færdigheder og undervisning i en digital verden med støtte fra lærere og skoleledelser, som er ganske fortrolige med disse præmisser

— *åbne uddannelsesressourcer*, dvs. adgang til viden, uddannelsesmateriale og andre former for støtte til indlæring på nettet

— *fremme af netværk* for både pædagoger og studerende, f.eks. mellem forskellige skoler og lande;

25. betragter digitalisering som en mulighed for at løse mange af skolernes udfordringer. Der kan være tale om:

— mulighed for mere individualiseret og inddragende undervisning

— redskaber for nyankomne til sprogundervisning, til orientering i samfundet og til faglig gennemgang med støtte på både modersmålet og det nye lands sprog

— fjernuddannelse, f.eks. for at nå ud til de mest isolerede egne eller ved manglende adgang til lærere på visse sprog

— synliggørelse af udviklingen for elevers indlæring, understøttelse af pædagogers vurderingsarbejde og mindskelse af den administrative byrde;

26. fremhæver, at effektiv investering i digitale færdigheder kræver, at et stærkt pædagogisk lederskab er til stede på forskellige uddannelsesniveauer. Regionsudvalget mener, at fokus på digitale færdigheder på skolerne kan bidrage til mere attraktive arbejdspladser, hvor lærerens motivation og evne til at udvikle deres færdigheder styrkes;

27. henleder opmærksomheden på, at der skal skelnes mellem det, som er grundlæggende digitale færdigheder — som alle skal lære — og det, som er specialiserede digitale færdigheder, der er knyttet til forskellige emne- eller færdighedsområder.

At øge sammenligneligheden af kvalifikationer

28. Det Europæiske Regionsudvalg forventer, at revisionen af den europæiske referenceramme for kvalifikationer vil sikre, at de nationale kvalifikationsrammer om nødvendigt bliver ajourført, og at opgørelser udarbejdes i et fælles format. Udvalget minder dog om, at medlemslandene er ansvarlige for at udarbejde principper, der sikrer kvaliteten af de nationale kvalifikationsrammer;

29. understreger vigtigheden af fortsat kvalitetsarbejde mellem medlemslandene og er enig med Kommissionen i, at der brug for en trinvis tilgang til samarbejde mellem EU og tredjelande om sammenlignelighed af kvalifikationer;

30. understreger, at størstedelen af erhverv og erhvervsområder er under stor forandring, at nye erhvervsfunktioner opstår og at andre forældes. Det er derfor vigtigt, at fremtidige beskrivelser af og investeringer i færdigheder afspejler et arbejdsmarked, som gennemgår store forandringer og fornyelser. I denne sammenhæng må navnlig betydningen af nøglekompetencerne være i centrum.

Migranternes, herunder asylansøgere og flygtninges, kompetencer og kvalifikationer

31. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at det ifølge Europa-Parlamentets beslutning (2016) ⁽¹⁾ er uhyre vigtigt at støtte inklusion og integration af flygtninge, asylansøgere og personer i lignende omstændigheder. Det er derfor vigtigt hurtigst muligt at hjælpe medlemslandene med at sikre adgang til undersøgelser på området, sprogundervisning, opkvalificerende tiltag og andre tiltag, der understøtter etablering på arbejdsmarkedet og i samfundet. Det er også vigtigt, at personer med uddannelser/eksamensbeviser fra hjemlandet kan få disse vurderet uden forsinkelser.

Modernisering af læring og uddannelse

32. Det Europæiske Regionsudvalg ser positivt på Kommissionens løfte om i dagsordenen for færdigheder især at fokusere på innovation inden for det pædagogiske område og forventer, at dette også vil lette erhvervelsen af nøglekompetencer, som er en afgørende bestanddel af uddannelses- og efteruddannelsessystemer i Europa;

33. mener, at Kommissionen fortsat skal arbejde for udvikling af elevfokuseret indlæring **på baggrund af de aspekter for digitaliseret læring**, som Regionsudvalget har angivet i sin udtalelse om Kommissionens meddelelse om *Åbning af uddannelsessektoren* (2014) ⁽²⁾;

34. påpeger, at resultaterne af den nye dagsorden for færdigheder vil afhænge af en opkvalificering af underviserne på voksenuddannelserne og på de kurser, der udbydes på lokalt plan. Der bør tages ordentlig højde for bistand til undervisningspersonalet i medlemsstaternes gennemførelsesplaner, og der kan iværksættes målrettet oplysning om den elektroniske platform for voksenuddannelse i Europa (EPALE);

35. er enige med Kommissionen i, at der er behov for, at medlemsstaterne styrker uddannelse og videreuddannelse af lærere og andre, der arbejder med gennemførelse af færdighedsgarantien.

Modernisering af videregående uddannelser

36. Det Europæiske Regionsudvalg værdsætter Kommissionens intention om at samarbejde med forskellige interesserede parter i forbindelse med bestræbelserne på at modernisere videregående uddannelser, især med hensyn til spørgsmål om vurdering af færdigheder. Dette arbejde bør tage højde for medlemsstaternes nationale uddannelsesrammer samt de lokale og regionale styrker og udfordringer, herunder forskellige lokale og regionale behov på arbejdsmarkedet. Udvalget insisterer i den forbindelse på, at man skal tage ved lære af tidligere succeser og fiaskoer på lignende områder for at sikre det nødvendige engagement i at nå til enighed om at fremme modernisering af de videregående uddannelser;

37. fremhæver med henblik på Kommissionens initiativ til at følge op på de universitetsuddannedes karriereforløb, at dette initiativ ikke må resultere i en yderligere administrativ byrde for de nationale og regionale myndigheder, højere læreanstalter og studerende. Desuden fremhæves nødvendigheden af, at reglerne om databeskyttelse overholdes. Der kan derfor sættes spørgsmålstejn ved idéen om at anvende skatte- og socialsikringsoplysninger til dette formål.

Revisionen af Europass-rammen

38. Det Europæiske Regionsudvalg ser positivt på Kommissionens intentioner om at revidere den nuværende Europass-ramme. For at sikre pålidelige og tidstro oplysninger om udbud af og efterspørgsel efter færdigheder skal den reviderede Europass-ramme tage udgangspunkt i eksisterende lokale og regionale erfaringer. De lokale og regionale myndigheder kan derfor yde et nyttigt bidrag til vidensgrundlaget om færdigheder og det arbejde, der skal udføres af den foreslåede onlinetjenesteplatform.

Bruxelles, den 7. december 2016.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽¹⁾ Flygtninge: Social inklusion og integration på arbejdsmarkedet. Europa-Parlamentet (2016)0297.

⁽²⁾ COM(2013) 654 final.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Regulering af volatiliteten i landbrugspriserne

(2017/C 185/06)

Ordfører: Jacques BLANC, borgmester i La Canourgue (FR/EPP)**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at handlingsplanen mod volatilitet, der blev udarbejdet på G20-topmødet i juni 2011, indtil nu kun har sikret beskedne fremskridt og opfordrer derfor til en genoptagelse af forhandlingerne om dette emne under det tyske G20-formandskab i 2017;
2. konstaterer, at de risikostyringsredskaber, som skal beskytte landmændene mod negative virkninger af svingende høstudbytter og prisudsving samt mod sundhedsmæssige og miljømæssige skadevirkninger, stadig er utilstrækkelige trods de reformer af den fælles landbrugspolitik, der er gennemført de senere år. Redskaberne lægger beslag på under 2 % af midlerne under den fælles landbrugspolitikens anden søjle og 0,4 % af det samlede landbrugsbudget. Det er helt op til medlemsstaterne, om og i hvilken udstrækning de vil benytte disse muligheder i ELFUL-forordningen;
3. mener, at mekanismerne til sikring af landmændenes indtjening bør styrkes betydeligt for at modvirke de negative følger af de store prisudsving på landbrugsvarer samt rå- og hjælpestoffer og for at forbedre den europæiske landbrugsfødevareresektors konkurrenceevne, understøtte landbruget i hele EU, tilskynde til modernisering og innovation og bevare en levende erhvervsstruktur i landområderne;
4. vurderer, at dette mål kan nås under forudsætning af, at der i fællesskab iværksættes en række tiltag, som skal: i) styrke landbrugsfødevareresektorens private aktørers rolle i reguleringen af landbrugsmarkederne for dermed delvist at kompensere for dereguleringen af den fælles landbrugspolitik; ii) udvide og forenkle adgangen til viften af risikostyringsredskaber, der stilles til rådighed for landmændene, idet de eksisterende redskaber under ELFUL ikke kan anvendes på grund af manglende disponible midler under den anden søjle, og disse bør forhøjes uden at bringe de disponible midler under den første søjle i fare; iii) inden for rammerne af den kommende reform af den fælles landbrugspolitik og både på lokalt og regionalt plan opmuntre til en øget værditilvækst i de europæiske landbrug for at gøre dem mindre sårbare over for udsving i de globale landbrugsvarerpriser;
5. minder om, at det via aftaler kan sikres, at landbrugsproduktionen kan afsættes og forarbejdningsvirksomhederne indkøbe til på forhånd fastlagte priser. De bidrager således til at afbalancere udbud og efterspørgsel og muliggør en bedre styring af produktkvaliteten, hvilket kan medføre højere priser til producenterne og en mere ligelig distribution i hele forsyningskæden;
6. foreslår at styrke kontraktindgåelse i hele fødevarerkæden (og ikke kun mellem landmænd og virksomheder for forarbejdning af landbrugsfødevarer) i de medlemsstater, hvor der ikke findes veletablerede vertikale samarbejdsformer, og give medlemsstaterne mulighed for at gøre det obligatorisk, samt at fremme kontrakter mellem flere parter, f.eks. en producentorganisation, en forarbejdningsvirksomhed og en distributør;
7. foreslår inden for rammerne af en mere lempelig og ensartet fortolkning af konkurrencereglerne i hele EU, at landbrugsvirksomheder, producentorganisationer og anerkendte brancheorganisationer samt markedsdeltagere og landbrugsfødevarerecentre, der er anerkendte som kompetente strukturer til at forsvare offentlighedens interesse, får flere beføjelser til at forebygge kriser. I dette øjemed bør brancheorganisationer, der samler de forskellige led i kæden, samt de ovennævnte markedsdeltagere og landbrugsfødevarerecentre kunne levere prognoser over markedsudviklingen til virksomhederne for at hjælpe dem med at træffe de rigtige beslutninger uden dermed at fastlægge referencepriser. Denne praksis findes allerede i nogle medlemsstater og derfor bør en udveksling af bedste praksis overvejes;
8. foreslår, i tilfælde af markedsubalance eller overhængende risiko for markedsubalance ud fra fastlagte indikatorer, at landbrugsbedrifterne, herunder også producentorganisationer og deres sammenslutninger, får mulighed for at gøre brug af deres råderum og foretage en afstemt reduktion af produktionen uden forudgående godkendelse fra Kommissionen under anvendelse af artikel 222 i forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Markedsordningen bør således eksplicit give landbrugsbedrifterne, herunder producentorganisationerne og deres sammenslutninger, mulighed for forebyggende tiltag med henblik på reetablering af markedsbalancen for at undgå misbrug af dominerende markedsposition. Dette skal meddeles de ansvarlige myndigheder på forhånd;

9. bemærker, at der er en tæt sammenhæng mellem reguleringen af volatiliteten i landbrugspriserne og indsatsen mod illoyal handelspraksis i fødevarerforsyningskæden, eftersom markedsudsving påvirker styrkeforholdet i fordelingen af værditilvæksten i kæden, og deraf følgende voldgiftsager falder ofte ikke ud til fordel for producenterne, som har en begrænset forhandlingskraft, især på grund af den stigende koncentration i fødevarerindustrien, herunder især i store supermarkedskæder, og på grund af producenternes opsplitning og mangelfulde organisering;

10. anbefaler, at der udarbejdes en EU-lovgivning, der specifikt skal modvirke illoyal handelspraksis i fødevarerækæden, som det er foreslået i Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 (2015/2065 (INI)), med den begrundelse, at: aftaler sikrer en vis risikospredning, men ikke afhjælper den grundlæggende ulighed mellem parterne; kartelreglerne ikke er tilstrækkelige til at forhindre illoyal handelspraksis og det ulige styrkeforhold, der kendetegner landbrugsfødevarerækæden; de selvregulerende mekanismer for fødevarerækædens aktører ikke er effektive, navnlig fordi landmændene og forarbejdningsvirksomhederne undlader at indbringe klager af frygt for at blive ekskluderet fra markedet; der er behov for en rammelov på EU-plan til harmonisering af konkurrencevilkårene og til at sikre, at landmændene og forbrugerne i EU har lige salgs- og købsvilkår;

11. anbefaler at udvide retten til kollektive aftaler for hele landbrugsproduktionssektoren for at styrke landmændenes forhandlingsposition i kæden;

12. anerkender, at det ved at gruppere udbuddet kan forhindres, at de mindre producenter underlægges især de store virksomheders stærkere forhandlingsposition, samtidig med at man sikrer forbrugerne større prisgennemsigtighed og bedre sporbarhed af produkter;

13. bemærker, at en styrkelse af de private aktørers rolle i reguleringen af landbrugsmarkedene kræver mere transparente markeder;

14. foreslår i den sammenhæng, at der oprettes et europæisk markedsobservatorium for landbrugsvarer baseret på et netværk af nationale observatorier for hver enkelt produktsektor, som trækker på erfaringerne fra det europæiske markedsobservatorium for mælk og resultatavlen for forbrugermarkederne, som Kommissionen regelmæssigt offentliggør. Et sådant nyt markedsobservatorium skal på en klar og rettidig måde tilvejebringe de relevante markedsoplysninger vedrørende markedskonjunkturer (navnlig med henblik på at foregribe kriser) og strukturudvikling (med henblik på at analysere udviklingen i priser og indtjeningen hos de forskellige aktører i kæden);

15. understreger, at gennemførelsen af direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID 2), der er planlagt til 2018, bør bidrage til øget kendskab til og regelmæssig opfølgning på de forskellige operatørkategoriers position på finansmarkederne for landbrugsvarer for at mindske risikoen for overdreven spekulation og sikre, at de kommercielle aktører i kæden kan styre prisrisikoen effektivt;

16. konstaterer, at gennemførelsen og udbygningen af de nuværende redskaber til risiko- og krisestyring under den fælles landbrugspolitik støder på en lang række forhindringer, herunder konkurrence mellem fondene i den anden søjle, hvor hovedparten af redskaberne hører under, krisereservernes utilstrækkelige ressourcer, der, med tanke på at de er nødvendige, ikke burde fastsættes ud fra årlige reduktioner i de direkte betalinger, mangel på aktuelle og prognosticerede data om landbrugsbedrifternes økonomiske resultater osv. Disse forhindringer må mindskes, før der kan iværksættes en ambitiøs og effektiv strategi for risikostyring i landbruget;

17. mener, at den næste reform af den fælles landbrugspolitik bør tilskynde medlemsstaterne til at udarbejde og iværksætte en bred vifte af supplerende risikostyringsredskaber til en overkommelig pris for landmændene ved at følge en segmenteret metode, hvor risiciene klassificeres efter alvorgrad⁽¹⁾: i) »normale« risici, som i væsentlig grad kan kompenseres for af landmændene selv gennem en bufferopsparing og skattemæssige tiltag; ii) »middelhøje« risici, som landmændene kan overlade til finansmarkederne (terminskontrakter, optioner, OTC-derivatkontrakter), forsikringsgivere (til risikostyring af udbytte, omsætning og bruttofortjeneste) og gensidige fonde (til styring af sundhedsmæssige og miljømæssige risici og stabilisering af bedriftens indtægter); iii) »katastrofe«-risici, som de offentlige myndigheder primært tager hånd om via prissikkerhedsnet og exceptionelle kriseforanstaltninger. Det bør dog sikres, at forvaltningsomkostningerne ikke stiger som følge af den øgede segmentering af risiciene;

⁽¹⁾ Ifølge klassifikation udarbejdet af J. Cordier og J.-C. Debar i *Gestion des risques agricoles: la voie nord-américaine. Quels enseignements pour l'Union européenne?*, hæfte nr. 12, Club Déméter, 2004. Andre forfattere foreslår en lignende klassifikation, blandt andet en nylig rapport udarbejdet til Europa-Parlamentet (se fodnote 2).

18. understreger, at udviklingen af risikostyringsredskaber ikke i væsentlig grad må påvirke stabiliteten i den fælles landbrugspolitik budget, som i dag er sikret ved, at støtten er afkoblet fra produktion og priser. Et budget, hvor udgifterne nøje følger udsvingene i landbrugspriserne og falder konjunkturt, når markederne fungerer godt, kan risikere at blive væsentligt nedskåret under drøftelserne om EU's flerårige finansielle ramme. Det vil resultere i en ringere beskyttelse under den fælles landbrugspolitik, hvilket vil være skadeligt for landmændene, hvis markedsudviklingen vender igen;

19. foreslår som en mulighed for modvirkning af markedsforstyrrelser, at landmændene kan opbygge en bufferopsparing ved at sætte en del af grundbetalingen fra første søjle ind på en særlig konto. Denne opsparing af en del af grundbetalingen skal være obligatorisk, når visse markedsindikatorer, f.eks. priserne på landbrugsvarer eller prisforholdet mellem landbrugsprodukter og rå- og hjælpestoffer, er i bedring. En sådan reserveopsparing skal kunne frigives og anvendes af landmændene, når markedsindikatorerne forværres. Det bør under alle omstændigheder undgås at skabe yderligere administrative omkostninger;

20. bemærker, at denne ordning vil have flere fordele ud over at forbedre landmændenes selvforsikringsevne: Den kan delvist erstatte den nuværende krisereserve, som helt klart fungerer dårligt, administrationsomkostningerne vil være lave, den vil ikke påvirke stabiliteten i budgettet for den fælles landbrugspolitik, og endelig vil den afkoblede støtte blive mere legitim i offentlighedens øjne, når priserne på landbrugsvarer er høje;

21. bemærker, at der også kunne overvejes andre mekanismer for at tilskynde til oprettelse af en bufferopsparing, for eksempel inspireret af den ordning, som gælder i Canada, hvor landmænd, der sætter penge ind på en opsparingskonto, modtager et tilsvarende økonomisk bidrag fra de offentlige myndigheder;

22. understreger vigtigheden af at fremme udvikling og indførelse af nye forsikringsprodukter, der er mere diversificerede og eventuelt billigere, til dækning af bedrifternes økonomiske risici, bl.a. inspireret af de forsikringsordninger, som findes i USA. Disse nye produkter kan for eksempel bestå af: i) en omsætningsgaranti, som sikrer de forudsete indtægter fra afgrøderne på tidspunktet for såning med udgangspunkt i bedriftens tidligere udbytte og priserne på terminsmarkederne, men hvor kun udbyttedelen subventioneres for at overholde reglerne i Verdenshandelsorganisationens (WTO) grønne boks; ii) indeksbaserede forsikringer, som bygger på gennemsnitsudbytte, -omsætning og -bruttofortjeneste i den region, hvor bedriften ligger (hvoraf dog kun udbyttedelen subventioneres), idet denne type forsikring er forbundet med lavere administrationsomkostninger end forsikringer baseret på den enkelte landmands udbytte; iii) en forsikring af bedriftens samlede indtægter, som kan forbeholdes små og mellemstore diversificerede bedrifter med flerafgrøder/dyreavl eller dyrkning af frugt og grøntsager eller specialafgrøder, som ikke eller kun i ringe grad er omfattet af støtte og for hvilke der ikke findes nogen høstudbytteforsikring; iv) specifikke forsikringer til økologiske landbrug, som tager hensyn til det generelt lavere høstudbytte, de højere produktionsomkostninger og de generelt højere markedspriser for disse produkter. Disse foranstaltninger bør underkastes en gennemførlighedsundersøgelse for at evaluere deres mulige omkostninger i forbindelse med en statslig genforsikring;

23. opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med de nationale, regionale og lokale myndigheder og landbrugssammenslutninger for at øge kendskabet til og forståelsen af de risikostyringsredskaber, der findes under anden søjle af den fælles landbrugspolitik. Udvalget opfordrer endvidere Kommissionen til at øge de finansielle tilskud til disse redskaber, så de kommer til at udgøre mere end de nuværende 2 % af midlerne under anden søjle;

24. anbefaler, at der udvikles gensidige fonde inspireret af det instrument til stabilisering af indtægterne, som blev oprettet ved reformen af den fælles landbrugspolitik i 2013, men som kun to medlemsstater (Ungarn og Italien) og en enkelt region (Castilla y León, Spanien) har indarbejdet i deres planer for udvikling af landdistrikterne for perioden 2014-2020. I den forbindelse bør der sikres en passende balance i omfordelingen mellem regioner og sektorer. Disse fonde skal beskytte mod kraftige fald (over 30 %) i bedriftens bruttofortjeneste i forhold til de tre eller fem forudgående år. Tab i denne størrelsesorden kan vanskeligt dækkes udelukkende gennem landmændenes bufferopsparing. De kan heller ikke dækkes af en omsætningsforsikring af den type, der findes i USA, som yder garanti mod et fald i indtægtsprognoserne mellem såning og høst og ikke i sig selv beskytter mod lave priser;

25. anbefaler, at de indtægtsstabiliserende fonde oprettes på sektorniveau for at fremme integrationen af kæderne og på nationalt eller transnationalt plan for at øge den gensidige risikodækning og nedbringe omkostningerne. Dermed ville der i hver medlemsstat være en fond for markafgrøder, en fond for mælk, en fond for frugt og grønt osv.;

26. anbefaler medlemsstaterne at gennemføre et pilotforsøg med fonde til stabilisering af indtægterne, før de etableres i stor målestok, for at afdække praktiske etablerings- og driftsvanskeligheder (indsamling af regnskabsoplysninger om bedrifterne, behov for genforsikring osv.);

27. understreger, at de tre ovennævnte risikostyringsredskaber — bufferopsparing, forsikringer, indtægtsstabiliserende fonde — supplerer hinanden og om muligt skal anvendes sammen, så de udgør et robust og sammenhængende sikkerhedsnet mod prisvolatilitet og bidrager til at begrænse hyppigheden og intensiteten af de kriser, som rammer landmændene;

28. mener, at satserne for direkte betalinger bør harmoniseres EU-medlemsstaterne imellem, så producenterne kan håndtere prisudsving på sammenlignelige vilkår;

29. er overbevist om, at de direkte betalinger også efter 2020 bør forblive et instrument under den fælles landbrugspolitik for at støtte og stabilisere landbrugsindkomsterne samt for at udligne de omkostninger, der er forbundet med at overholde de høje EU-standarder;

30. foreslår, såfremt det ved den næste reform af den fælles landbrugspolitik vedtages at nedsætte den direkte støtte under første søjle og øremærke de frigivne midler til risikostyring, at landmændene tildeles »kuponer« til en værdi, der svarer til en bestemt procentdel af deres grundbetaling. Landmændene skal frivilligt kunne benytte kuponerne til at tilslutte sig deres foretrukne ordning: bufferopsparing, forsikringer, gensidige fonde. Dette system vil gøre det muligt at øge finansieringen af risikostyringsredskaberne uden at påvirke stabiliteten i budgettet for den fælles landbrugspolitik første søjle ⁽²⁾;

31. opfordrer Kommissionen til at foretage en indgående undersøgelse af de forskellige alternativer for at udvide viften af risikostyringsredskaber, bl.a. bufferopsparing, forsikringer og gensidige fonde, der har til formål at stabilisere indtægterne. En sådan undersøgelse skulle afdække konsekvenser, fordele og begrænsninger ved hvert enkelt af disse redskaber på baggrund af forskellige kriterier. Den skulle også analysere forskellige finansieringsscenarier for en strategi til udvikling af risikostyring, herunder det kuponssystem, der foreslås i punkt 30;

32. mener, at de offentlige politikker bør fremme øget værditilvækst i de europæiske landbrugsbedrifter og samtidigt forbedre den miljømæssige bæredygtighed i landbrugets driftsmetoder for at gøre dem mindre sårbare over for udsving i verdensmarkedspriserne og gøre landbruget til en del af den miljømstilling, som er nødvendig for at afdæmpe klimaændringerne, tilpasse sig til virkningerne heraf og mindske presset på økosystemerne;

33. understreger i denne forbindelse behovet for at lægge særlig vægt på landbruget i regionerne i den yderste periferi, som kræver særlige, tilpassede og specifikke foranstaltninger med henblik på deres unikke forhold og særlige karakteristika, der er anerkendt i TEUF;

34. anerkender, at det europæiske landbrug er meget forskelligartet: De fleste bedrifter afsætter deres produktion på markederne i EU, mens andre direkte eller indirekte eksporterer en del af deres produktion til tredjelande;

35. mener, at det er vigtigt at bevare denne diversitet, da afsætningen af en del af landbrugsproduktionen til tredjelande bidrager til at sikre balance mellem udbud og efterspørgsel på EU's marked, og at EU som den største eksportør af landbrugsfødevarer globalt kan udnytte de aktuelle stigende tendenser i fødevarer efterspørgslen, både i kvalitet og kvantitet;

36. vurderer, at der hovedsageligt er to veje frem, når det gælder om at øge landbrugsbedrifternes værditilvækst: i) øge produktiviteten i landbruget, som viser bekymrende tegn på nedgang i nogle sektorer, gennem en bæredygtig udvikling i landbrugsproduktionen, ved at producere mere med lavere forbrug af rå- og hjælpestoffer eller ved at reducere indkøb af rå- og hjælpestoffer for at gøre bedrifterne mere uafhængige, hvilket kan ske ved at indføre innovative og robuste produktionssystemer, anvende præcisionsjordbrug, forenkle jordforarbejdningen, sædskifte og diversifikation af afgrøder, en bedre udnyttelse af græsarealer eller andre fremgangsmåder; eller ii) fremme udviklingen af områdespecifik fødevarerproduktion for at opfylde de europæiske forbrugeres stigende efterspørgsel og for delvist at blive uafhængig af prisvolatiliteten på de globale landbrugsråvaremarkeder, ved at udvikle lokale forsyningskæder (skolekantiner, restauranter, direkte salg), nichemarkeder og kvalitetsproduktionskæder, som foretrækker miljøvenlige produktionsmetoder (økologisk landbrug og andre metoder);

⁽²⁾ Forslag i en rapport udarbejdet af Isabel Bardaji *et al.*, »Research for Agri Committee — State of play of risk management tools implemented by Member States during the period 2014-2020: national and European frameworks«, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Europa-Parlamentet, 2016, som vi foreslår udvidet til at omfatte en bufferopsparing.

37. anbefaler, at den fælles landbrugspolitik og den førte politik i de enkelte lande tilskynder landbruget til at overveje disse to løsningsmodeller med støtte fra de regionale og lokale myndigheder.

Bruxelles, den 7. december 2016.

Markku MARKKULA
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Revision af direktivet om audiovisuelle medietjenester

(2017/C 185/07)

Ordfører: Jácint HORVÁTH (HU/PES), kommunalbestyrelsesmedlem i Nagykanizsa

Basisdokument: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester i betragtning af de ændrede markedsforhold

COM(2016) 287 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Direktivet forhindrer ikke medlemsstaterne i at træffe foranstaltninger over for audiovisuelle medietjenester fra tredjelande til anvendelse i deres område. Disse tjenester falder rent faktisk ikke under oprindelseslandsprincippet. Nærværende direktiv udelukker navnlig ikke pålæggelsen af en forpligtelse til at registrere de audiovisuelle medietjenester, der kommer fra tredjelande, eller anvendelsen af sanktioner over for disse.</i></p>

Begrundelse

Audiovisuelle medietjenester fra lande uden for EU risikerer i alvorlig grad at forstyrre medieserviceydelse og navnlig den offentlige sfære i visse medlemsstater. Oprindelseslandsprincippet finder ikke anvendelse for disse tjenesteydelser. En sådan præcisering er unødvendig for denne form for retligt instrument, men det er hensigtsmæssig for at sikre en ensartet fortolkning af direktivet, at man i betragtningerne omtaler medlemsstaternes ret til at træffe foranstaltninger over for disse tjenesteydelser.

Anbefalet ændring 2*Betragtning 9*

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>For at sætte seerne, herunder forældre og mindreårige, i stand til at træffe kvalificerede beslutninger om det viste indhold er det nødvendigt, at udbydere af audiovisuelle medietjenester fremlægger tilstrækkelige oplysninger om indhold, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling. Dette kan f.eks. ske via et system med beskrivelser af indholdets art. Beskrivelser af indholdet kan leveres skriftligt, grafisk eller akustisk.</p>	<p>For at sætte seerne, herunder forældre og mindreårige, i stand til at træffe kvalificerede beslutninger om det viste indhold er det nødvendigt, at udbydere af audiovisuelle medietjenester fremlægger tilstrækkelige oplysninger om indhold, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling. Dette kan f.eks. ske via et system med beskrivelser af indholdets art. Beskrivelser af indholdet kan leveres skriftligt, grafisk og/eller akustisk.</p>

Begrundelse

Jo flere forskellige måder udbydere af audiovisuelle medietjenester anvender for at beskrive indholdet, jo mere synlighed og opmærksomhed skabes der om netop dette indhold, hvilket betyder, at der er større sikkerhed for at målsætningen nås.

Anbefalet ændring 3*Betragtning 17*

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Bestemmelsen om, at et produkt ikke må få en unødigt fremtrædende rolle, har vist sig vanskelig at anvende i praksis. Den begrænser desuden udbredelsen af produktplacering, hvor der pr. definition er tale om en vis fremtrædende eksponering for at kunne generere værdi. I kravene til de programmer, som omfatter produktplacering, skal der således fokuseres på tydeligt at informere seerne om, at der forekommer produktplacering, og på at sikre, at det ikke har indflydelse på den redaktionelle uafhængighed hos udbyderen af audiovisuelle medietjenester.</p>	<p>Bestemmelsen om, at et produkt ikke må få en unødigt fremtrædende rolle, har vist sig vanskelig at anvende i praksis. Den begrænser desuden udbredelsen af produktplacering, hvor der pr. definition er tale om en vis fremtrædende eksponering for at kunne generere værdi. I kravene til de programmer, som omfatter produktplacering, skal der således fokuseres på tydelig og tilgængelig information af seerne om, at der forekommer produktplacering, og på at sikre, at det ikke har indflydelse på den redaktionelle uafhængighed hos udbyderen af audiovisuelle medietjenester.</p>

Begrundelse

Det Europæiske Regionsudvalg finder det vigtigt, at ikke blot indholdet af informationerne men også deres tilgængelighed tydeligt viser, at programmet indeholder produktplacering.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 30

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>For så vidt angår online-indhold har EU siden anden halvdel af 1990'erne tillagt ikke-lovgivningsmæssige instrumenter stor betydning (navnlig Rådets henstilling af 24. september 1998 om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed samt Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 20. december 2006 om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtigelsesretten i forbindelse med den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester). Disse instrumenter, navnlig tjenester som nødtelefonnumre, alderskontrolsystem, indholdsklassificering samt forældrekontrolsystemer er ligeledes effektive, når det gælder regulering af indhold offentliggjort på videodelingsplatforme. Nødtelefonnumre udgør et vigtigt og udbredt redskab til beskyttelse af mindreårige, hvor målet er at skabe mulighed for at indgive en klage på en så enkel og tilgængelig måde som muligt for brugeren, samt at sikre, at de pågældende myndigheder informeres i tilfælde af overtrædelser. Alderskontrolsystemer udgør et passende beskyttelsesniveau, navnlig når brugerens alder kontrolleres ud fra data, der fremgår af den form for ID-kort, som kun voksne brugere kan være i besiddelse af, en troværdig aldersattest, udstedt af tredjepart eller biometriske data. Klassifikationssystemer, der udformes af brugerne selv (forældre) eller af certificeringsorganer, baseres på forskellige kriterier — vold, sex, hasardspil, vulgært sprog osv. — gør det muligt at opdele det foreliggende indhold på videodelingsplatforme i forskellige kategorier, der kan benyttes som udgangspunkt til at begrænse adgangen til dette indhold. Forældrekontrolsystemerne giver forældre mulighed for at begrænse deres mindreårige børns adgang til internettet takket være en liste over passende indhold for mindreårige eller ved at filtrere det indhold, der kan være skadeligt for børn.</p>

Begrundelse

Den nye artikel 28a i direktivet forpligter operatører af videodelingsplatforme at træffe passende foranstaltninger for så vidt angår beskyttelsen af mindreårige og forbud mod indhold, der tilskynder til had. Disse nødtelefonnumre, alderskontrolsystemer, indholdsklassificeringssystemer samt forældrekontrolsystemer betragtes som passende foranstaltninger. Den hastige teknologiske udvikling taget i betragtning kan indholdet i disse foranstaltninger ikke være genstand for detaljerede juridiske normer. For at sikre, at tjenesteudbydere og de relevante tilsynsmyndigheder anlægger en ensartet fortolkning af direktivet, ville det ligeledes være nyttigt, at der i direktivets betragtninger indgår nogle forklarende sætninger om de forskellige foranstaltninger.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 38

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at pålægge forpligtelser for at sikre tilgængeligheden af og adgangen til indhold af almen interesse ifølge fastlagte mål af almen interesse såsom mediepluralisme, ytringsfrihed og kulturel mangfoldighed. Sådanne forpligtelser bør kun pålægges, hvor det er nødvendigt for at opfylde mål af almen interesse, som er tydeligt fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne bør i den forbindelse især undersøge, om der er behov for reguleringsindgreb over for resultaterne af markedskræfterne. Hvis medlemsstaterne beslutter at indføre tilgængelighedsregler, bør de kun pålægge virksomheder forholdsmæssige forpligtelser for at tilgodese velbegrundede politiske hensyn.</p>	<p>Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at pålægge forpligtelser for at sikre tilgængeligheden af og adgangen til indhold af almen interesse ifølge fastlagte mål af almen interesse såsom mediepluralisme, ytringsfrihed og kulturel mangfoldighed. Sådanne forpligtelser bør kun pålægges, hvor det er nødvendigt for at opfylde mål af almen interesse, som er tydeligt fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne bør i den forbindelse især undersøge, om der er behov for reguleringsindgreb over for resultaterne af markedskræfterne, manglende gennemsigthed i medieejerskabet, mediekoncentration og interessekonflikter. Hvis medlemsstaterne beslutter at indføre tilgængelighedsregler, bør de kun pålægge virksomheder forholdsmæssige forpligtelser for at tilgodese velbegrundede politiske hensyn.</p>

Anbefalet ændring 6

Artikel 1, nr. 5)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>5) Artikel 4 ændres som følger:</p> <p>[...]</p> <p>d) Stk. 7 affattes således:</p> <p>»7. Medlemsstaterne fremmer samregulering og selvregulering gennem adfærdskodekser, som vedtages på nationalt plan på de områder, der samordnes ved dette direktiv, i det omfang deres retssystem tillader sådan regulering. Disse kodekser udformes, så de nyder bred accept blandt de vigtigste berørte parter i de pågældende medlemsstater. Kodeksernes formål skal fastlægges tydeligt og utvetydigt i dem. De skal sikre regelmæssig, gennemsigtig og uafhængig overvågning og evaluering af opnåelsen af de opstillede målsætninger. De skal sikre effektiv håndhævelse, herunder hensigtsmæssige, effektive og passende sanktioner.</p> <p>Udkast til de i artikel 6a, stk. 3, og artikel 9, stk. 2 og 4, omhandlede EU-adfærdskodekser og ændringer eller udvidelser af nuværende EU-adfærdskodekser skal forelægges Kommissionen af underskriverne af disse kodekser.</p> <p>Kommissionen kan anmode ERGA om at afgive en udtalelse om disse udkast og ændringer og udvidelserne af kodekserne. Kommissionen kan offentliggøre kodekserne efter behov.</p>	<p>5) Artikel 4 ændres som følger:</p> <p>[...]</p> <p>d) Stk. 7 affattes således:</p> <p>»7. Medlemsstaterne fremmer samregulering og selvregulering gennem adfærdskodekser, som vedtages på nationalt plan på de områder, der samordnes ved dette direktiv, i det omfang deres retssystem tillader sådan regulering. Disse kodekser udformes, så de nyder bred accept blandt de vigtigste berørte parter i de pågældende medlemsstater. Kodeksernes formål skal fastlægges tydeligt og utvetydigt i dem. De skal sikre regelmæssig, gennemsigtig og uafhængig overvågning og evaluering af opnåelsen af de opstillede målsætninger. De skal sikre effektiv håndhævelse, herunder hensigtsmæssige, effektive og passende sanktioner.</p> <p>Udkast til de i artikel 6a, stk. 3, og artikel 9, stk. 2 og 4, omhandlede EU-adfærdskodekser og ændringer eller udvidelser af nuværende EU-adfærdskodekser skal forelægges Kommissionen af underskriverne af disse kodekser.</p> <p>Kommissionen anmoder ERGA om at afgive en udtalelse om disse udkast og ændringer og udvidelserne af kodekserne. Kommissionen offentliggør kodekserne.</p>

Begrundelse

Fremgår af teksten.

Anbefalet ændring 7

Artikel 1, nr. 7)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>I artikel 5 tilføjes følgende som litra e):</p> <p>»e) identiteten af de faktiske ejere af det selskab, som leverer medietjenesterne, i henhold til artikel 3, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.«</p>

Begrundelse

Med henblik på gennemførelsen af direktivet er det altafgørende at have kendskab til de fysiske eller juridiske personer, som har en afgørende indflydelse på måden, hvorpå tjenesteydelserne leveres, og på medietjenesteudbyderens beslutninger, hvad enten denne indflydelse følger af deres ejerskab eller stemmeret eller andre rettigheder, som de har ifølge en aftale. Ændringsforslaget, som skal gøre det muligt at identificere disse personer og organisationer, bygger på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Gennemsigtighed med hensyn til medietjenesteudbyderens ejerforhold er også en uomgængelig betingelse for indførelsen af mediefrihed.

Anbefalet ændring 8

Artikel 1, nr. 10)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
10) Artikel 7 udgår.	

Begrundelse

Artikel 7 tages ud af direktivet, eftersom forslaget til en europæisk lov om tilgængelighed allerede fastsætter fælles strengere krav vedrørende medietjenesteudbydere. Imidlertid er denne europæiske lov om tilgængelighed, hvortil der henvises, endnu ikke blevet vedtaget, og man skulle nødtigt stå i den situation, at direktivet ikke længere indeholder bestemmelser om tilgængelighed, mens den nye europæiske lov om tilgængelighed endnu ikke er blevet vedtaget (eller gennemført i medlemsstaterne). Så længe forslaget til en europæisk lov om tilgængelighed endnu ikke er gennemført i de enkelte medlemsstaters lovgivning, kan Regionsudvalget ikke acceptere, at artikel 7 udgår.

Anbefalet ændring 9

Artikel 1, nr. 11)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>11) I artikel 9 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Stk. 2 affattes således:</p>	<p>11) I artikel 9 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Stk. 1, litra e), erstattes af følgende: »Audiovisuel kommerciel kommunikation for at fremme salget af alkoholiske drikkevarer må ikke være rettet specifikt mod mindreårige, skal undgå, at mindreårige eksponeres for dem, og må ikke tilskynde til umådeholden indtagelse af sådanne drikkevarer.«</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>»2. Medlemsstaterne og Kommissionen tilskynder til udvikling af adfærdskodekser for selv- og samregulering med hensyn til underlødige audiovisuel kommerciel kommunikation, som følger med eller er indeholdt i programmer, hvis målgruppe i høj grad er børn, for fødevarer og drikkevarer, der indeholder næringsstoffer og andre stoffer med en ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning, som det ikke anbefales at indtage i overdreven mængde i den samlede kost, navnlig fedt, transfedtsyrer, salt eller natrium og sukker.</p> <p>Disse kodekser skal bruges til effektivt at mindske eksponeringen af mindreårige for audiovisuel kommerciel kommunikation for fødevarer og drikkevarer, der har et højt salt-, sukker- eller fedtindhold, eller som i andre henseender ikke lever op til de nationale eller internationale ernæringsmæssige retningslinjer. I kodekserne skal det fastsættes, at den audiovisuelle kommercielle kommunikation ikke må fremhæve positive ernæringsmæssige aspekter ved sådanne fødevarer og drikkevarer.</p> <p>Kommissionen og ERGA skal tilskynde til udveksling af bedste praksis om selv- og samreguleringsordninger på tværs af EU. Hvor det er hensigtsmæssigt, fremmer Kommissionen udviklingen af EU-adfærdskodekser.«</p> <p>b) Som stk. 3 og 4 indsættes:</p> <p>»3. Medlemsstaterne og Kommissionen tilskynder til udvikling af adfærdskodekser for selv- og samregulering med hensyn til underlødige audiovisuel kommerciel kommunikation for alkoholholdige drikkevarer. Disse kodekser skal bruges til effektivt at begrænse eksponeringen af mindreårige for audiovisuel kommerciel kommunikation for alkoholholdige drikkevarer.</p> <p>4. Kommissionen og ERGA skal tilskynde til udveksling af bedste praksis om selv- og samreguleringsordninger på tværs af EU. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, fremmer Kommissionen udviklingen af EU-adfærdskodekser.«</p>	<p>b) Stk. 2 affattes således:</p> <p>»2. Medlemsstaterne og Kommissionen tilskynder til udvikling af adfærdskodekser for selv- og samregulering med hensyn til underlødige audiovisuel kommerciel kommunikation, som følger med eller er indeholdt i eller vises umiddelbart før eller efter programmer, hvis målgruppe i høj grad er børn, for fødevarer og drikkevarer, der indeholder næringsstoffer og andre stoffer med en ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning, som det ikke anbefales at indtage i overdreven mængde i den samlede kost, navnlig fedt, transfedtsyrer, salt eller natrium og sukker.</p> <p>Disse kodekser skal bruges til effektivt at mindske eksponeringen af mindreårige for audiovisuel kommerciel kommunikation for fødevarer og drikkevarer, der har et højt salt-, sukker- eller fedtindhold, eller som i andre henseender ikke lever op til de nationale eller internationale ernæringsmæssige retningslinjer. I kodekserne skal det fastsættes, at den audiovisuelle kommercielle kommunikation ikke må fremhæve positive ernæringsmæssige aspekter ved sådanne fødevarer og drikkevarer.</p> <p>Kommissionen og ERGA skal tilskynde til udveksling af bedste praksis om selv- og samreguleringsordninger på tværs af EU. Hvor det er hensigtsmæssigt, fremmer Kommissionen udviklingen af EU-adfærdskodekser.«</p> <p>c) Som stk. 3 og 4 indsættes:</p> <p>»3. Medlemsstaterne og Kommissionen tilskynder til udvikling af adfærdskodekser for selv- og samregulering med hensyn til underlødige audiovisuel kommerciel kommunikation for alkoholholdige drikkevarer. Disse kodekser skal bruges til effektivt at begrænse eksponeringen af mindreårige for audiovisuel kommerciel kommunikation for alkoholholdige drikkevarer.</p> <p>4. Kommissionen og ERGA skal tilskynde til udveksling af bedste praksis om selv- og samreguleringsordninger på tværs af EU. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, fremmer Kommissionen udviklingen af EU-adfærdskodekser.«</p>

Begrundelse

Udvidet beskyttelse af mindreårige.

Anbefalet ændring 10

Artikel 1, nr. 15)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>15) Artikel 13 affattes således:</p> <p style="text-align: center;">»Artikel 13</p> <p>1. Medlemsstaterne sikrer, at on-demand audiovisuelle medietjenester fra medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion sørger for, at europæiske produktioner udgør mindst 20 % af deres katalog og får en tilpas fremtrædende placering.</p> <p>[...]</p> <p>5. Medlemsstaterne fraviger kravene i stk. 1 og 2 for så vidt angår tjenesteudbydere med en lav omsætning eller en lille målgruppe og for små virksomheder og mikrovirksomheder. Medlemsstaterne kan også fravige sådanne krav i de tilfælde, hvor de ville være upraktiske eller ubegrundede i betragtning af arten af eller emnet for de pågældende on-demand audiovisuelle medietjenester.«</p>	<p>15) Artikel 13 affattes således:</p> <p style="text-align: center;">»Artikel 13</p> <p>1. Medlemsstaterne sikrer, at on-demand audiovisuelle medietjenester fra medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion sørger for, at europæiske produktioner i deres katalog udfylder mindst 20 % af den samlede sendetid for deres programmer og får en tilpas fremtrædende placering, idet det sikres, at de er godt placeret og lette at finde i deres katalog.</p> <p>[...]</p> <p>5. Medlemsstaterne fraviger kravene i stk. 1 og 2 for så vidt angår tjenesteudbydere, herunder lokale myndigheder, der ejer audiovisuelle medier, med en lav omsætning eller en lille målgruppe, for lokale eller regionale tjenesteudbydere og for små virksomheder og mikrovirksomheder. Medlemsstaterne kan også fravige sådanne krav i de tilfælde, hvor de ville være upraktiske eller ubegrundede i betragtning af arten af eller emnet for de pågældende on-demand audiovisuelle medietjenester.«</p>

Begrundelse

Tilføjjelsen til stk. 1 har til formål at formulere denne bestemmelse mere klart.

Hvad angår stk. 5 skal det bemærkes, at i visse medlemsstater er de lokale TV-stationer eksempelvis ikke små virksomheder eller mikrovirksomheder, da de er kommunalt ejede. De er at betragte som mellemstore eller store virksomheder og må derfor holdes adskilt fra de andre tjenesteudbydere på denne liste.

Anbefalet ændring 11

Artikel 1, nr. 16)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>16) Første punktum i artikel 20, stk. 2, affattes således:</p> <p>»Transmissionen af film produceret til fjernsynet (bortset fra serier, føljetoner og dokumentarprogrammer), spillefilm og nyhedsprogrammer må afbrydes af reklame- og/eller teleshoppingindslag én gang for hver planlagte periode på mindst 20 minutter.«</p>	<p>16) Første punktum i artikel 20, stk. 2, affattes således:</p> <p>»Transmissionen af film produceret til fjernsynet (bortset fra serier, føljetoner og dokumentarprogrammer), spillefilm og nyhedsprogrammer må afbrydes af reklame- og/eller teleshoppingindslag én gang for hver planlagte periode på mindst 30 minutter.«</p>

Begrundelse

Når det gælder transmission af film produceret til fjernsynet (bortset fra serier, føljetoner og dokumentarprogrammer), spillefilm og nyhedsprogrammer er det i det gældende direktiv fastsat, at den må afbrydes af reklame- og/eller teleshoppingindslag én gang for hver planlagt periode på mindst 30 minutter. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår dog, at denne oprindelige tidsgrænse på 30 minutter ikke bliver forkortet, eftersom disse afbrydelser i vid udstrækning hindrer seerne i at få fuldt udbytte af en spillefilm og i det hele taget ødelægger fornøjelsen ved at se TV.

Anbefalet ændring 12

Artikel 1, nr. 17)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>17) Artikel 22 affattes således:</p> <p style="text-align: center;">»Artikel 22</p> <p>Fjernsynsreklamer og teleshopping vedrørende alkoholholdige drikkevarer skal opfylde følgende kriterier:</p> <p>a) <i>De må ikke specielt henvende sig til mindreårige, skal undgå, at mindreårige eksponeres for dem, og må især ikke vise mindreårige, der indtager disse drikkevarer.</i></p> <p>b) <i>De må ikke udsendes under, umiddelbart før eller umiddelbart efter et program, der vedrører en sportsbegivenhed med virkning fem (5) år efter datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.</i></p> <p>c) <i>De må ikke forbinde indtagelse af alkohol med øgede fysiske præstationer eller bilkørsel.</i></p> <p>d) <i>De må ikke skabe det indtryk, at indtagelsen af alkohol bidrager til succes på det sociale eller seksuelle område.</i></p> <p>e) <i>De må ikke antyde, at alkohol har terapeutiske egenskaber, at den virker stimulerende eller beroligende, eller at den kan bruges til at løse personlige konflikter med.</i></p> <p>f) <i>De må ikke tilskynde til indtagelse af alkohol eller fremstille afholdenhed eller mådehold i et negativt lys.</i></p> <p>g) <i>De må ikke fremhæve drikkevarernes høje alkoholprocent som en positiv egenskab.»</i></p>

Begrundelse

Der er videnskabeligt belæg for, at der er en forbindelse mellem eksponering for markedsføring af alkohol og øget alkoholforbrug blandt unge. Sportsbegivenheder skal betragtes som programmer, der er rettet mod børn. Derfor skal alkoholreklamer forbydes i den henseende, men der bør dog tages højde for de kort- og mellemsigtede sponsoraftaler, der gælder for øjeblikket.

Anbefalet ændring 13

Artikel 1, nr. 19)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>19) Som kapitel IXa indsættes:</p> <p>»KAPITEL IXa — BESTEMMELSER, SOM FINDER ANVENDELSE PÅ VIDEODELINGSPLATFORME</p> <p>Artikel 28a</p> <p>1. [...]</p> <p>7. Kommissionen og ERGA tilskynder udbydere af videodelingsplatforme til at udveksle eksempler på bedste praksis i forbindelse med samreguleringsordninger på tværs af EU. Hvor det er hensigtsmæssigt, fremmer Kommissionen udviklingen af EU-adfærdskodekser.</p> <p>[...]«</p>	<p>19) Som kapitel IXa indsættes:</p> <p>»KAPITEL IXa — BESTEMMELSER, SOM FINDER ANVENDELSE PÅ VIDEODELINGSPLATFORME</p> <p>Artikel 28a</p> <p>1. [...]</p> <p>7. Kommissionen og ERGA tilskynder udbydere af videodelingsplatforme til at udveksle eksempler på bedste praksis i forbindelse med samreguleringsordninger på tværs af EU. Kommissionen fremmer udviklingen af EU-adfærdskodekser, navnlig ved at udarbejde og offentliggøre kodeksmodeller.</p> <p>[...]«</p>

Begrundelse

Fremgår af teksten.

Anbefalet ændring 14

Artikel 1, nr. 21)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>21) Artikel 30 affattes således:</p> <p>»Artikel 30</p> <p>1. [...]</p> <p>6. Medlemsstaterne sikrer, at de uafhængige nationale tilsynsmyndigheder har separate årlige budgetter. Budgetterne offentliggøres. Medlemsstaterne skal desuden sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder har tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til, at de kan varetage de tildelte opgaver og deltage aktivt i og bidrage til ERGA.</p> <p>7. Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes effektive mekanismer, ved hjælp af hvilke enhver bruger eller udbyder af medietjenester eller videodelingsplatforme, som berøres af en national tilsynsmyndigheds afgørelse, kan påklage denne til en klageinstans. Klageinstansen skal være uafhængig af de parter, som er involveret i klagen.</p>	<p>21) Artikel 30 affattes således:</p> <p>»Artikel 30</p> <p>1. [...]</p> <p>6. Medlemsstaterne sikrer, at de uafhængige nationale tilsynsmyndigheder har separate årlige budgetter. Budgetterne skal være tilstrækkeligt detaljerede og offentliggøres. Medlemsstaterne skal desuden sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder har tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til, at de kan varetage de tildelte opgaver og deltage aktivt i og bidrage til ERGA.</p> <p>7. Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes effektive mekanismer, ved hjælp af hvilke enhver bruger eller udbyder af medietjenester eller videodelingsplatforme, som berøres af en national tilsynsmyndigheds afgørelse, kan påklage denne til en klageinstans. Klageinstansen skal være uafhængig af de parter, som er involveret i klagen.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Instansen, som bør være en domstol, skal have den nødvendige ekspertise til at udføre sine funktioner effektivt. Medlemsstaterne sikrer, at der tages behørigt hensyn til sagens omstændigheder, og at der forefindes en effektiv klagemekanisme.</p> <p>Klagesagen har ikke opsættende virkning for den afgørelse, som den nationale tilsynsmyndighed har truffet, medmindre der træffes foreløbige foranstaltninger i overensstemmelse med den nationale lovgivning.«</p>	<p>Instansen, som bør være en domstol, skal have den nødvendige ekspertise til at udføre sine funktioner effektivt. Medlemsstaterne sikrer, at der tages behørigt hensyn til sagens omstændigheder, og at der forefindes en effektiv klagemekanisme.</p> <p>Klagesagen har ikke opsættende virkning for den afgørelse, som den nationale tilsynsmyndighed har truffet, medmindre der træffes foreløbige foranstaltninger i overensstemmelse med den nationale lovgivning.«</p> <p>8. Gennemførelsen af de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed, navnlig i henseende til første punktum i stk. 2, overvåges og evalueres i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 af 15. februar 2007, af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder på anmodning af Kommissionen. I forbindelse med denne analyse, som gennemføres hvert andet år, undersøges de nationale tilsynsmyndigheders funktionsmåde og aktiviteter med deltagelse af det bredest mulige udsnit af interessenter. Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder fastlægger de kriterier, der danner grundlag for dets analyse efter en offentlig høring. Resultaterne af analysen offentliggøres.«</p>

Begrundelse

Stk. 6: De offentliggjorte budgetter bør indeholde data, som er tilstrækkeligt fyldestgørende og detaljerede til, at sammensætningen af den uafhængige nationale tilsynsmyndigheds indtægter og udgifter afspejles korrekt. Et tilstrækkeligt detaljeret budget kan sikre, at den uafhængige nationale tilsynsmyndighed lever op til kravene om gennemsigtighed.

Nyt stk. 8: Bestemmelserne i artikel 30 om de nationale tilsynsmyndigheders organisatoriske forhold og finansiering er vigtige garantier for deres uafhængighed. Imidlertid er opfyldelsen af de kriterier, der fastlægges i artikel 30, stk. 2, første punktum, udelukkende knyttet til tilsynsmyndighedernes faktiske aktiviteter, beslutninger og gennemsigtige funktionsmåde. Set i dette perspektiv er det nødvendigt, at der indføres et overvågningssystem på EU-plan, som ikke kun undersøger tilsynsmyndighedernes funktionsmåde og de respektive lovrammer, men også deres aktiviteter, og at disse analyser gøres offentligt tilgængelige. Ved hjælp af disse evalueringer vil man råde over sammenlignelige objektive data om, hvorvidt medlemsstaternes forskellige lovgivninger sikrer den grad af uafhængighed, som kan garantere mediepluralisme, kulturel mangfoldighed, forbrugerbeskyttelse, det indre marked og fremme af fair konkurrence som omhandlet i stk. 2.

Karakteren og rækkevidden af disse analyser kræver, at der ved deres udarbejdelse tages hensyn til det bredest mulige udsnit af offentlige myndigheder, mediemarkedet, civilsamfundet og den akademiske verden og deres viden, erfaringer og synspunkter.

Resultaterne af denne overvågning har ikke nogen direkte juridiske konsekvenser. Dog kan de indhøstede resultater af disse kontroller give Kommissionen oplysninger i hænde, som i givet fald kan afsløre huller i gennemførelsen af artikel 30 og dermed danne grundlag for overtrædelsesprocedurer.

Anbefalet ændring 15

Artikel 1, nr. 22)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>22) Følgende indsættes som artikel 30a:</p> <p style="text-align: center;">»Artikel 30a</p> <p>1. Herved etableres gruppen af europæiske tilsynsmyndigheder for audiovisuelle medietjenester (ERGA).</p> <p>2. Den består af nationale uafhængige tilsynsmyndigheder på området for audiovisuelle medietjenester. De repræsenteres af deres ledere eller af udpegede højtstående for dem, hvis primære ansvar er at føre tilsyn med audiovisuelle medietjenester, eller — hvis der ikke findes nogen national tilsynsmyndighed — af andre repræsentanter, som de har valgt gennem egne procedurer. En repræsentant for Kommissionen deltager på gruppens møder.</p> <p>3. ERGA har til opgave at</p> <p>a) rådgive og bistå Kommissionen i dens arbejde med at sikre ensartet gennemførelse af regelsættet for audiovisuelle medietjenester i alle medlemsstaterne</p> <p>b) rådgive og bistå Kommissionen med hensyn til ethvert anliggende vedrørende audiovisuelle medietjenester inden for Kommissionens kompetenceområde. Hvis det er berettiget for at rådgive Kommissionen om bestemte spørgsmål, kan gruppen rådføre sig hos markedsaktører, forbrugere og slutbrugere for at indsamle de nødvendige oplysninger</p> <p>c) sikre udveksling af erfaringer og eksempler på god praksis med hensyn til anvendelse af regelsættet for audiovisuelle medietjenester</p> <p>d) samarbejde og forsyne sine medlemmer med de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af dette direktiv, navnlig med hensyn til artikel 3 og 4 heri</p> <p>e) afgive udtalelser efter anmodning fra Kommissionen om de i artikel 2, stk. 5, litra b), artikel 6a, stk. 3, og artikel 9, stk. 2 og 4, omhandlede spørgsmål og om ethvert anliggende vedrørende audiovisuelle medietjenester, navnlig om beskyttelse af mindreårige og tilskyndelse til had.</p>	<p>22) Følgende indsættes som artikel 30a:</p> <p style="text-align: center;">»Artikel 30a</p> <p>1. Herved etableres gruppen af europæiske tilsynsmyndigheder for audiovisuelle medietjenester (ERGA).</p> <p>2. Den består af nationale uafhængige tilsynsmyndigheder på området for audiovisuelle medietjenester. De repræsenteres af deres ledere eller af udpegede højtstående for dem, hvis primære ansvar er at føre tilsyn med audiovisuelle medietjenester, eller — hvis der ikke findes nogen national tilsynsmyndighed — af andre repræsentanter, som de har valgt gennem egne procedurer. En repræsentant for Kommissionen deltager på gruppens møder.</p> <p>3. ERGA har til opgave at</p> <p>a) rådgive og bistå Kommissionen i dens arbejde med at sikre ensartet gennemførelse af regelsættet for audiovisuelle medietjenester i alle medlemsstaterne</p> <p>b) rådgive og bistå Kommissionen med hensyn til ethvert anliggende vedrørende audiovisuelle medietjenester inden for Kommissionens kompetenceområde. Hvis det er berettiget for at rådgive Kommissionen om bestemte spørgsmål, kan gruppen rådføre sig hos markedsaktører, forbrugere og slutbrugere for at indsamle de nødvendige oplysninger</p> <p>c) sikre udveksling af erfaringer og eksempler på god praksis med hensyn til anvendelse af regelsættet for audiovisuelle medietjenester</p> <p>d) samarbejde og forsyne sine medlemmer med de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af dette direktiv, navnlig med hensyn til artikel 3 og 4 heri</p> <p>e) afgive udtalelser efter anmodning fra Kommissionen om de i artikel 2, stk. 5, litra b), artikel 6a, stk. 3, og artikel 9, stk. 2 og 4, omhandlede spørgsmål og om ethvert anliggende vedrørende audiovisuelle medietjenester, navnlig om beskyttelse af mindreårige og tilskyndelse til had</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>4. Kommissionen har bemyndigelse til at vedtage ERGA's forretningsorden ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.»</p>	<p><i>f) sikre udveksling af erfaringer og god praksis for udvikling af mediekendskab, navnlig for så vidt angår de uafhængige nationale myndigheders støtte-, forsknings-, oplysnings-, koordinerings- og analyseaktiviteter samt de forskellige former for samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder, medietjenestedbydere og uddannelsesinstitutioner.</i></p> <p>4. Kommissionen har bemyndigelse til at vedtage ERGA's forretningsorden ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.»</p>

Begrundelse

Fastsættelsen af et mål om udvikling af mediekendskab er absolut nødvendigt for at opfylde direktivets reguleringsmæssige mål, dvs. indførelsen af en lovgivning, som kan håndtere den digitale medieverdens udfordringer. Medlemsstaterne har gjort store fremskridt i udviklingen af mediekendskab. Ved at formidle resultaterne kan man effektivt fremme udviklingen af de anvendte værktøjer og metoder og udarbejdelsen af løsninger på europæisk plan.

I flere medlemsstater spiller medietilsynsmyndighederne en vigtig rolle i udviklingen af mediekendskab: de deltager blandt andet i den forskning, som danner grundlaget for denne udvikling, yder økonomisk støtte til programmer til forbedring af mediekendskabet og bidrager gennem oplysningskampagner til højnelse af mediekompetenceniveauet. De kan endvidere varetage en nøgleopgave i koordineringen mellem de berørte aktører og sektorer samt i målingen og evalueringen af de opnåede resultater. Gennem udveksling af erfaringer og god praksis kan medietilsynsmyndighedernes indsats for at udvikle mediekompetencer forbedres og blive mere effektiv.

Ansvar for udviklingen af mediekendskab påhviler de uafhængige nationale tilsynsmyndigheder, medietjenestedbydere og uddannelsesinstitutionerne i fællesskab. Direktivet bør fremme dette samarbejde inden for rammerne af de deri fastlagte lovgivningsmæssige beføjelser.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle betragtninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over revisionen af direktivet om audiovisuelle medietjenester og over, at Kommissionen har set med interesse på flere forslag i den udtalelse om dette emne, som Regionsudvalget vedtog i 2015;
2. bifalder ændringen af undtagelserne fra oprindelseslandsprincippet, som gennem klarere og enklere procedurer giver mulighed for at tage hensyn til destinationslandets interesser;
3. beklager dog, at det nye direktiv ikke tager den regionale dimension med i betragtning som tidligere anbefalet af Regionsudvalget, hvilket ville kunne bidrage til at promovere Europas kulturelle identiteter, grænseoverskridende koproduktioner inden for Den Europæiske Union samt kreative lokale innovationer;
4. understreger endvidere nødvendigheden af at inddrage de lokale og regionale myndigheder i direktivets gennemførelse, eftersom disse instanser spiller en meget vigtig rolle, når det gælder audiovisuelle medietjenester. I flere medlemsstater er de i visse tilfælde ejere af medieselskaber, som dermed ikke nødvendigvis tilhører kategorien af små virksomheder og mikrovirksomheder;
5. påpeger endnu en gang, at de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed af såvel offentlige myndigheder som audiovisuelle aktører og politiske partier udgør et fundament for lovgivningen om europæiske audiovisuelle medier, som det er hver enkelt medlemsstats opgave at sikre for enhver pris, og som er den vigtigste garanti for informationsdiversitet og et pluralistisk mediemarked på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan;

6. glæder sig over, at det ændrede direktivs anvendelsesområde udvides til videodelingsplatforme, som spiller en stadig større rolle blandt udbydere af audiovisuelle medietjenester;
7. er bekymret over den omstændighed, at de foreslåede regler om, hvilken jurisdiktion videodelingsplatformene tilhører, ikke afklarer de tilfælde, hvor en udbyder slet ikke ønsker at etablere sig på Den Europæiske Unions område, men alligevel giver EU-borgerne adgang til tjenesten;
8. bemærker, at formidling af indhold uden egen infrastruktur (over-the-top-tjenester), som udgør et stadigt større segment af markedet for audiovisuelle medietjenester, foregår på et uigennemskueligt retsgrundlag, og opfordrer Kommissionen til i den fremtidige lovgivning om medier og kommunikation — og især ved revisionen af bestemmelserne om elektronisk kommunikation — at være særligt opmærksom på at få afklaret de retlige vilkår for denne praksis;
9. vil endnu en gang henlede Kommissionens opmærksomhed på de sproglige og kulturelle minoriteter, som støder på hindringer, når de ønsker at få adgang til audiovisuelle medietjenester på deres eget sprog;
10. anser det for hensigtsmæssigt, at de forskellige procedurer vedrørende ERGA tager hensyn til visse reguleringsmæssige spørgsmåls regionale dimension og afspejler de territoriale principper.

Beskyttelse af mindreårige

11. De Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at det ændrede direktiv styrker og harmoniserer beskyttelsen af mindreårige, således som udvalget har anmodet om i en tidligere anbefaling. Udvalget anmoder endnu en gang om, at der indføres incitament til udvikling af indhold, som er specifikt udformet og tilpasset til børn, og til oprettelse af partnerskaber mellem audiovisuelle aktører og undervisningssektoren på det digitale område.

Mediekundskab

12. Det Europæiske Regionsudvalg understreger endnu en gang, at det anser det for vigtigt at fremme kendskabet til medier, navnlig nye medier;
13. understreger, at der bør afsættes flere ressourcer til udvikling af mediekundskab, således at de audiovisuelle medietjenester ikke kun tilbyder et indhold, som er homogent, men som også afspejler de forskellige regioners strukturer og særtræk på det økonomiske, kommercielle og kulturelle plan.

Mediefrihed og -pluralisme

14. Det Europæiske Regionsudvalg er bekymret over det faktum, at forslaget til lovgivning ikke omhandler spørgsmål vedrørende gennemsigtighed i medieejerskabet, mediekoncentration og interessekonflikter, som alle har en væsentlig indvirkning på mediernes pluralisme og frihed.

Forbrugerbeskyttelse

15. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at ændringen af direktivet omfatter en lempelse af reglerne om reklametid og nærmere bestemte, at dets anvendelsesområde udvides til ikkelineære audiovisuelle medietjenester.

Fremme af europæiske produktioner

16. Det Europæiske Regionsudvalg går ind for, at mikrovirksomheder og små virksomheder ikke forpligtes til at bidrage finansielt til frembringelsen af europæiske produktioner, men gør dog Kommissionen opmærksom på, at mange lokale og regionale TV-stationer, som sender deres programmer på deres websted i form af audiovisuelle on demand-medietjenester, ikke falder ind under denne kategori;
17. glæder sig over, at det ændrede direktiv — når det gælder on demand-tjenester — garanterer lige vilkår for europæiske værker, som bør udgøre mindst 20 % af tjenesteudbyderens katalog;
18. understreger, at det for on demand-tjenesters vedkommende ikke er tilstrækkeligt at fastsætte, at det påhviler tjenesteudbyderen at opfylde kravet om en andel på mindst 20 %. Det bør også sikres, at disse værker er lette at finde og er tilgængelige for brugerne.

Nærhed og proportionalitet

19. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at selv om forslaget synes at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, skal tilgangen med minimumsharmonisering og samarbejdsmekanismer bevares. De foreslåede regler vedrørende nationale tilsynsmyndigheder skal derfor sikre et tilstrækkeligt spillerum i de nationale og regionale beslutningsprocesser.

Bruxelles, den 7. december 2016.

Markku MARKKULA
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Handlingsplan om integration af tredjelandsstatsborgere

(2017/C 185/08)

Ordfører: Karl VANLOUWE (BE/EA), medlem af det flamske parlament og delstatssenator

Basisdokument: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Handlingsplan om integration af tredjelandsstatsborgere

COM(2016) 377 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generel ramme og grundlæggende principper

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder på baggrund af den stigende mangfoldighed i de europæiske samfund og behovet for fuldt ud at integrere tredjelandsstatsborgere i vores samfund Kommissionens handlingsplan om integration af tredjelandsstatsborgere⁽¹⁾ og fremhæver betydningen af integration, der er en gensidig proces, som involverer såvel tredjelandsstatsborgerne som værtssamfundet;
2. mener, at integration skal opfattes som en dynamisk, interaktiv og midlertidig proces, der gør det muligt for tredjelandsstatsborgere fuldt ud at blive en del af værtssamfundet og klare sig selv, samt en proces som fremmer samspillet med og deltagelsen i værtssamfundet;
3. understreger, at integration er en medlemsstatskompetence som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde⁽²⁾ (TEUF), hvilket gør det muligt at træffe foranstaltninger på EU-plan, der tilskynder til og støtter medlemsstaternes indsats for at fremme integrationen af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt på deres område, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Udvalget anmoder om fortsat håndhævelse af nærhedsprincippet og minder om, at medlemsstaternes indsats på dette område skal være i overensstemmelse med EU-retten, herunder EU's fælles grundprincipper for integration af indvandrere;
4. påpeger, at den egentlige integrationspolitik først og fremmest gennemføres på de politiske niveauer, der er tættest på borgerne. En tilgang med styring på flere niveauer er derfor i høj grad påkrævet med særlig fokus på de lokale og regionale myndigheder, da de på den mest direkte vis konfronteres med integrationens udfordringer og muligheder;
5. fremhæver betydningen af, at der i den politiske debat anvendes den korrekte terminologi vedrørende forskellige kategorier af nyankomne. Handlingsplanen vedrører kun nyankomne (migranter, flygtninge og personer med subsidiær beskyttelsesstatus), som er statsborgere i et tredjeland, og som lovligt opholder sig i EU. Den vedrører ikke de statsborgere i EU-medlemsstater, der har baggrund med migration fra et tredjeland via deres forældre eller bedsteforældre, eller EU-borgere, der har udøvet deres ret til fri bevægelighed, og disses familiemedlemmer;
6. understreger, at integration som politikområde ikke kan stå alene, idet de forskellige traditionelle politikområder som f.eks. uddannelse, beskæftigelse, velfærd, folkesundhed, boligforhold m.v. pr. definition er berørt, og integrationspolitik derfor ideelt set bør gennemføres horisontalt, således at der på hvert politikområde fokuseres på integrationens udfordringer og muligheder;
7. understreger, at integration er en tovejsproces, der skal være baseret på rettigheder og pligter for både tredjelandsstatsborgeren og værtssamfundet, der begge må leve op til deres ansvar;

⁽¹⁾ COM(2016) 377 final.

⁽²⁾ TEUF, artikel 79, stk. 4.

8. understreger, at integration ideelt set bør være slutresultatet af en asyl- og migrationspolitik, og at handlingsplanen derfor ikke kan betragtes isoleret fra bl.a. Kommissionens forslag vedrørende det fælles europæiske asylsystem⁽³⁾ og den nye ramme for partnerskaber med tredjelande som led i den europæiske dagsorden for migration⁽⁴⁾;

9. ser også en sammenhæng med det »blå kort« i Kommissionens forslag om regulær migration indeholdende en revision af direktivet om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse⁽⁵⁾, idet beskæftigelse yder et vigtigt bidrag til tredjelandstatsborgeres integration i samfundet.

Udfordringer og muligheder i forbindelse med integration

10. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i Kommissionens analyse af, at manglende integration vil betyde et enormt tab for både tredjelandstatsborgeren og værtssamfundet. De samfundsmæssige og økonomiske omkostninger ved manglende integration kan overstige investeringerne i integrationspolitik og det potentiale, som følger heraf;

11. er overbevist om, at en vellykket integrationspolitik er en af de nødvendige forudsætninger for at tackle de relativt dårligere resultater for tredjelandstatsborgere inden for områder som arbejdsmarkedet, uddannelse, indkomst, bolig, sundhed, aktivt medborgerskab og social samhørighed, som det fremgår af OECD's indikatorer⁽⁶⁾;

12. støtter Kommissionens opfordring til en mere skræddersyet tilgang og er overbevist om, at integrationspolitik i højere grad må tage højde for den store mangfoldighed hos de forskellige grupper af tredjelandstatsborgere og deres forskellige behov. En god integrationspolitik er derfor baseret på en skræddersyet indsats og tager ikke udgangspunkt i en ide om at »one size fits all«. Der skal bl.a. tages hensyn til sprogfærdigheder, kulturel baggrund, uddannelsesniveau, opholdets forventede varighed, årsagerne til migration, kvalifikationer, arbejds erfaring og eventuelle traumer m.m. De lokale og regionale myndigheder har gode forudsætninger for at kunne tage hensyn til de store indbyrdes forskelle mellem tredjelandstatsborgere og deres specifikke behov og kan tilbyde en platform for udveksling af viden og erfaring på dette område. I den forbindelse henviser Regionsudvalget til god praksis, hvor man ud fra et individperspektiv tilbyder integrations- og samfundsorienteringskurser, der er skræddersyet til behovene hos tredjelandstatsborgere;

13. bifalder, at Kommissionen og Europa-Parlamentet⁽⁷⁾ har den holdning, at integrationspolitikken i almindelighed og navnlig flygtninges integration på arbejdsmarkedet ikke må gennemføres på bekostning af politikken for andre sårbare grupper i værtssamfundet.

Opbygning af samhörige samfund

14. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at det europæiske samfund er baseret på grundlæggende værdier og normer, såsom demokrati, retsstatsprincippet, ytringsfrihed, religionsfrihed, ligestilling mellem mænd og kvinder, menneskerettigheder, solidaritet, tolerance osv. Udvalget glæder sig over, at forbindelsen mellem integration og disse værdier og normer blev drøftet på mødet i Det Europæiske Råd (almindelige anliggender) den 24. maj 2016 om retsstatsprincippet⁽⁸⁾ og opfordrer de kommende rådsformandskaber (Malta og Estland) til at fortsætte denne dialog med henblik på at udvikle en dybere forståelse blandt medlemsstaterne, EU-institutionerne, de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet for beskyttelsen af disse værdier og normer og af, hvordan de kan bidrage til integrationen;

15. er overbevist om, at en vellykket integration kræver forståelse og accept af disse europæiske værdier og normer hos både tredjelandstatsborgere og værtssamfundet. I forlængelse heraf er det også hensigtsmæssigt, at integrationspolitikken kædes sammen med samfundsorientering og opbygning af lokalsamfund, og derfor er der behov for at udvikle og støtte værktøjer til opbygning af gensidig forståelse på de forskellige forvaltningsniveauer med passende støtte fra EU-hold, herunder undervisning i medborgerkundskab, både i form af klassiske kurser og innovative undervisningsformer;

⁽³⁾ COM(2016) 272 final, COM(2016) 270 final og COM(2016) 271 final.

⁽⁴⁾ COM(2016) 385 final.

⁽⁵⁾ COM(2016) 378 final.

⁽⁶⁾ Indicators of immigrant integration 2015, OECD (2015).

⁽⁷⁾ Integration of refugees needed but not at expense of vulnerable groups, Europa-Parlamentets pressemeddelelse ref.: 20160530STO29645 (2016).

⁽⁸⁾ Uofficielt dokument fra formandskabet for Rådet (almindelige anliggender) den 24. maj 2016 — dialog om retsstatsprincippet (13. maj 2016).

16. peger på nødvendigheden af at udvikle mekanismer, som kan styrke på den ene side solidariteten og samarbejdet mellem alle europæiske regioner og på den anden side samarbejdet mellem de forskellige myndigheder og specialiserede aktører. Bevidsthedsbevægelse af de myndigheder i medlemsstaterne, som har beføjelser på asylområdet, er en uomgængelig udfordring;

17. henviser i den forbindelse til god praksis for samfundsorientering, hvor tredjelandstatsborgere tilbydes kurser, der på interaktiv vis giver dem et indblik i europæiske værdier og normer samt levevis i værtssamfundet. Formålet er at støtte deres erhvervelse af de værktøjer, der er nødvendige, for at de kan deltage i samfundet på fuldgyldig vis;

18. foreslår, at alle initiativer i flere EU-medlemsstater, hvor tredjelandstatsborgere anmodes om at underskrive en erklæring om engagement og deltagelse, der bl.a. indeholder grundlæggende værdier og normer, kortlægges. Det bør undersøges, hvordan disse initiativer påvirker det pågældende samfund, og resultater og erfaringer med sådanne ordninger bør deles, således at de lokale og regionale myndigheder kan drage fordel heraf. Udvalget fremhæver, at ikke blot tredjelandstatsborgere, men også lokalbefolkningen aktivt bør værne om disse grundlæggende værdier og normer;

19. gentager, at integration er en tovejsproces, hvor også værtslandet har en rolle at spille. I den sammenhæng er det hensigtsmæssigt, at værtssamfundet lader tredjelandstatsborgere deltage aktivt i værtssamfundet ved at fjerne hindringer herfor, sikre adgang til basisydelser og stå for et integrationstilbud, der kan vise tredjelandstatsborgere vej i samfundet. Navnlig i forbindelse med familiemigration kan værtssamfundet spille en vigtig rolle i integrationsprocessen. Primært er der her tale om medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder, men derudover er ikke-statslige organisationer, civilsamfundet, den private sektor, religiøse samfund eller grupper af etniske mindretal i værtssamfundet også nøglepartnere i integrationspolitikken;

20. henviser også til det ansvar, som disse forskellige aktører har for at forberede værtssamfundet på tredjelandstatsborgere og accepten heraf og understreger i den forbindelse betydningen af korrekt information til værtssamfundet.

Politiske prioriteter til støtte for integration

Foranstaltninger inden afrejse og ankomst

21. Det Europæiske Regionsudvalg er overbevist om, at integrationsprocessen — hvis det kan lade sig gøre — helst skal begynde så tidligt som muligt, selv når tredjelandstatsborgeren stadig befinder sig i oprindelseslandet;

22. påpeger, at kendskab til værtslandets sprog er uomgængeligt for en vellykket integration, og at det ofte tager tid at lære et nyt sprog. Flere EU-medlemsstater udbyder allerede i dag sprogkurser eller sprogtest, inden tredjelandstatsborgerne kommer til værtslandet. På den måde får tredjelandstatsborgere så kort en periode som muligt, eller endog ingen tid i værtslandet, hvor vedkommende ikke kan kommunikere på det lokale sprog, hvilket letter samspillet med det lokale værtssamfund. Ovenstående må naturligvis ikke være en betingelse for tilkendelse af beskyttelse til flygtninge eller personer med ret til subsidier beskyttelse;

23. understreger, at en skræddersyet tilgang kræver orienterende samtaler med tredjelandstatsborgere som et nødvendigt instrument til en bedre kortlægning af tredjelandstatsborgerne og værtssamfundets forventninger. Disse orienterende samtaler bør om muligt allerede delvist gennemføres i oprindelseslandet, således at tredjelandstatsborgeren straks efter ankomsten til værtssamfundet fuldt ud kan koncentrere sig om den egentlige integrationsproces;

24. fremhæver betydningen af ledsageforanstaltninger i forbindelse med information til værtssamfundet forud for ankomsten, navnlig i lokalsamfund hvor flygtninge genbosættes.

Uddannelse

25. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens fokus på uddannelse som et centralt politikområde set i relation til en vellykket integrationspolitik og anmoder i den sammenhæng om overholdelse af nærhedsprincippet;

26. understreger, at det at lære de officielle sprog i værtssamfundet er en prioritet, således at tredjelandstatsborgere og deres børn så hurtigt som muligt bliver i stand til at indgå i et samspil med værtssamfundet og dermed nyde godt af deres rettigheder og opfylde deres forpligtelser. Det er vigtigt, at der også her fokuseres på skræddersyede uddannelses tilbud på grundlag af tredjelandstatsborgerens profil og vedkommendes specifikke behov;

27. henviser til eksempler på god praksis hvad angår modtagelsesundervisning for fremmedsprogede tredjelandstatsborgere i primære og sekundære skoleforløb, hvor skoler kan tilbyde skræddersyet undervisning til tredjelandstatsborgere i særlige klasser, ved hjælp af supplerende støtte i den almindelige klasseundervisning, eller i form af en blanding af de to fremgangsmåder⁽⁹⁾;

28. henviser til eksempler på god praksis med hensyn til tiltag, som skal overvinde sproglige vanskeligheder, f.eks. sociale oversættere og tolke i uddannelsessystemet, der skal bistå lærere og mentorer med at sikre, at tredjelandstatsborgere, der endnu ikke behersker værtslandets sprog alligevel kan indgå i et aktivt samspil med de uddannelsesinstitutioner, hvor deres børn undervises;

29. glæder sig over Kommissionens forslag om at se nærmere på mulighederne for indførelse af undervisning i samfundsorientering på sekundærtrinnet, idet det er nødvendigt, at alle oplyses om fællesskabets lovgivning, kultur, værdier og normer og foreslår, at det også overvejes i forbindelse med voksen- og erhvervsuddannelser;

30. opfordrer til, at målgruppen af 16-18-årige tredjelandstatsborgere vies ekstra opmærksomhed, idet denne gruppe nærmer sig slutningen af den skolepligtige alder og ofte ikke er i besiddelse af de rette værktøjer til at påbegynde en erhvervsuddannelse, en videregående uddannelse eller klare sig godt på arbejdsmarkedet.

Integration på arbejdsmarkedet og adgang til erhvervsuddannelse

31. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Kommissionen prioriterer integration på arbejdsmarkedet som en metode til at give tredjelandstatsborgere mulighed for at etablere sig og tage del i samfundet. Dette skal ses i lyset af problematikken med, at tredjelandstatsborgere generelt har en lavere beskæftigelsesfrekvens sammenlignet med borgere, der er født i værtslandet. Det gælder navnlig kvinder⁽¹⁰⁾;

32. opfordrer til indførelse af ordninger, eventuelt praktikophold og tilbud om erhvervsvejledning og juridisk bistand, som kan give tredjelandstatsborgere mulighed for hurtigst muligt at få adgang til arbejdsmarkedet. Dette åbner mulighed for at øve sproget i praksis gennem kontakt med kolleger og dermed skabe netværk, som kan føre til et arbejde og muligheden for at forsørge sig selv;

33. bifalder, med henblik på integrationen i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet, foranstaltninger, som giver tredjelandstatsborgere, der ikke længere er i den skolepligtige alder, mulighed for at få en erhvervsfaglig grunduddannelse og forbedre deres uddannelsesmæssige modenhed;

34. er overbevist om, at en målrettet økonomisk arbejdskraftmigration kan bidrage til at imødegå de udfordringer, der er forbundet med arbejdsstyrkens aldring, behovet for visse specifikke kategorier af arbejdstagere og presset på vores velfærdssystemer, men understreger, at modtagelsen og integrationen af flygtninge og princippet om familiesammenføring primært skal ses som værende i både værtssamfundets og migrantens interesse og som noget, der bygger på grundlæggende rettigheder og internationale forpligtelser, og ikke uretmæssigt må præsenteres som løsningen på arbejdsmarkedets problemer;

35. erkender, at det er nødvendigt med en hurtig og korrekt vurdering og validering af tredjelandstatsborgeres færdigheder og akademiske og faglige kvalifikationer, da dette er en forudsætning for, at de kan deltage på arbejdsmarkedet eller forberedes herpå gennem erhvervsuddannelse. Der ses derfor frem til bl.a. indholdet i Kommissionens forslag som led i den nye dagsorden for færdigheder i Europa⁽¹¹⁾;

⁽⁹⁾ <http://www.flanderstoday.eu/education/okan-schools-help-youngsters-feel-home-flanders>.

⁽¹⁰⁾ Eurostat: Migrant integration in the EU labour market (2016).

⁽¹¹⁾ COM(2016) 381 final.

36. fremhæver i forbindelse med revisionen af direktivet om det blå EU-kort⁽¹²⁾, at det er afgørende for vores europæiske økonomier, at vi kan tiltrække højt kvalificerede ansøgere til ledige stillinger;

37. glæder sig over det sociale trepartstopmøde den 16. marts 2016 om flygtningekrisen, men opfordrer til, at der også tages højde for input fra uddannelsessektoren, idet denne er en vigtig partner, der kan styrke debatten om integration (på arbejdsmarkedet).

Adgang til basisydelse

38. Det Europæiske Regionsudvalg gentager sit synspunkt om, at der skal foretages en klar sondring mellem (økonomiske) migranter og flygtninge eller personer med subsidier beskyttelsesstatus, navnlig i den politiske debat om adgang til basisydelse, eftersom de forskellige målgrupper kan have forskellige behov, hvor en fundamentalt anderledes tilgang er nødvendig. Udvalget understreger imidlertid, at behovet for en vellykket integration er noget, der vedrører alle tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i EU;

39. understreger, at det er op til medlemsstaterne at udforme deres sociale sikringsordninger og noterer sig den politiske debat i flere medlemsstater, hvor forsikringsprincippet gøres gældende, og der derfor vælges en tilgang baseret på en gradvis opbygning af visse sociale rettigheder, også for tredjelandsstatsborgere, på grundlag af bidrag;

40. opfordrer i forbindelse med sundhedspleje til et større fokus på spørgsmålet om mental sundhedspleje, der først og fremmest kan være vigtigt i forbindelse med modtagelse og integration af flygtninge med krigs- eller andre traumatiske oplevelser, især børn og unge;

41. er klar over, at medlemsstaterne har ret til at stille krav om, at migranter, som ikke har ret til beskyttelse i henhold til folkeretten, når de ankommer til værtslandet, skal kunne forsørge sig selv og derfor ikke kan påberåbe sig en social sikringsordning;

42. påpeger, at der altid skal lægges tilstrækkelig vægt på adgangen til sociale boliger, uanset det faktum at beboeren, hvad enten vedkommende er tredjelandsstatsborger eller ej, på sigt bør kunne klare sig selv og finde en bolig på det private marked;

43. er tilfreds med, at Kommissionen har den holdning, at integrationspolitikken ikke må gennemføres på bekostning af politikken for andre sårbare grupper i værtssamfundet.

Aktiv deltagelse og social inklusion

44. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Kommissionens handlingsplan i denne del lægger vægt på et aktivt medborgerskab, hvor tredjelandsstatsborgere ikke forbliver nyankomne i al evighed, men så hurtigt som muligt bliver en del af værtssamfundet uanset deres nationalitet, og tilskynder derfor ikke blot til integrationspolitik, men også til samfundsorientering og opbygning af lokalsamfund;

45. er enig med Kommissionen i, at integration ikke kun handler om at lære sproget eller få et arbejde, men også om aktiv deltagelse i samfundet og civilsamfundet. Derfor er det så meget desto vigtigere, at integration af tredjelandsstatsborgere ikke kun tilbydes eller påtvinges fra politisk hold, men at civilsamfundet involveres;

46. mener, at tredjelandsstatsborgeren, ud over den formelle læring af værtssamfundets officielle sprog gennem uddannelse, har brug for et samspil med civilsamfundet, hvor vedkommende i en uformel ramme kan anvende og øve de nye sprog og på en meget praktisk måde blive fortrolig med værtslandets sprog;

47. er enig med Kommissionen i, at dialog og gensidig forståelse mellem tredjelandsstatsborgere og værtssamfund styrkes, accepten fra værtssamfundets side øges og diskrimination og racisme mindskes, hvis tredjelandsstatsborgeren engagerer sig i civilsamfundet i værtssamfundet;

48. støtter Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at sikre håndhævelsen af rettighederne til beskyttelse mod forskelsbehandling og racisme og opfordrer til en aktiv politik for lige muligheder og ikkeforskelsbehandling for at styrke et fælles medborgerskab.

⁽¹²⁾ Se fodnote 5.

Politiske redskaber til støtte for integration

Koordinering af politikker

49. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens indsats for, at der i forbindelse med omdannelsen af det nuværende netværk af nationale kontaktpunkter vedrørende integration til et europæisk integrationsnet i højere grad fokuseres på at styrke udvekslingen af god praksis, navnlig i samarbejdet med civilsamfundet og de lokale og regionale myndigheder;

50. opfordrer Kommissionen til, at det europæiske integrationsnet bliver en platform, der kan opmuntre og støtte samarbejdet og det fælles ansvar mellem de forskellige nationale, regionale og lokale forvaltningsniveauer i forbindelse med udformningen af integrationspolitikker og koordineringen og fordelingen af kompetencer ⁽¹³⁾.

Finansiering

51. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, uden at gribe ind i medlemsstaternes kompetencer på området, at medlemsstaterne i forbindelse med den flerårige finansielle ramme 2014-2020 har afsat færre midler til integration i deres nationale programmer under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF), selv om behovet er blevet større ikke mindst set i lyset af den nuværende migrations-, asyl- og humanitære krise;

52. glæder sig over, at Kommissionen i budgetforslaget for 2017 søger at øge EU's finansielle bistand til medlemsstaternes integrationspolitik gennem Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden;

53. er overbevist om, at der bør findes synergier mellem de forskellige EU-fonde, som kan støtte integrationspolitikken. Der er i første omgang naturligvis tale om AMIF, men også inden for rammerne af Fonden for Intern Sikkerhed (ISF), Den Europæiske Socialfond (ESF), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) og Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (FEAD) skal visse integrationsprojekter være en mulighed ⁽¹⁴⁾;

54. opfordrer Kommissionen til at overveje at fastlægge et særligt tematisk mål vedrørende integration inden for samhørighedspolitikken efter 2020 for at sikre, at midlerne fra ESI-fondene bruges mere effektivt og målrettet på integrationsprojekter. For programmeringsperioden 2014-2020 bør der for forvaltningsmyndighederne være yderligere retningslinjer, der er så klare og detaljerede som muligt, om integrationstiltag, der kan finansieres med ESI-midler;

55. opfordrer til at sikre, at det for medlemsstater, lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet bliver så enkelt som muligt at forelægge forslag til de nationale programmer inden for rammerne af de forskellige fonde og bifalder bl.a. derfor Kommissionens forslag om at prioritere anvendelsen af partnerskabsmekanismerne højere;

56. efterlyser mere udbredt og målrettet brug af Interreg til støtte for integrationsprojekter, hvilket bl.a. kan ske ved at ændre bestemmelser og prioriteringer i de relevante operationelle programmer. Det understreger den centrale rolle, som det europæiske territoriale samarbejde kan spille i at forbedre integrationspolitikkerne især på lokalt niveau ved at fremme synergier og udveksling af god praksis;

57. opfordrer Kommissionen til at begrænse overdrevne forvaltningskrav og bureaukrati i kontrolmekanismerne under de forskellige EU-fonde til integrationsprojekter, således at medlemsstater og lokale og regionale myndigheder kan bruge al deres energi på en effektiv integrationspolitik på stedet med forbehold for den legitime grundige screening, der sikrer, at offentlige midler anvendes på en effektiv måde;

58. opfordrer Kommissionen til at også at anvende den målrettede tilgang, der er nødvendig i integrationspolitikken, i kontrolmekanismerne under de forskellige EU-fonde, der anvendes til integrationsprojekter med forbehold for den grundige kontrol, der sikrer, at offentlige midler anvendes hensigtsmæssigt.

⁽¹³⁾ TEUF, artikel 79, stk. 4.

⁽¹⁴⁾ Synergier mellem Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og andre af EU's finansielle instrumenter i relation til asylansøgere og andre migranter, Europa-Kommissionen (2015).

De lokale og regionale myndigheders rolle

59. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at den egentlige integrationspolitik hovedsageligt gennemføres på lokalt og regionalt niveau, og at de lokale og regionale myndigheder konfronteres med integrationens udfordringer og muligheder på den mest direkte vis;
60. anmoder derfor Kommissionen om at tage hensyn til de lokale og regionale myndigheders særlige behov og i højere grad end tidligere inddrage og støtte disse myndigheder i forbindelse med den integrationspolitik, der udarbejdes, føres eller fremmes på europæisk plan;
61. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne og regionerne til at gennemføre integrationsfremmende foranstaltninger og til at stille midler til rådighed for disse foranstaltninger. Disse bør især have fokus på almen og erhvervsuddannelse, integration på arbejds- og boligmarkedet og fremme af udveksling af den gode praksis, som allerede findes i de regioner, som har iværksat integrationsforanstaltninger såsom decentral modtagelse;
62. anmoder i den forbindelse Kommissionen om at betragte Regionsudvalget, i kraft af dets rolle som et rådgivende EU-organ bestående af repræsentanter for EU's regionale og lokale myndigheder, som en privilegeret partner, men også om at satse på andre former for samarbejde med lokale og regionale myndigheder, disses sammenslutninger eller partnerskaber, netværk og platforme (f.eks. den regionale og lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM), Konferencen af regionale og lokale myndigheder i Østpartnerskabet, de blandede rådgivende udvalg, arbejdsgrupperne, Konferencen af Perifere Kystregioner i Europa, De Europæiske Kommuner og Regioners Råd osv.) med det formål at få så stort et input som muligt fra de lokale og regionale myndigheder;
63. opfordrer Kommissionen til aktivt at inddrage Regionsudvalget i sin støtte til og udveksling af god praksis med lokale og regionale myndigheder specifikt på områderne integrationspolitik forud for afrejse eller ankomst og integrationspolitik vedrørende uddannelse, arbejdsmarked og erhvervsuddannelse, adgang til basistjenesteydelser, aktiv deltagelse og social inklusion. Udvalget henviser i den sammenhæng bl.a. til sin sammenlignende undersøgelse om integrationspolitik⁽¹⁵⁾;
64. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at gøre fremskridt med hensyn til de uledsagede mindreårige i migrationsprocessen, som i nogle tilfælde varetages af regionerne, og opfordrer den til over for medlemsstaterne at slå til lyd for en solidarisk fordeling af byrder og ansvar mellem det europæiske, nationale og regionale niveau. Udvalget ser derfor frem til Kommissionens nye omfattende strategi, der skal følge op på handlingsplanen om uledsagede mindreårige (2010-2014) med henblik på at tage situationen for forsvundne eller uledsagede børn med i betragtning;
65. bifalder Kommissionens specifikke henvisning til SHARE-netværket med »Share City Curriculum«-projektet⁽¹⁶⁾, hvor lokale og regionale myndigheder får adgang til en værktøjskasse, der hjælper dem med integrationsforanstaltninger i værtssamfundet i forbindelse med genbosætning af flygtninge;
66. opfordrer Kommissionen til aktivt at inddrage Regionsudvalget i det nye europæiske integrationsnet, Det Europæiske Migrationsforum, partnerskabet med fokus på integration af tredjelandsstatsborgere under dagsordenen for byerne i EU⁽¹⁷⁾ og i evalueringen og den yderligere opfølgning af de såkaldte integrationsindikatorer.

Bruxelles, den 8. december 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁵⁾ »Regulatory Framework on Employment and Funding for Migration and Integration Policies in the EU«, Den Europæiske Union (2016).

⁽¹⁶⁾ <http://resettlement.eu/sites/icmc.tttt.eu/files/Introduction%20City%20Curriculum.pdf>.

⁽¹⁷⁾ <http://urbanagendaforthe.eu/partnerships/inclusion-of-migrants-and-refugees/>.

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

120. PLENARFORSAMLING DEN 7. OG 8. DECEMBER 2016

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EFSI 2.0

(2017/C 185/09)

Hovedordfører: Wim VAN DE DONK (NL/EPP), Kongens kommissær for provinsen Noord-Brabant**Basisdokument:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) 2015/1017 for så vidt angår forlængelse af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og indførelse af tekniske forbedringer i fonden og i Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning

COM(2016) 597 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

COM(2016) 597 final

Nye henvisninger indsættes før betragtning 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>under henvisning til en evaluering fra Kommissionen af brugen af EU-garantien og garantifondens funktion som led i lovgivningsforslaget om forlængelse af EFSI,</i></p> <p><i>under henvisning til Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) første rapport om »Evaluation of the functioning of the European Fund for Strategic Investments«, som blev offentliggjort den 6. oktober 2016,</i></p> <p><i>under henvisning til en uafhængig evaluering af anvendelsen af EFSI-forordningen i henhold til artikel 18, stk. 6, i forordning (EU) 2015/1017,</i></p> <p><i>under henvisning til Den Europæiske Revisionsrets (ECA) udtalelse nr. 2/2016 om »EFSI: an early proposal to extend and expand«, som blev offentliggjort den 11. november 2016,</i></p>

Begrundelse

Der bør henvises til evalueringer foretaget af EU-institutionerne og den uafhængige evaluering af anvendelsen af forordning (EU) 2015/1017.

Disse nye »under henvisning til«-punkter skal indsættes efter »under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget.«.

Anbefalet ændring 2

COM(2016) 597 final

Ny betragtning efter betragtning 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Ifølge EFSI-forordningens artikel 18, stk. 6, og 7, skal der senest den 5. juli 2018 fremlægges et forslag om en ændring af EFSI-forordningen, og dette forslag skal understøttes af en uafhængig evaluering af, hvorvidt EFSI »opfylder sine mål, og (...) det er berettiget at bevare en ordning for støtte af investeringer«. Denne uafhængige evaluering af anvendelsen af EFSI-forordningen, der er foretaget af eksterne eksperter, blev først fremlagt, da Kommissionen havde offentliggjort sit forslag om at forlænge EFSI.</i></p>

Anbefalet ændring 3

COM(2016) 597 final

Betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Efter forlængelsen skal EFSI tage sigte på imødegåelse af resterende markedssvigt og suboptimale investeringssituationer og fortsætte med at mobilisere finansiering fra den private sektor til investeringer, der har afgørende betydning for skabelse af nye arbejdspladser, bl.a. til de unge, og for øget vækst og konkurrenceevne med en styrket additionalitet. Det drejer sig bl.a. om investeringer på energi-, miljø- og klimaområdet, social og menneskelig kapital og dertil knyttet infrastruktur, sundhed, forskning og innovation, grænseoverskridende og bæredygtig transport samt den digitale omstilling. Især bør der ske en styrkelse af de EFSI-støttede projekters bidrag til virkeliggørelse af de ambitiøse mål for Unionen, der blev fastsat på klimakonferencen i Paris (COP21). Der skal også være øget fokus på prioriterede energisammenkoblingsprojekter og energieffektiviseringsprojekter. Desuden bør det undgås at yde EFSI-støtte til motorveje, medmindre der er behov for støtte til private investeringer i transport i samhørighedslande eller til grænseoverskridende transportprojekter, hvori deltager mindst ét samhørighedsland. Af klarhedshensyn, og skønt de allerede er støtteberettigede, bør det udtrykkeligt fastsættes, at projekter inden for landbrug, fiskeri og akvakultur falder ind under de generelle mål, der er berettigede til EFSI-støtte.</p>	<p>Efter forlængelsen skal EFSI tage sigte på imødegåelse af resterende markedssvigt og suboptimale investeringssituationer og fortsætte med at mobilisere finansiering fra den private sektor til investeringer, der har afgørende betydning for skabelse af nye arbejdspladser, bl.a. til de unge, og for øget vækst og konkurrenceevne med en styrket additionalitet. Det drejer sig bl.a. om investeringer på energi-, miljø- og klimaområdet, social og menneskelig kapital og dertil knyttet infrastruktur, sundhed, forskning og innovation, grænseoverskridende og bæredygtig transport samt den digitale omstilling. Især bør der ske en styrkelse af de EFSI-støttede projekters bidrag til virkeliggørelse af de ambitiøse mål for Unionen, der blev fastsat på klimakonferencen i Paris (COP21), samt af de gennemførelsesforanstaltninger, der blev vedtaget på COP22, og EFSI-finansierede projekter skal være modstandsdygtige over for katastrofer. Der skal også være øget fokus på prioriterede energisammenkoblingsprojekter og energieffektiviseringsprojekter. Desuden bør det undgås at yde EFSI-støtte til kulstof-intensive transportprojekter og fossil energi, medmindre der er behov for støtte til private investeringer i transport i samhørighedslande eller til grænseoverskridende transportprojekter. Af klarhedshensyn, og skønt de allerede er støtteberettigede, bør det udtrykkeligt fastsættes, at projekter inden for landbrug, fiskeri og akvakultur falder ind under de generelle mål, der er berettigede til EFSI-støtte.</p>

Begrundelse

Grænseoverskridende transportprojekter er af afgørende betydning for mobiliseringen af private investeringer og bør ikke begrænses til samhørighedslande. Desuden bør EFSI-forordningen tage hensyn til resultaterne af den nylige Marrakesh-konference om klimaforandringer (COP22).

Anbefalet ændring 4

COM(2016) 597 final

Betragtning 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>For at fremme en bedre udnyttelse af mulighederne for EFSI-støtte i mindre udviklede regioner og overgangsregioner bør de generelle mål, der er berettigede til EFSI-støtte, udvides.</p>	<p>Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) første rapport om »Evaluation of the functioning of the European Fund for Strategic Investments«, som blev offentliggjort den 6. oktober 2016, understreger behovet for at gøre noget ved EFSI-støttens geografiske ubalance gennem foranstaltninger såsom udvidelse af de generelle mål, der er berettigede til EFSI-støtte, og styrkelse af Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivnings rolle.</p>

Anbefalet ændring 5

COM(2016) 597 final

Betragtning 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Til delvis finansiering af bidraget fra Unionens almindelige budget til EU-garantifonden for disse yderligere investeringer bør der foretages en overførsel fra de disponible midler under Connection Europe-faciliteten, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 ⁽¹⁾. Desuden bør et beløb på 1 145 797 000 EUR overføres fra bevillingerne til Connecting Europe-facilitetens finansielle instrumenter til facilitetens tilskudsdel med henblik på at gøre det lettere at kombinere disse midler med EFSI eller med andre relevante instrumenter, navnlig instrumenter, der tager sigte på energieffektivisering.</p>	
<p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).</p>	

Anbefalet ændring 6

COM(2016) 597 final

Betragtning 15

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>På grundlag af de hidtidige erfaringer med de EFSI-støttede investeringer bør målbeløbet i garantifonden sættes til 35 % af de samlede EU-garantiforpligtelser, hvilket vil sikre en tilstrækkelig beskyttelse.</p>	<p>På grundlag af de hidtidige erfaringer med de EFSI-støttede investeringer bør målbeløbet i garantifonden sættes til 33 % af de samlede EU-garantiforpligtelser, hvilket vil sikre en tilstrækkelig beskyttelse.</p>

Anbefalet ændring 7

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Nyt nummer indsættes efter nr. 1)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(2) Artikel 5, stk. 1, andet afsnit, erstattes af følgende:</p> <p><i>»EIB's særlige aktiviteter, som fastsat i artikel 16 i EIB's vedtægter og EIB's retningslinjer for kreditrisikopolitik, støttet af EFSI, anses også for at føre til additionalitet, på betingelse af at det er offentligt dokumenteret, at de imødegår markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer og ikke i samme periode kunne være blevet gennemført via EIB, EIF eller efter Unionens eksisterende finansielle instrumenter uden EFSI-støtte.«</i></p>

Begrundelse

En højere risikoprofil for en operation er ikke det eneste kriterium for additionalitet. Desuden bør EIB's særlige aktiviteter støttet af EFSI underlægges krav om gennemsigtighed og dokumentation.

Anbefalet ændring 8

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Nr. 2) ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:</p> <p>»Med henblik på bedre imødegåelse af markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer vil særlige EIB-aktiviteter støttet af EFSI typisk være kendetegnet ved efterstilling, deltagelse i risikodelingsinstrumenter, grænseoverskridende karakteristika, eksponering over for specifikke risici eller andre identificerbare aspekter som beskrevet i bilag II.</p> <p>EIB's projekter, der indebærer en risiko, der er lavere end den laveste risiko for EIB's særlige aktiviteter, kan også støttes af EFSI, hvis anvendelsen af EU-garantien er nødvendig for at sikre additionalitet som defineret i nærværende stykkes første afsnit.</p> <p>EFSI-støttede projekter, der tager sigte på fysisk infrastruktur, som forbinder to eller flere medlemsstater, eller udvidelse af fysisk infrastruktur eller tjenester i tilknytning til fysisk infrastruktur fra en medlemsstat til en eller flere medlemsstater, anses også for at føre til additionalitet.«</p>	<p>Artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:</p> <p>»Med henblik på bedre imødegåelse af markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer samt former for regeringssvigt (f.eks. suboptimale investeringssituationer, der skyldes hindringer forårsaget af nationale grænser/regulering) vil særlige EIB-aktiviteter støttet af EFSI typisk være kendetegnet ved efterstilling, deltagelse i risikodelingsinstrumenter, grænseoverskridende karakteristika, eksponering over for specifikke risici eller andre identificerbare aspekter som beskrevet i bilag II.</p> <p>Grænseoverskridende samarbejdsprojekter og projekter inden for interregionalt samarbejde, navnlig mellem funktionelle regioner, anses også for at føre til additionalitet.«</p>

Begrundelse

Grænseoverskridende samarbejdsprojekter og projekter inden for interregionalt samarbejde bør automatisk anses for at føre til additionalitet på grund af deres høje merværdi, uanset deres kendetegn. I løbet af det første års aktiviteter blev ingen grænseoverskridende projekter finansieret af EFSI. Funktionelle regioners betydning er indlysende.

Anbefalet ændring 9

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Nr. 4), litra d), ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Stk. 12, andet afsnit, andet punktum, affattes således:</p> <p>»Afgørelser om godkendelse af anvendelsen af EU-garantien skal være offentligt tilgængelige og indeholde en redegørelse for den trufne afgørelse, med særligt fokus på overholdelse af additionalitetskravet. Den offentliggjorte afgørelse må ikke indeholde kommercielt følsomme oplysninger. Investeringskomiteens afgørelser træffes med støtte i dokumentation fra EIB.«</p>	<p>Stk. 12, andet afsnit, andet punktum, affattes således:</p> <p>»Afgørelser om godkendelse af anvendelsen af EU-garantien skal være offentligt tilgængelige og indeholde en redegørelse for den trufne afgørelse, med særligt fokus på overholdelse af additionalitetskravet. Resultattavlen med indikatorer, der er anvendt til vurdering af aktiviteterne, offentliggøres, så snart der er indgået kontrakt om et projekt under EU-garantien, dog med undtagelse af kommercielt følsomme oplysninger. Investeringskomiteens afgørelser træffes med støtte i dokumentation fra EIB.«</p>

Begrundelse

Ændringsforslaget er i overensstemmelse med betragtning 18 i lovgivningsforslaget.

Anbefalet ændring 10

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Nr. 5), litra b)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:</p> <p>»EIB skal tilstræbe, at mindst 40 % af EFSI-finansieringen under infrastruktur- og innovationsvinduet går til projekter med elementer, der bidrager til klimainsatsen i henhold til COP21-forpligtelserne. Styringsrådet opstiller nærmere retningslinjer herfor.«</p>	<p>b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:</p> <p>»EIB skal tilstræbe, at mindst 40 % af EFSI-finansieringen under infrastruktur- og innovationsvinduet går til projekter med elementer, der bidrager til klimainsatsen i henhold til COP21-forpligtelserne, og al infrastruktur, der finansieres, skal desuden være modstandsdygtig over for katastrofer. Styringsrådet opstiller nærmere retningslinjer herfor.«</p>

Anbefalet ændring 11

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Nr. 8), litra a), ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Stk. 5 affattes således:</p> <p>»5. De i stk. 2 omhandlede midler i garantifonden anvendes på en måde, der sikrer, at de når op på et passende niveau (»målbeløb«), som afspejler de samlede EU-garantiforpligtelser. Målbeløbet fastsættes til 35 % af de samlede EU-garantiforpligtelser.«</p>	<p>Stk. 5 affattes således:</p> <p>»5. De i stk. 2 omhandlede midler i garantifonden anvendes på en måde, der sikrer, at de når op på et passende niveau (»målbeløb«), som afspejler de samlede EU-garantiforpligtelser. Målbeløbet fastsættes til 33 % af de samlede EU-garantiforpligtelser.«</p>

Begrundelse

RU beklager modsigelsen mellem styrkelsen af CEF-transporten, som foreslået i ledsagedokumentet til midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme, og nedskæringen på 500 mio. EUR i budgettet for Connecting Europe-faciliteten, som er indeholdt i det foreliggende lovforslag. Denne reduktion i uudnyttede finansielle midler til finansielle instrumenter under Connecting Europe-faciliteten viser tydeligt, at CEF-projekter bliver skubbet ud af EFSI-finansierede projekter. RU giver udtryk for sin modstand mod denne reduktion og foreslår at reducere målbeløbet fra 35 % til 33 %, så der ikke vil være behov for at reducere CEF-rammen med 500 mio. EUR.

Anbefalet ændring 12

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Nr. 9), litra b), ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I stk. 2 foretages følgende ændringer:</p> <p>i) litra c) affattes således:</p> <p>»c) at udnytte den lokale viden for at lette EFSI-støtte overalt i Unionen og så vidt muligt bidrage til den sektormæssige og geografiske spredning af EFSI, som skal tilstræbes i henhold til afsnit 8 i bilag II, ved at bistå EIB med at iværksætte projekter«</p> <p>ii) litra e) affattes således:</p> <p>»e) at yde proaktiv støtte til oprettelse af investering-splatforme.«</p>	<p>I stk. 2 foretages følgende ændringer:</p> <p>i) litra c) affattes således:</p> <p>»c) at udnytte den regionale og lokale viden for at lette EFSI-støtte overalt i Unionen og så vidt muligt bidrage til den sektormæssige og geografiske spredning af EFSI, som skal tilstræbes i henhold til afsnit 8 i bilag II, ved at bistå EIB med at iværksætte projekter«</p> <p>ii) litra e) affattes således:</p> <p>»e) at yde proaktiv støtte til oprettelse af investering-splatforme.«</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>iii) følgende tilføjes som nyt litra f):</p> <p>»f) at rådgive om, hvordan EFSI-finansiering kan kombineres med andre former for EU-finansiering (f.eks. de europæiske struktur- og investeringsfonde, Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten).«</p>	<p>iii) følgende tilføjes som nyt litra f):</p> <p>»f) at rådgive om, hvordan EFSI-finansiering kan kombineres med andre former for EU-finansiering (f.eks. de europæiske struktur- og investeringsfonde, Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten) for at muliggøre størst mulig integration og synergi mellem investeringerne med henblik på en overordnet planlægning af den samhörighedspolitiske indsats.«</p>

Begrundelse

Ændringsforslaget opfordrer til en tættere inddragelse af lokale og regionale myndigheder i EIAH-rådgivningstjenesterne. Både regional og lokal viden bør tages i betragtning. Sektormæssig og geografisk spredning bør tages i betragtning af Styringsrådet snarere end af EIAH som anført i afsnit 8, bilag II.

Anbefalet ændring 13

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Nr. 9), litra c), ændres

Kommissionens tekst	RU's ændringsforslag
<p>Stk. 5 affattes således:</p> <p>»5. For at opfylde formålet i stk. 1 og lette ydelse af rådgivningsstøtte på lokalt plan tilstræber EIAH at gøre brug af den ekspertise, der findes i EIB, Kommissionen, nationale erhvervsfremmende banker eller institutter samt de europæiske struktur- og investeringsfondes styrende organer.«</p>	<p>Stk. 5 affattes således:</p> <p>»5. For at opfylde formålet i stk. 1 og lette ydelse af rådgivningsstøtte på regionalt og lokalt plan tilstræber EIAH at gøre brug af den ekspertise, der findes i EIB, Kommissionen, nationale erhvervsfremmende banker eller institutter samt de europæiske struktur- og investeringsfondes styrende organer.«</p>

Begrundelse

Både regional og lokal viden bør tages i betragtning.

Anbefalet ændring 14

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Nyt nummer indsættes efter nr. 9), litra d)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(10) Artikel 16, stk. 2, affattes således:</p> <p>»2. EIB aflægger, eventuelt i samarbejde med EIF, hvert år rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Regionsudvalg om EIB's finansierings- og investeringstransaktioner omfattet af denne forordning. Denne rapport skal offentliggøres og indeholde:«</p>

Begrundelse

Ændringsforslaget opfordrer til, at Regionsudvalget inddrages tættere i overvågningen af EFSI.

Anbefalet ændring 15

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Nyt nummer indsættes efter nr. 9), litra d)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>I artikel 16, indsættes nyt stykke efter stk. 6, som følger:</i></p> <p><i>»7. Den Europæiske Investeringsbank skal med henblik på indberetning, udvikle et sæt resultatindikatorer for hver aktivitet for at skabe et pålideligt grundlag for at analysere EU-finansieringens merværdi. Denne metode skal godkendes af Styringsrådet.«</i></p>

Begrundelse

Der bør udvikles et sæt indikatorer, så forskellige sæt af instrumenter kan sammenlignes i den første fase mellem ESIF og EFSI.

Anbefalet ændring 16

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Nr. 10), litra a), ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>a) Stk. 6 affattes således:</p> <p>»6. Senest den 30. juni 2018 og den 30. juni 2020 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport indeholdende en uafhængig evaluering af anvendelsen af denne forordning.«</p>	<p>a) Stk. 6 affattes således:</p> <p>»6. Senest den 30. juni 2018 og den 30. juni 2020 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Det Europæiske Regionsudvalg og Den Europæiske Investeringsbank en rapport indeholdende en uafhængig evaluering af anvendelsen af denne forordning.«</p>

Begrundelse

Denne ændring sikrer, at informationen sendes til de samme relevante institutioner som meddelelsen »Frem mod en anden fase af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer« af 14.9.2016.

Anbefalet ændring 17

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Nyt nummer indsættes efter nr. 14)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(15) Artikel 16, stk. 2, litra f), affattes således:</p> <p>»en beskrivelse af de projekter, hvor støtten fra andre kilder til EU-finansiering (såsom ESIF, Horisont 2020 og CEF) er kombineret med EFSI-støtte, samt det samlede beløb for bidragene fra hver enkelt kilde«</p>

Begrundelse

Ved at erstatte artikel 16, stk. 2, litra f), i forordningen vil teksten være i overensstemmelse med ændringen til artikel 14, stk. 2, i denne forordning, som er foreslået af Kommissionen.

Anbefalet ændring 18

COM(2016) 597 final

Artikel 2

Artikel 2 udgår

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I forordning (EU) nr. 1316/2013 foretages følgende ændringer:</p> <p>1. Artikel 5, stk. 1, affattes således:</p> <p>»1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af CEF er for perioden 2014 til 2020 fastsat til 29 992 259 000 EUR i løbende priser. Beløbet fordeles således:</p> <p>a) transportsektoren: 23 895 582 000 EUR, hvoraf de 11 305 500 000 EUR skal overføres fra Samhørighedsfonden og anvendes i overensstemmelse med denne forordning udelukkende i de medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden</p> <p>b) telekommunikationssektoren: 1 091 602 000 EUR</p> <p>c) energisektoren: 5 005 075 000 EUR</p> <p>Disse beløb berører ikke anvendelsen af fleksibilitetsmekanismen, der er fastlagt i henhold til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 (*).</p> <p>(*) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).«</p>	

Begrundelse

Se ændringsforslag 5: Der er ikke behov for at reducere CEF-rammen.

Anbefalet ændring 19

Bilag I til COM(2016) 597 final

Nyt punkt indsættes før punkt 1, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>a) I litra a) affattes det femte afsnit således:</p> <p><i>»enheder i den offentlige sektor (territorielle eller andre, men eksklusive aktiviteter med sådanne enheder, der giver anledning til direkte risiko for medlemsstater) og enheder af tilsvarende art. En europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), etableret i henhold til forordning (EF) nr. 1082/2006 om EGTS (*), vil blive betragtet som en enhed, der ikke giver anledning til direkte risiko for medlemsstater.</i></p> <p>(*) <i>Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19).</i>«</p>

Begrundelse

EGTS udfører foranstaltninger eller gennemfører territorielt samarbejde med eller uden EU-finansiering. Da medlemmerne af en EGTS kan være nationale, regionale og lokale myndigheder, eller sammenslutninger af sådanne, er deres adgang til finansielle instrumenter fra EIB begrænset. Derfor bør de ikke anses for at være forbundet med direkte risiko for medlemsstater.

Anbefalet ændring 20

Bilag I til COM(2016) 597 final

Punkt 1, litra a), ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I litra b) indsættes som andet afsnit:</p> <p>»Det bør undgås at yde EFSI-støtte til motorveje, medmindre der er behov for støtte til private investeringer i transport i samhørighedslande eller til grænseoverskridende transportprojekter, hvor deltager mindst ét samhørighedsland.«</p>	<p>I litra b) indsættes som andet afsnit:</p> <p>»Det bør undgås at yde EFSI-støtte til motorveje, medmindre der er behov for støtte til private investeringer i transport i samhørighedslande eller til grænseoverskridende transportprojekter.«</p>

Begrundelse

Grænseoverskridende transportprojekter som sådan bør overvejes yderligere og bør derfor ikke begrænses til inddragelse af mindst et samhørighedsland.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i at fastsætte, planlægge og støtte yderligere investeringer, som vil fremme innovation, vækst og beskæftigelse i deres områder;
2. anerkender, at EFSI udgør en vigtig del af EU's investeringsstrategi, og udvalget bifalder derfor i princippet forslaget om forlængelse af EFSI, for så vidt angår dens varighed og dens finansielle kapacitet; mener endvidere, at med henblik på at gøre EFSI til en større succes, bør synergierne med EU's samhørighedspolitik gennem de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) præciseres og styrkes yderligere; EFSI og ESI-fondene bør nemlig ikke konkurrere om ressourcerne fra EU's budget eller med hensyn til de gældende regnskabsregler for national samfinansiering.
3. bemærker, at den europæiske fond for strategiske investeringer har været aktiv i ét år, og at selv om den leverer resultater med hensyn til antallet og værdien af godkendte projekter, har den geografiske fordeling været ulige;
4. glæder sig over muligheden for at fremsætte lovgivningsmæssige ændringsforslag og politiske anbefalinger baseret på byernes og regionernes indledende erfaring med EFSI og dermed følge op på den første udtalelse fra Regionsudvalget om EFSI, udarbejdet af hovedordføreren Claude GEWERC i april 2015;
5. minder om, at der ifølge artikel 18, stk. 6, og 7, i EFSI-forordningen, senest den 5. juli 2018 skal fremlægges et forslag om at ændre EFSI-forordningen, og at dette forslag skal understøttes af en uafhængig evaluering af, hvorvidt EFSI »opfylder sine mål, og (...) det er berettiget at bevare en ordening for støtte af investeringer«. Denne uafhængige evaluering af anvendelsen af forordning (EU) 2015/1017, der foretages af eksterne eksperter, var stadig under udarbejdelse, da Kommissionen offentliggjorde sit forslag om at forlænge EFSI, og blev først fremlagt den 14. november 2016. Udvalget bemærker endvidere, at Kommissionen kommenterede alle tre evalueringer i sin meddelelse af 29. november 2016, hvor den bekræfter, at EFSI og Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning har opnået gode resultater. Det beklager dog, at forslaget ikke var ledsaget af hverken en konsekvensanalyse, som påkrævet af dagsordenen for bedre regulering (COM (2015) 215, 19.5.2015), eller af forhåndsevalueringer af finansielle programmer, som krævet i artikel 30 og 140 i finansforordningen;
6. er på baggrund af beretningen fra Den Europæiske Revisionsret med titlen »EFSI: an early proposal to extend and expand«, især bemærkningerne i punkt 61 og 62, enig i, at der er behov for at få afklaret anvendelsen af statsstøttereglerne på projekter, hvor finansiering fra EFSI kombineres med finansiering fra strukturfondene, og anmoder for at være konsekvent om, at finansieringen fra sidstnævnte også undtages fra statsstøttereglerne;
7. bemærker den indbyrdes afhængighed mellem forslaget og midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme (FFR) og behovet for finansielle ressourcer, som skal være tilgængelige inden for rammerne af midtvejsrevisionen, uden at dette må gå ud over de forskellige finansieringsprogrammer, der allerede findes, såsom Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten. Udvalget er derfor imod en omfordeling af midler fra Connecting Europe-faciliteten;
8. henleder opmærksomheden på, at udvidelsen af EFSI ikke må have til formål at erstatte de eksisterende former for EU-støtte på lang sigt;
9. glæder sig over, at en større andel af EFSI vil blive anvendt til at øge adgangen til finansiering for SMV'er og påpeger, at lokale småprojekter også kan drage fordel af EFSI. I den henseende er teknisk bistand og rådgivning for lokale myndigheder af afgørende betydning;
10. glæder sig over, at kriterierne for støtteberettigede projekter, som vedrører klimahandling (COP21), landbrug, fiskeri og akvakultur er blevet styrket og gjort tydeligere;
11. råder EIB til at henvise til forordningen om indførelse af en fælles nomenklatur for territoriale enheder (NUTS) ⁽¹⁾, når der rapporteres om regioner. Derudover tilråder Regionsudvalget kraftigt at rapportere om KPI og KMI opdelt efter støttemodtagere og regioner på NUTS II-niveau;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

12. glæder sig over forslaget om at øge gennemsigtigheden for udvælgelsen af aktiviteter ved at videregive ikke-fortrolige oplysninger vedrørende aftalte operationer på resultattavlen med indikatorer, og over, at dette tiltag både vedrører komponenten infrastruktur og innovation og SMV-komponenten. Udvalget opfordrer endvidere til, at investeringsudvalget, som har ansvaret for projektudvælgelsen, rådfører sig med de lokale og regionale myndigheder om projekter, der vedrører disses kompetencer;
13. opfordrer til, at Regionsudvalget inddrages tættere i rapporterings- og overvågningsprocesserne for dermed at give det lejlighed til at udtrykke sin holdning og vurdering af EFSI-operationerne, EIAH-aktiviteterne og samarbejdet med lokale og regionale myndigheder;
14. understreger, at EFSI bør ses som et instrument til håndtering af former for markedssvigt og regeringssvigt (f.eks. suboptimale investeringsituationer, som skyldes hindringer forårsaget af nationale grænser/regulering). EFSI bør ikke opfattes som et instrument til finansiering af ikkelevedygtige projekter;
15. noterer sig problemerne omkring definitionen af additionalitet og foreslår, at definitionen afklares, samt at begrebet højrisikoprofil for en operation som kriterium for additionalitet defineres yderligere;
16. noterer sig rapporten, som er udsendt af Revisionsretten, der fastslår, at EFSI-projekternes additionalitet skal sikres, og påpeger derfor, at målet med EFSI bør være at støtte investeringer, som ikke ville have kunnet være udført af EIB uden EFSI-støtte;
17. understreger, at EFSI-projekter skal have additionalitet. Offentliggørelse af information på resultattavlen over indikatorer, efter der er indgået kontrakt om projekter, bør være en hjælp i den henseende;
18. bemærker, at i betragtning af den høje merværdi som grænseoverskridende projekter har for EU, bør sådanne projekter automatisk anses for at føre til additionalitet;
19. anerkender det hensigtsmæssige i at kombinere EFSI med andre EU-fonde som f.eks. ESIF, Horisont 2020 og CEF og gentager vigtigheden af strategisk koordination i denne henseende og af en særlig ledsageforanstaltning for at fremme synergierne mellem de forskellige midler. I den forbindelse er det vigtigt, at EU's tjenestegrene, herunder navnlig Kommissionens forskellige programansvarlige, ikke blot har kendskab til denne mulighed, men også viderefremmer til offentligheden i almindelighed, og især til SMV'er og de nationale, regionale og lokale myndigheder, det vigtige i at udnytte de eksisterende synergier mest muligt, og forklarer hvordan det gøres;
20. påpeger, at lokale og regionale myndigheder har brug for yderligere klarhed og vejledning i, hvordan EFSI kombineres med andre EU-fonde, især hvad angår anvendelsen af statsstøttereglerne og forbuddet mod dobbeltfinansiering;
21. påpeger, at anvendelsen af EFSI og andre EU-fonde, herunder ESIF, bør rettes mod komplementære mål;
22. gentager sin opfordring til, at de investeringer, der foretages af de lokale og regionale myndigheder og finansieres af EFSI og EIB, ikke medtages i beregningen af EU-medlemsstaternes gæld og budgetunderskud;
23. anerkender, at nationale erhvervsfremmende banker og investeringsplatforme spiller en central rolle i gennemførelsen af EFSI, især med hensyn til samarbejde med regionale og lokale myndigheder;
24. opfordrer EIB til at fremlægge oplysninger om EFSI-projekter på lokalt og regionalt niveau for at involvere lokale og regionale myndigheder i stort omfang i forbindelse med etablering og fremme af EFSI-projekter;
25. udtrykker ønske om, at der allerede i programmeringsperioden 2014-2020 sikres størst mulig synergi og funktional integration mellem EFSI-foranstaltningerne under samhørighedspolitikken, bl.a. for at muliggøre en passende regional balance til fordel for de mest ugunstigt stillede områder;
26. ønsker at samarbejde med Kommissionen og EIB om yderligere at forbedre kommunikationen om investeringsplanen for Europa og bifalder derfor one-stop-shop-tilgangen, som blev lanceret under den europæiske uge for regioner og byer 2016. Selv om lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle i en vellykket gennemførelse af EFSI, bør bevidstheden forbedres;

27. noterer sig forslaget om at tackle de geografiske og sektorspecifikke uligheder i EFSI-operationer ved hjælp af en udvidet liste over støtteberettigede tiltag og en styrket rolle til Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning. Kapacitetsopbygning, proaktive rådgivende foranstaltninger og tæt samarbejde med lokale og regionale myndigheder om at fremme og starte projekter er nøglen til at sikre en forholdsmæssig fordeling af EFSI-operationer. Der bør tages hensyn til de særlige nationale eller regionale forhold, der gør sig gældende for de potentielle støttemodtagere, når der tages stilling til, i hvor høj grad de skal have adgang hertil, så uligheder ikke forstærkes eller bevarer;
28. understreger, at de geografiske og sektorspecifikke koncentrationsgrænser, som er fastsat i EFSI's strategiske retningslinjer efter den indledende investeringsperiode, kun skal fastholdes af vejledningshensyn, og ikke på nogen måde må være bindende for udvælgelsen af operationer;
29. anmoder om, at EFSI-investeringer i infrastruktur er katastrofemodstandsdygtige, således at det sikres, at infrastrukturen er bæredygtig på lang sigt, og at borgerne ikke udsættes for livsfare;
30. bemærker, at lovforslaget er foreneligt med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Bruxelles, den 7. december 2016.

Markku MARKKULA
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Revision af udstationeringsdirektivet

(2017/C 185/10)

Ordfører: Yoomi RENSTRÖM (SE/PES), medlem af kommunalrådet i Ovanåker

Basisdokument: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser

COM(2016) 128 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Forslag til direktiv

Betragtning 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Knap tyve år efter udstationeringsdirektivets vedtagelse er det nødvendigt at vurdere, om det stadig rammer den rette balance mellem behovet for at fremme den frie udveksling af tjenesteydelser og behovet for at beskytte udstationerede arbejdstageres rettigheder.</p>	<p>Knap tyve år efter udstationeringsdirektivets vedtagelse er det nødvendigt at vurdere, om det stadig rammer den rette balance mellem behovet for at fremme den frie udveksling af tjenesteydelser og behovet for at beskytte udstationerede arbejdstageres rettigheder. <i>Udstationeringen må ikke føre til, at den udstationerede arbejdstager stilles ringere.</i></p>

Anbefalet ændring 2

Forslag til direktiv

Betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I lyset af den lange varighed af visse udstationeringer er det nødvendigt at fastsætte en bestemmelse for udstationeringer på over 24 måneder, i henhold til hvilken værtslandet anses for at være det land, hvor arbejdet udføres. I overensstemmelse med princippet i Rom I-forordningen anvendes værtslandets arbejdsret derfor på sådanne udstationerede arbejdstageres ansættelseskontrakt, hvis parterne ikke har foretaget andet lovvalg. Hvis der er foretaget et andet valg, kan dette dog ikke medføre, at arbejdstageren berøves den beskyttelse, der tilkommer ham i medfør af bestemmelser, der ikke kan fraviges ved aftale i henhold til værtslandets lovgivning. Dette bør finde anvendelse fra udstationeringens start, hvis den forventes at overstige 24 måneder, og fra den første dag efter de 24 måneder, når den faktisk overstiger denne varighed. Denne regel påvirker ikke den ret, virksomheder, der udstationerer arbejdstagere til en anden medlemsstats område, har til at påberåbe sig den frie udveksling af tjenesteydelser i tilfælde, hvor udstationeringen overstiger 24 måneder. Formålet er blot at skabe retssikkerhed ved anvendelsen af Rom I-forordningen på en specifik situation uden på nogen måde at ændre forordningen. Arbejdstageren vil navnlig være omfattet af beskyttelsen og fordelene i henhold til Rom I-forordningen.</p>	<p>I lyset af den lange varighed af visse udstationeringer er det nødvendigt at fastsætte en bestemmelse for udstationeringer på over 12 måneder, i henhold til hvilken værtslandets lov skal anvendes på ansættelsesforholdet. I overensstemmelse med princippet i Rom I-forordningen skal dette gælde, medmindre parterne har foretaget andet lovvalg. Hvis der er foretaget et andet valg, kan dette dog ikke medføre, at arbejdstageren berøves den beskyttelse, der tilkommer ham i medfør af bestemmelser, der ikke kan fraviges ved aftale i henhold til værtslandets lovgivning. Dette bør finde anvendelse fra udstationeringens start, hvis den forventes at overstige 12 måneder, og fra den første dag efter de 12 måneder, når den faktisk overstiger denne varighed. Denne regel påvirker ikke den ret, virksomheder, der udstationerer arbejdstagere til en anden medlemsstats område, har til at påberåbe sig den frie udveksling af tjenesteydelser i tilfælde, hvor udstationeringen overstiger 12 måneder.</p>

Begrundelse

Fristen for, hvornår værtslandets lovgivning i henhold til Kommissionens forslag skal anvendes fuldt ud på ansættelsesforholdet i en udstationeringssituation, er den samme som den, der gælder i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Ifølge denne bestemmelse gælder værtslandets lovgivning, når en og samme arbejdstager forventes at være udsendt i en 24-måneders periode.

Forordning (EF) nr. 883/2004 sigter primært på at dele ansvaret mellem medlemsstaterne for så vidt angår EU-borgeres ret til ydelser i henhold til de pågældende medlemsstaters sociale sikringssystem. Udstationeringsdirektivet har til formål at beskytte udstationerede arbejdstagere og at fremme den frie bevægelighed for tjenesteydelser. Der er efter udvalgets opfattelse ikke nogen særlig grund til at koordinere de frister, der gælder i henhold til disse to retsakter, alene af den grund, at de regulerer situationer, hvor EU-borgere midlertidigt opholder sig og arbejder i en bestemt medlemsstat.

Efter udvalgets opfattelse bør fristen for, hvornår værtslandets lovgivning i fuldt omfang skal anvendes på ansættelsesforholdet i en udstationeringssituation, gøres kortere. En passende frist for, hvornår en udstationeret arbejdstager anses for at have en sådan tilknytning til udstationeringslandet, at landets lovgivning fuldt ud skal anvendes på ansættelsesforholdet, er efter udvalgets opfattelse 12 måneders forventet eller faktisk udstationering af en og samme arbejdstager.

Udvalget mener, at spørgsmålet om, hvilket lands lov der skal finde anvendelse på udstationerede arbejdstagere, bør reguleres i sin helhed i udstationeringsdirektivet og ikke gennem en anvendelse af Rom I-forordningen.

Anbefalet ændring 3**Forslag til direktiv***Betragtning 12*

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Det henhører under medlemsstaternes kompetence at fastsætte bestemmelser om aflønning i overensstemmelse med deres lovgivning og praksis. Imidlertid skal nationale bestemmelser om aflønning af udstationerede arbejdstagere være begrundet i behovet for at beskytte udstationerede arbejdstagere, og de må ikke uforholdsmæssigt begrænse den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser.</p>	<p>Dette direktiv påvirker ikke medlemsstaternes kompetence til at fastsætte bestemmelser om aflønning i overensstemmelse med deres lovgivning og praksis. Anvendelsen af nationale bestemmelser om aflønning af udstationerede arbejdstagere skal imidlertid være begrundet i behovet for at beskytte udstationerede arbejdstagere, og de må ikke uforholdsmæssigt begrænse den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser.</p>

Begrundelse

Udstationeringsdirektivet påvirker ikke i sig selv medlemsstaternes eksklusive kompetence hvad angår spørgsmål om løndannelse. Det er op til den enkelte medlemsstat — i overensstemmelse med den anvendte arbejdsmarkedsmodel — at fastlægge, hvilken løn der skal gælde på nationalt niveau. Udstationeringsdirektivet betyder kun, at en vis løn — fastlagt i udstationeringslandet — også skal gælde for arbejdstagere, som udstationeres inden for det pågældende lands område.

Kommissionens forslag kan i betragtning 12 fortolkes således, at de lønmæssige bestemmelser, der beslutes på nationalt plan, som sådan vil kunne blive genstand for en retlig prøvelse på grundlag af udstationeringsdirektivet og traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser. Det bør gøres klart, at det er anvendelsen for udstationerede arbejdstagere af den på nationalt plan fastsatte løn, der skal kunne begrundes med behovet for at beskytte udstationerede arbejdstagere, og som ikke må føre til nogen uforholdsmæssig begrænsning af levering af tjenesteydelser på tværs af grænserne.

Anbefalet ændring 4**Forslag til direktiv***Artikel 1, nr. 1)*

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Som artikel 2a indsættes:</p> <p style="text-align: center;">»Artikel 2a</p> <p>Udstationering på over 24 måneder</p> <p>1. Når udstationeringens forventede eller faktiske varighed overstiger 24 måneder, skal den medlemsstat, til hvis område en arbejdstager er udstationeret, anses for at være det land, hvori arbejdstagerens arbejde sædvanligvis udføres.</p> <p>2. Med henblik på stk. 1 skal der i tilfælde af udskiftning af udstationerede arbejdstagere, der udfører den samme opgave på det samme sted, tages hensyn til den samlede varighed af de pågældende arbejdstageres udstationeringsperioder, for så vidt angår arbejdstagere, hvis udstationeringsperiode reelt er på mindst seks måneder.«</p>	<p>Som artikel 2a indsættes:</p> <p style="text-align: center;">»Artikel 2a</p> <p>Udstationering på over 12 måneder</p> <p>1. Når udstationeringens forventede eller faktiske varighed overstiger 12 måneder, skal ansættelsesaftalen i den tid, hvor udstationeringen løber, underlægges loven i den medlemsstat, til hvis område arbejdstageren er udstationeret, medmindre arbejdsgiveren og arbejdstageren har indgået aftale om andet lovvalg.</p> <p>2. Med henblik på stk. 1 skal der i tilfælde af udskiftning af udstationerede arbejdstagere, der udfører den samme opgave på det samme sted, tages hensyn til den samlede varighed af de pågældende arbejdstageres udstationeringsperioder, for så vidt angår arbejdstagere, hvis udstationeringsperiode reelt er på mindst seks måneder.«</p> <p>3. En aftale om lovvalg må ikke medføre, at den ansatte fratages den beskyttelse, som den ansatte er sikret i medfør af bestemmelser, som ikke kan fraviges ved aftale i henhold til den lov, der skal anvendes i henhold til stk. 1.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>4. En anvendelse af stk. 1 må ikke indebære, at den udstationerede arbejdstager placeres i en mindre fordelagtig situation sammenlignet med, hvis et andet lands lov skal anvendes på ansættelsesaftalen i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I).</p>

Begrundelse

Fristen for, hvornår værtslandets lovgivning i henhold til Kommissionens forslag skal anvendes fuldt ud på ansættelsesforholdet i en udstationeringssituation, er den samme som den, der gælder i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Ifølge denne bestemmelse gælder værtslandets lovgivning, når en og samme arbejdstager forventes at være udsendt i en 24-måneders periode.

Forordning (EF) nr. 883/2004 sigter primært på at dele ansvaret mellem medlemsstaterne for så vidt angår EU-borgeres ret til ydelser i henhold til de pågældende medlemsstaters sociale sikringsystem. Udstationeringsdirektivet har til formål at beskytte udstationerede arbejdstagere og at fremme den frie bevægelighed for tjenesteydelser. Der er efter udvalgets opfattelse ikke nogen særlig grund til at koordinere de frister, der gælder i henhold til disse to retsakter, alene af den grund, at de regulerer situationer, hvor EU-borgere midlertidigt opholder sig og arbejder i en bestemt medlemsstat.

Efter udvalgets opfattelse bør fristen for, hvornår værtslandets lovgivning i fuldt omfang skal anvendes på ansættelsesforholdet i en udstationeringssituation, gøres kortere. En passende frist for, hvornår en udstationeret arbejdstager anses for at have en sådan tilknytning til udstationeringslandet, at landets lovgivning fuldt ud skal anvendes på ansættelsesforholdet, er efter udvalgets opfattelse 12 måneders forventet eller faktisk udstationering.

Udformningen af Kommissionens forslag — med en regel, der indirekte og kun ved anvendelse af Rom I-forordningen, udpeger værtslandets lovgivning som den, der anvendes på ansættelsesforholdet — giver anledning til en række spørgsmål. Det bør — i overensstemmelse med hvad der er anført i betragtning 8 i Kommissionens forslag — i direktivets tekst præciseres, at aftaler om at anvende et andet lands lov end værtslandets fortsat er mulige på de betingelser, som følger af artikel 8 i Rom I-forordningen. Derudover bør man sikre, at anvendelsen af værtslandets lovgivning på ansættelsesforholdet ikke har den virkning, at arbejdstageren ender i en mindre gunstig situation, f.eks. hvis beskyttelsen af arbejdstageren efter værtslandets love er svagere eller vilkårene mindre gunstige for den ansatte.

Betingelserne for, hvornår værtslandets lovgivning skal anvendes, bør efter udvalgets opfattelse anføres direkte i udstationeringsdirektivet. Ændringsforslaget giver anledning til en konsekvensændring i betragtning 8.

Anbefalet ændring 5

Forslag til direktiv

Artikel 1, nr. 2), litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>»[...] I dette direktiv forstås ved aflønning alle de bestanddele af aflønning, der er obligatoriske ved national lov eller administrative bestemmelser, kollektive aftaler eller voldgiftskendelser, der finder generel anvendelse, og/eller, hvis der ikke findes en ordning til konstatering af, at kollektive aftaler eller voldgiftskendelser finder generel anvendelse, andre kollektive aftaler eller voldgiftskendelser, jf. stk. 8, andet led, i den medlemsstat, til hvis område arbejdstageren er udstationeret.</p>	<p>»I forbindelse med dette direktiv defineres aflønning og sociale bidrag i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren er udstationeret.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne skal på det samlede officielle nationale websted omhandlet i artikel 5 i direktiv 2014/67/EU offentliggøre aflønningens bestanddele i overensstemmelse med litra c).«	Medlemsstaterne skal på det samlede officielle nationale websted omhandlet i artikel 5 i direktiv 2014/67/EU offentliggøre aflønningens bestanddele i overensstemmelse med litra c).«

Begrundelse

Det er vigtigt at fastslå, at aflønning er et nationalt anliggende, således at direktivet ikke åbner op for, at EU-Domstolen kan afprøve nationale lønmæssige bestemmelser.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSDVALG

Regionsudvalgets bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at friheden til fri udveksling af tjenesteydelser over grænserne er sikret med artikel 56-62 i EUF-traktaten. Udvalget mener, at et velfungerende indre marked for tjenesteydelser ikke kun er til umiddelbar fordel for tjenesteudbydere og forbrugere i EU, men også er en vigtig forudsætning for økonomisk vækst, der kan forventes at blive til fordel for alle EU-borgere i form af øget velfærd og en højere grad af social beskyttelse;
2. mener, at et velfungerende indre marked for tjenesteydelser er særlig vigtigt for tjenesteudbydere, der hører hjemme i grænseregioner til andre medlemsstater;
3. bemærker, at et vigtigt grundlag for den frie bevægelighed for tjenesteydelser er, at en tjenesteudbyder etableret i en medlemsstat bør kunne levere tjenesteydelsen i andre medlemsstater på samme betingelser som dem, der gælder i etableringslandet. Udvalget er af den opfattelse, at en forudsætning for et velfungerende indre marked for tjenesteydelser samtidig er, at konkurrencen — også i grænseoverskridende situationer — ikke primært skal være baseret på lønomkostningerne, men på faktorer som kvaliteten af og prisen på den leverede tjenesteydelse og effektiviteten af tjenesteudbyderens aktiviteter;
4. bemærker, at de forskelle, der især findes mellem medlemsstaterne, når det drejer sig om lønomkostninger, betyder, at udstationering som led i fri udveksling af tjenesteydelser kan lægge et nedadgående pres på lønvilkårene i det land, som udstationeringen sker til. Udvalget frygter, at i det omfang, hvor konkurrencen på arbejds- og ansættelsesvilkår bliver forvredet, vil der være risiko for, at dette vil føre til såkaldt social dumping i værtslandet. Denne sociale dumping fører til et pres på priserne i nedadgående retning, som bringer de virksomheder, der ikke benytter udstationering, i fare;
5. mener, at en rimelig balance mellem den frie udveksling af tjenesteydelser på den ene side og beskyttelsen af de udstationerede arbejdstagere og beskyttelsen mod løndumping og social dumping på den anden side er en forudsætning for at opnå accept af det indre marked blandt EU-borgere og især blandt arbejdstagere, som arbejder i tjenesteydelsessektoren, hvor udstationering er, og kan forventes at blive en almindelig foreteelse. Udvalget understreger samtidig, at for effektivt at bekæmpe social dumping er der brug for tiltag til også at beskytte selvstændige og dem, der arbejder via digitale platforme;
6. mener, at en rimelig balance mellem de interesser, som udstationeringsdirektivet sigter mod at tilgodese, også er en forudsætning for en sund og fair konkurrence i tjenesteydelsessektoren i grænseoverskridende situationer;
7. støtter på denne baggrund som udgangspunkt det princip, som Kommissionens forslag er baseret på, nemlig at det samme arbejde på samme arbejdsplads bør være omfattet af den samme løn;
8. mener, at det manglende kendskab til de administrative krav i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere, der er gældende i værtsmedlemsstaten, og de vanskeligheder, som visse virksomheder (navnlig SMV'er) har med at opfylde disse, kan hæmme den fri udveksling af tjenesteydelser på tværs af grænserne i EU og udgøre en risiko for beskyttelsen af de udstationerede arbejdstagere. Disse problemer vil kunne afhjælpes, hvis Kommissionen og medlemsstaterne fastlægger tydelige og lettilgængelige informations- og rådgivningsmekanismer om disse aspekter;

9. er enig med Kommissionen i, at der bør være en tidsmæssig grænse for, hvornår værtslandets lovgivning skal gælde fuldt ud for en udstationeret arbejdstager. Udvalget mener dog, at der ikke er nogen afgørende grund til at bruge reglen i forordning (EF) nr. 883/2004 som udgangspunkt for den frist, der skal gælde for, hvornår værtslandets lov skal anvendes fuldt ud på ansættelsesforholdet i en udstationeringssituation. Udvalget mener, at fristen i udstationeringsdirektivet bør sættes til 12 måneder;

10. mener også, at betingelserne for, hvornår værtslandets lovgivning bør anvendes fuldt på ansættelsesforholdet, ikke må betyde, at den udstationerede arbejdstager de facto bliver sat i en mindre gunstig situation;

11. konstaterer, at Kommissionens forslag om at erstatte udtrykket »mindsteløn« med »løn« må anses for at være helt i overensstemmelse med EF-Domstolens dom i bl.a. Sähköalojen ammattiliito ry (sag C-396/13) og Domstolens fortolkning af begrebet »mindsteløn« i denne sag;

12. er af den opfattelse, at det forhold, at kun obligatoriske lønkomponenter og beregningsmetoder i værtslandet kan og bør anvendes, når en ydelse i direktivets forstand fastlægges i den pågældende medlemsstat, betyder, at det stadig ikke vil være muligt for værtslandet at kræve, at en udstationerende arbejdsgiver for sine arbejdstagere skal anvende det, der kan betragtes som en »normal« eller gennemsnitlige løn for tilsvarende arbejde i værtslandet;

13. udtrykker tilfredshed med forslaget om, at de lønkomponenter, der indgår i den ydelse, der skal anvendes ved udstationering i værtslandet, skal offentliggøres på den officielle nationale hjemmeside, som medlemsstaterne i henhold til håndhævelsesdirektivets artikel 5 skal have oprettet med henblik på at forbedre adgangen til information forud for en udstationering;

14. mener generelt, at Kommissionens forslag, med henvisningen til begrebet »løn« i stedet for »mindsteløn« og andre foreslåede ændringer i den del, giver udstationeringsdirektivet en rimelig balance med hensyn til på den ene side muligheden for, at tjenesteudbydere i EU uden ubegrundede hindringer kan levere grænseoverskridende tjenesteydelser, og på den anden side beskyttelsen af de udstationerede arbejdstagere og beskyttelsen mod unfair konkurrence;

15. er af den opfattelse, at det imidlertid bør gøres klart, at udstationeringsdirektivet ikke i sig selv på nogen måde indvirker på medlemsstaternes enekompetence med hensyn til retten til at træffe beslutninger om lønspørgsmål inden for rammerne af den respektive arbejdsmarkedsmodel;

16. deler Kommissionens opfattelse af, at forpligtelsen til at anvende værtslandets vilkår på de områder, der er anført i artikel 3.1 udstationeringsdirektivet, i byggebranchen, skal gælde, uanset om lønnen bestemmes ved lov, i en almengyldig kollektiv aftale eller en kollektiv aftale, som anført i artikel 3.8, første og andet led;

17. henleder Kommissionens opmærksomhed på udstationeringer, hvor underentrepriser efter kaskademodellen fører til en udvanding af arbejdsgiverens ansvar, og hvor udstationerede arbejdstagere undertiden efterlades uden nogen form for bistand og hjælp. En europæisk redningsfond kan give mulighed for hurtig intervention for at sikre disse lønmodtageres hjemrejse til oprindelseslandet på de bedst mulige betingelser. Udvalget foreslår i øvrigt, at der etableres et EU-register, der forpligter tjenesteydelsesvirksomheder i samtlige medlemsstater til senest på det tidspunkt, hvor ydelsen af tjenesten påbegyndes, at deklarerer den udstationerede arbejdstager;

18. konstaterer, at de udstationerede arbejdstageres kvalifikationer ofte med vilje undervurderes af arbejdsgiveren for at begrunde en lavere løn. Denne praksis risikerer at fortsætte for at omgå forpligtelsen til ikke at forskelsbehandle på lønområdet. Det vil være hensigtsmæssigt, at Kommissionen undersøger mulighederne for at oprette et europæisk katalog over fag og faglige kvalifikationer for at afhjælpe problemet og beskytte interesserne hos lønmodtagere, der er uden uddannelsesbeviser eller kvalifikationsbeviser;

19. bemærker, at sidste frist for gennemførelse af direktivet (2008/104/EF) om vikararbejde var den 5. december 2011. En af hensigterne med dette direktiv er at beskytte arbejdstagere, som er ansat i vikarbureauer, og direktivet indeholder bl.a. et ligestillingsprincip med hensyn til vilkår som løn, ferie og arbejdstid (artikel 5);

20. er enig med Kommissionen i, at det skal være obligatorisk at anvende lighedsprincippet i vikardirektivet selv i situationer, hvor vikarbureauet er etableret i et andet medlemsland og det drejer sig om en udstationering i henhold til udstationeringsdirektivet.

Nærhed og proportionalitet

21. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at 14 nationale parlamenter/kamre i 11 medlemsstater (Bulgarien, Danmark, Estland, Kroatien, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Tjekkiet og Ungarn) har fremlagt begrundede udtalelser på grundlag af en kontrol af nærhedsprincippet, hvilket indebærer, at forslaget har fået et såkaldt »gult kort«;

22. bemærker, at udstationeringsdirektivet regulerer, hvilke af et værtslands arbejds- og beskæftigelsesvilkår en tjenesteudbyder etableret i en anden medlemsstat er forpligtet til at anvende for arbejdstagere, som udstationeres i værtslandet. Udvalget bemærker desuden, at hverken det nuværende direktiv eller ændringsdirektivet har til formål at harmonisere niveauet for vilkårene i medlemsstaterne;

23. bemærker, at ændringer i direktivet kun kan foretages på EU-plan. Udvalget bemærker desuden, at det på grundlag af traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser på tværs af grænserne i EU og Rom I-forordningen ikke er muligt på medlemsstatsniveau at fastsætte, hvilke vilkår der på det arbejdsretlige område skal anvendes i en udstationeringssituation;

24. konstaterer, at håndhævelsesdirektivet — som skulle være omsat i national lovgivning i medlemsstaterne inden den 18. juni 2016 — omfatter redskaber for medlemslandene til at begrænse misbrug og social dumping som følge af udstationering (nemlig svindel, regelomgåelse og udveksling af information mellem medlemsstaterne). Udvalget noterer sig, at det reviderede udstationeringsdirektiv og håndhævelsesdirektivet er retsinstrumenter, der i høj grad styrker hinanden gensidigt, og derfor afventer udvalget med interesse en fuld vurdering af virkningerne og konsekvenserne for udstationeringen af arbejdstagere af medlemsstaternes gennemførelse af gennemførelsesdirektivet;

25. understreger videre, at spørgsmålet om sammenhæng i gennemførelsen af kontrol med udstationering i forskellige medlemsstater fortsat er aktuelt, da håndhævelsesdirektivet begrænser sig til bestemmelser om bilateralt samarbejde mellem medlemsstaterne. Udvalget medgiver derfor, at formålet med den foreslåede revision af direktivet, nemlig en fælles definition af de regler, der skal anvendes for udstationering af arbejdstagere, bedst kan opfyldes på EU-niveau;

26. anser det for nødvendigt at styrke udvekslingen af data mellem indberetningsmyndighederne eller socialsikringsinstitutionerne og indføre indberetningspligt for socialsikringsinstitutionerne i værtsmedlemsstaten for at kunne indføre effektive foranstaltninger mod falsk udstationering og etablering af virksomheder, hvis formål er falsk udstationering, og mod illoyal konkurrence gennem lavere bidrag til sociale sikringsordninger. Hvis det viser sig, at der åbnes et kontor for falske udstationeringer, skal det overvejes at kræve en minimumsbeskæftigelsesperiode for arbejdstagere i den udsendende medlemsstat inden udstationeringen.

Bruxelles, den 7. december 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger

(2017/C 185/11)

Ordfører: Emily WESTLEY, medlem af byrådet i Hastings (UK/PES)

Basisdokument: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 og (EU) nr. 1380/2013 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005

COM(2016) 134 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Præambel

Forbud mod at anvende visse skadevoldende redskaber og metoder

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>(11) Det bør forbydes at anvende visse skadevoldende redskaber og metoder, der indebærer brug af sprængstoffer, giftige eller bedøvende stoffer, elektrisk strøm, tryklufthamre eller andre slagredskaber, såvel som trukne redskaber og grabber til fiskeri efter ædelkoral eller andre typer koral eller korallignende arter samt visse undervandsharpuner, undtagen når der specifikt er tale om trawl med elektrisk strøm, som må anvendes under bestemte strenge betingelser.</p>	<p>(11) Det bør forbydes at anvende visse skadevoldende redskaber og metoder, der indebærer brug af sprængstoffer, giftige eller bedøvende stoffer, elektrisk strøm, tryklufthamre eller andre slagredskaber, såvel som trukne redskaber og grabber til fiskeri efter ædelkoral eller andre typer koral eller korallignende arter samt visse undervandsharpuner, undtagen når der specifikt er tale om trawl med elektrisk strøm, som må anvendes under bestemte strenge betingelser. Disse betingelser bør omfatte et system for overvågning, kontrol og evaluering, der tjener til håndhævelse, forskning og evaluering. De nuværende trawlfiskeritilladelser bør underlægges en videnskabelig (ny)vurdering, inden de fornys eller på anden måde får status som »ikkeforbudte«.</p>

Begrundelse

Elektriske strømstød kan have dødelig virkning for havlivet, herunder ungfisk og ikkemålrettede arter. MSC vil ikke godkende det på grund af elektricitetens virkning i forhold til en række miljøelementer herunder udryddelsestruede og beskyttede arter (inkl. hajer og rokker) og bentske organismer, som måske tillige har konsekvenser for det generelle økologiske system i det befiskede område. Og ICES advarer (februar 2016) om, at de eksisterende lovgivningsmæssige rammer ikke er tilstrækkelige for at afværge indførelsen af potentielt skadelige systemer.

Anbefalet ændring 2

Artikel 4

Målsætninger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. De tekniske foranstaltninger tager sigte på at opfylde følgende målsætninger:</p> <p>a) <i>det sikres, at fangster af marine arter, der er mindre end de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, ikke udgør mere end 5 % af fangsterne, jf. artikel 2, stk. 2, og artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013</i></p>	<p>1. De tekniske foranstaltninger tager sigte på at opfylde følgende målsætninger:</p> <p>a) <i>at fangster af marine arter, der er mindre end de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, ikke overskrider de grænser, der er fastlagt i retsakter, der er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 19, stk. 5, i denne forordning, og uønskede fangster reduceres i videst muligt omfang i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5, litra a), i forordning (EU) nr. 1380/2013.</i></p>

Begrundelse

Det er urealistisk for bundtrawlsflåden at sikre, at fangster af marine arter, der er mindre end de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, ikke udgør mere end 5 % af fangsterne. Dertil kommer, at reglerne allerede modvirker fangst af ungfisk.

Anbefalet ændring 3

Artikel 6

Definitioner

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>4) »målrettet fiskeri«: fiskeri efter en bestemt art eller kombination af arter, hvor den samlede fangst af denne/disse arter tegner sig for mere end 50 % af fangstens økonomiske værdi</p>	<p>4) »målrettet fiskeri«: fiskeri efter en bestemt art eller kombination af arter, hvor den samlede fangst af denne/disse arter tegner sig for mere end 50 % af en given fangstrejse</p>

Anbefalet ændring 4

Artikel 6

Definitioner

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>26) »langline«: et fiskeredskab, der består af en hovedline, der kan være meget lang, hvortil der med regelmæssig afstand er monteret tavser med kroge med eller uden agn. Hovedlinen er sat vandret på eller nær ved havbunden eller lodret, eller den flyder på overfladen</p>	<p>26) »langline«: et fiskeredskab, der består af en hovedline af varierende længde, hvortil der med regelmæssig afstand er monteret tavser med kroge med eller uden agn. Hovedlinen er sat vandret på eller nær ved havbunden eller lodret, eller den flyder i vandsøjlen på forskellige dybder eller på overfladen</p>

Anbefalet ændring 5

Artikel 6

Definitioner

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
30) »fangstpose«: trawlets bageste del, som enten er cylindrisk, dvs. med samme omkreds overalt, eller konisk. Fangstposen består af et eller flere netpaneler med samme maskestørrelse, der er fastgjort til hinanden langs siderne i trawlets længdeakse ved hjælp af en søm, hvortil der kan fastgøres en frelserline. I lovgivningsøjemed er der tale om de sidste 50 masker i nettet	30) »fangstpose«: trawlets bageste del, som enten er cylindrisk, dvs. med samme omkreds overalt, eller konisk. Fangstposen består af et eller flere netpaneler med samme maskestørrelse, der er fastgjort til hinanden langs siderne i trawlets længdeakse ved hjælp af en søm, hvortil der kan fastgøres en frelserline. I lovgivningsøjemed er der tale om de sidste 50 masker i nettet

Begrundelse

O.a.: Ændring ikke relevant for den danske version. I den spanske version er det ikke helt tydeligt, at der er tale om størrelsen af maskerne, men det er det i den danske.

Anbefalet ændring 6

Artikel 6

Definitioner

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
38) »sættetid«: tidsrummet fra fiskerfartøjet starter udsætningen af net, og indtil nettene igen er halet helt om bord	38) »sættetid«: tidsrummet fra fiskerfartøjet starter udsætningen af det enkelte net , og indtil det enkelte net igen er halet om bord

Begrundelse

Anvendes for gællegarn, indfiltringsgarn og toggegarn, sammensat af forskellige dørgeliner (konsekutivt opbundne taljer) for at understrege, at sættetiden begynder, når den første dørgeline udsættes, og slutter, når den sidste dørgeline er halet om bord.

Anbefalet ændring 7

Artikel 6

Definitioner

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
42) »high grading«: den praksis, der består i udsmid af lavværdifisk, der er omfattet af fangstbegrænsninger, selv om de ifølge reglerne kunne have været landet, med det formål at maksimere den samlede økonomiske værdi eller pengeværdi af de fisk, der bringes i havn	42) »high grading«: den praksis, der består i udsmid af lavværdifisk, der er omfattet af fangstbegrænsninger, selv om de ifølge reglerne kunne have været landet, med det formål at maksimere den samlede økonomiske værdi eller pengeværdi af de fisk, der bringes i havn, dog undtaget fisk, som ikke egner sig til direkte konsum på grund af klemning og tilslemning i nettet

Begrundelse

Anvendelsen af trawlet udvirker i visse tilfælde, at fangster ved ankomsten er sammenklemte og ikke er egnede til salg.

Anbefalet ændring 8

Artikel 9

Generelle restriktioner for anvendelsen af trukne redskaber

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Ingen dele af et trukket redskab må have en mindre maskestørrelse end maskestørrelsen i fangstposen. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på netanordninger, der tjener til fastgørelse af redskabsovervågningssensorer.	1. Ingen dele af et trukket redskab må have en mindre maskestørrelse end maskestørrelsen i fangstposen. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på netanordninger, der tjener til fastgørelse af redskabsovervågningssensorer. Yderligere undtagelse kan tildeles gennem en delegeret retsakt, der vedtages i henhold til artikel 18 i denne forordning, når anvendelsen af en maskestørrelse, som er mindre end fangstposens maskestørrelse på andre dele af det trukne redskab, fører til fordele for bevarelsen af biologiske ressourcer i havet, som er mindst lige så store som de fordele, der opnås med de eksisterende fangstmetoder.

Begrundelse

Den forreste del af riggen kan være konstrueret med større masker, forudsat at den ikke påvirker tilbageholdelsen af fisk, der kommer ind i riggens fiskepose, eller hvis det billiggør dens tilvirkning.

Anbefalet ændring 9

Artikel 13

Beskyttelse af følsomme levesteder og sårbare havøkosystemer

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. Hvis den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning anbefaler, at listen over områder i bilag II ændres, herunder ved at tilføje nye områder, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage sådanne ændringer ved hjælp af delegerede retsakter efter proceduren i artikel 11, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Kommissionen sætter i forbindelse med vedtagelsen af sådanne ændringer navnlig fokus på at afbøde de negative konsekvenser af, at fiskeriet flyttes til andre følsomme områder.	2. Hvis den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning anbefaler, at listen over områder i bilag II ændres, herunder ved at tilføje nye områder, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage sådanne ændringer ved hjælp af delegerede retsakter efter proceduren i artikel 11, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Kommissionen sætter i forbindelse med vedtagelsen af sådanne ændringer navnlig fokus på at afbøde de negative konsekvenser af, at fiskeriet flyttes til andre følsomme områder, samt på det, der fremgår af reglerne om fiskeri på dybt vand.

Begrundelse

Kohærens med de nye regler om fiskeri på dybt vand (Regulation establishing specific conditions to fishing for deep-sea stocks in the North-East Atlantic and provisions for fishing in international waters of the North-East Atlantic and repealing Regulation (EC) No 2347/2002).

Anbefalet ændring 10

Artikel 19

Regionale foranstaltninger i flerårige planer

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Kommissionen tillægges beføjelser til at fastsætte tekniske foranstaltninger, der skal gælde på regionalt plan, og som tager sigte på at opfylde målene i de flerårige planer som omhandlet i artikel 9 og 10 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Foranstaltningerne fastsættes ved hjælp af delegerede retsakter, som vedtages i henhold til artikel 32 i nærværende forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013.	1. Kommissionen tillægges beføjelser til at fastsætte tekniske foranstaltninger, der skal gælde på regionalt plan, og som tager sigte på at opfylde målene i de flerårige planer som omhandlet i artikel 9 og 10 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Foranstaltningerne fastsættes ved hjælp af delegerede retsakter, som vedtages i henhold til artikel 32 i nærværende forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Medlemsstaterne kan fremsætte fælles henstillinger, uanset om der indføres flerårige planer for de respektive områder eller ej.
2 ...	2 ...
3 ...	3 ...
4 ...	4 ...
5 ...	5 ...
6 .	6 ...

Begrundelse

Med sin nuværende formulering kan artikel 19 i udkastet til forordning fortolkes som om, udarbejdelsen af flerårige planer er en betingelse for fremsættelse af fælles henstillinger.

Anbefalet ændring 11

Artikel 19

Regionale foranstaltninger i flerårige planer

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1 ...	1 ...
2 ...	2 ...
3 ...	3 ...
4 ...	4 ...
5 ...	5 ...
6. Kommissionen kan anmode STECF om at vurdere den fælles henstilling, der er omhandlet i stk. 5.	6. Kommissionen anmoder STECF om at vurdere den fælles henstilling, der er omhandlet i stk. 5.

Begrundelse

Interessenterne har et kraftigt ønske om en meget tættere inddragelse af STECF, og der er fremsat anmodninger i denne retning i forbindelse med politiske høringer og drøftelser i Europa-Parlamentet og RU.

Anbefalet ændring 12

Artikel 31

Beskyttelsesforanstaltninger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Hvis det af den foreliggende videnskabelige rådgivning fremgår, at der er behov for omgående handling for at beskytte marine arter, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 32 for at afbøde sådanne trusler. Retsakterne kan navnlig tage sigte på at indføre restriktioner for anvendelsen af fiskeredskaber eller for fiskeriet i visse områder eller i visse perioder.</p> <p>2. De delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 1, tager navnlig sigte på at:</p> <p>a) reagere på uventede ændringer i bestandsmønstre som følge af høj eller lav tilgang af ungfisk til en bestand</p> <p>b) yde beskyttelse til gydende fisk og skaldyr, når bestandene er meget små, eller hvis der er andre miljøfaktorer, der truer en bestands status.</p> <p>3. De delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 1, finder anvendelse i en periode på højst tre år, jf. dog artikel 32, stk. 6.</p>	<p>1. Hvis det af den foreliggende videnskabelige rådgivning fremgår, at der er behov for omgående handling for at beskytte marine arter, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 32 for at afbøde sådanne trusler med forudgående fastlæggelse af de sociale og økonomiske konsekvenser af de foreslåede tiltag. Retsakterne kan navnlig tage sigte på at indføre restriktioner for anvendelsen af fiskeredskaber eller for fiskeriet i visse områder eller i visse perioder.</p> <p>2. De delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 1, tager navnlig sigte på at:</p> <p>a) reagere på uventede ændringer i bestandsmønstre som følge af høj eller lav tilgang af ungfisk til en bestand</p> <p>b) yde beskyttelse til gydende fisk og skaldyr, når bestandene er meget små, eller hvis der er andre miljøfaktorer, der truer en bestands status.</p> <p>3. De delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 1, finder anvendelse i en periode på højst tre år, jf. dog artikel 32, stk. 6.</p>

Begrundelse

Formålet med denne ændring er, at de socioøkonomiske konsekvenser skal tages i betragtning, inden der træffes beslutning.

Anbefalet ændring 13

Artikel 32

Udøvelse af de delegerede beføjelser

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, 13, 19, 28 og 31, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den [—]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.</p>	<p>2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, 13, 19 og 28, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den [—] og for en periode på tre år for artikel 31. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.</p>

Begrundelse

I artikel 31 tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, som finder anvendelse i en periode på højst tre år. I artikel 32 synes Kommissionens beføjelser at gælde for en periode på fem år.

Anbefalet ændring 14*Artikel 34**Revision og rapportering*

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1 ...	1 ...
2 ...	2 ...
3 ...	3 ...
	4. Rapporten baseres på en omfattende territorial konsekvensanalyse, som Kommissionen foretager for hvert havområde med henblik på at vurdere foranstaltningernes miljømæssige og socioøkonomiske konsekvenser.

Begrundelse

En omfattende undersøgelse af virkningen af de politiske foranstaltninger, der følger af forordningen, i de forskellige regioner, er en vigtig forudsætning for evidensbaseret politikudformning. Den vil give mulighed for at gennemføre en komplet politisk cyklus, der omfatter forordning, konsekvensanalyse og feedback.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle anbefalinger

1. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at der bør fastlægges klare og enkle regler, som er lette at forstå og anvende for fiskere, og som vil være af stor betydning for udfaldet af den fælles fiskeripolitik. I betragtning af antallet af forordninger, der berøres af udkastet til forordning om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger (herefter kaldet »forslaget«), mener Det Europæiske Regionsudvalg, at forslaget er et konkret skridt i retning af regelforenklning hvad angår tekniske foranstaltninger i europæisk fiskeri;

2. bifalder den lovgivningsmæssige tilgang, der er valgt til forslaget: en grundlæggende rammeordning og bestemmelser om regionalisering i bilagene, som kan ændres ved en forenklet og inkluderende regionaliseringsproces som anført i udkastet til forslag. En sådan tilgang giver mulighed for at etablere fælles regler, som er fælles for alle havområder og giver tilstrækkelig fleksibilitet til at tilpasse de tekniske foranstaltninger til de særlige behov, der måtte opstå på regionalt plan;

3. bifalder, at proportionalitetsprincippet, som fastlagt i artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, overholdes i forslaget;

4. opfordrer den lovgivende myndighed til at holde forslagets enkle layout i dets oprindelige form;

5. opfordrer den lovgivende myndighed til at undgå at vedtage undtagelser og fravigelser, som ville forvride de lige konkurrencevilkår, medmindre et specifikt behov opstår på regionalt plan.

Regionaliseringsaspekt

6. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at regionaliseringen af den fælles fiskeripolitik giver regionerne og medlemsstaterne mulighed for aktivt at forvalte fiskebestandene inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik mål;

7. bemærker, at muligheden for at forelægge fælles henstillinger, der definerer passende tekniske foranstaltninger på regionalt plan, ikke bør afhænge af fastlæggelsen af flerårige planer, men være åben for al fiskeri;

8. mener, at regionaliseringen giver anledning til at udvikle et fleksibelt system for aktiv forvaltning af regionalt fiskeri på grundlag af kvalitative og kvantitative parametre i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i den fælles fiskeripolitik;
9. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til lokale forhold i forbindelse med bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser og muliggøre en ændring af bilag V-X efter en forenklet procedure og i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder;
10. opfordrer den lovgivende myndighed til at sikre sammenhæng mellem ordlyden i forordningen om den fælles fiskeripolitik, de flerårige planer og det nuværende forslag.

En tillidsbaseret strategi og ejerskab til alle parter, som er berørt af reformen

11. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at vedtagelsen af en tillidsbaseret strategi i forbindelse med reguleringen af EU's fiskeri er meget vigtig. RU bemærker, at der er stort behov for en sådan strategi for at undgå yderligere fremmedgørelse af fiskerisamfundet. De politiske beslutningstagere bør kunne stole på, at fiskerne gennemfører reformen fuldt ud, og fiskerne bør kunne stole på, at de politiske beslutningstagere ikke lader dem i stikken. En tillidsbaseret strategi kræver en tværgående indsats, som kræver, at alle parter ser nærmere på fiskeriet, ikke kun ud fra et perspektiv om fiskerikapacitet, fiskeriindsats og kvoter, men med hensyntagen til sociale aspekter, lav miljøbelastning og bæredygtighed i sektorens fremtid;
12. opfordrer den lovgivende myndighed til at medtage visse incitament, som vil gøre overholdelse af reglerne til et naturligt valg for fiskerne. Sådanne incitament kunne være af økonomisk, social, administrativ eller anden art, som er forenelig med EU-lovgivningen, på betingelse af, at bestemte kriterier overholdes. Incitamenterne bør fastlægges med tanke på en »kultur for overholdelse af reglerne og samarbejde« som anført i artikel 36, stk. 2, litra g), i forordning (EU) nr. 1380/2013;
13. noterer sig, at fordelingen af kvoter er medlemsstaternes ansvar, men at vedtagelsen af de bestemmelser, der gør det muligt for småfiskere at forvalte kvoter⁽¹⁾ og fangster direkte, kan være en udmærket anledning til at rette op på de historiske uretfærdigheder for småfiskere og fiskere i det kystnære fiskeri og samtidig gøre det muligt for disse at spille en større rolle i forvaltningen af havet, hvilket sikrer lige konkurrencevilkår med større fiskerier og skaber balance mellem rettigheder og forpligtelser. En styrkelse af småfiskere, så de kan forvalte kvoterne for visse bestande på grundlag af bestemte milepælsresultater under streng kontrol vil gøre det muligt for fiskerne at identificere sig som aktionærer i de forvaltede aktiver (fisk) og have incitament til at passe godt på dem;
14. støtter Europa-Parlamentets⁽²⁾ opfordring til Europa-Kommissionen og EU's medlemsstater til gradvis at øge kvoterne for ikke-industrielt fiskeri for at hjælpe denne bæredygtige form for fiskeri;
15. et sådant decentraliseret system til forvaltning af fiskerirettigheder bør være baseret på følgende grundlæggende principper:
- 1) bevarelse af marine ressourcer og miljøbeskyttelse som en ultimativ betingelse
 - 2) baseret på videnskabelig rådgivning og anbefalinger
 - 3) streng kontrol og løbende vurdering af gennemførelsen
 - 4) indbygget fleksibilitet til at muliggøre tilpasninger efter vurderinger og pilotfase
 - 5) fiskerirettighederne bør fastlægges som en procentdel af MSY (maksimal bæredygtig fangst) som et incitament for fiskerne til aktivt at fortsætte genopretningen af fiskebestandene.

Betydningen af småfiskerier for små europæiske fiskersamfund

16. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at kystfiskeri af mindre omfang indgår i et unikt økosystem, der omfatter arv, samhørighed i samfundet, turisme, fødevarer og gæstfrihed, i de små kystbyer i Europa;

⁽¹⁾ Jf. artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013, og i punkt 19.4 (c) i det nuværende forslag.

⁽²⁾ 2015/2090(INI).

17. beklager, at den igangværende reform af den fælles fiskeripolitik ikke i fuld udstrækning tager hensyn til betydningen af småfiskere i det kystnære fiskeri som lokale havvogtere med lokal og historisk viden og traditioner samt en livsstil, der udgør et vigtigt bindeled i det samfundsøkonomiske liv i kystbyer;
18. appellerer til den lovgivende myndighed og medlemsstaterne om at udnytte enhver potentiel støtte og alle potentielle miljømæssige fordele for småfiskerier i den nuværende fælles fiskeripolitik, som der ikke allerede er gjort brug af;
19. betragter det i denne forbindelse som et meget positivt tegn, at forslaget til forordning om tekniske foranstaltninger ikke kræver, at småfiskere investerer i nyt udstyr og net;
20. bemærker, at småfiskere føler sig stadig mere løsrevet fra den politiske beslutningstagning på grund af tidligere årtiers ineffektive ledelse og overregulering, som blev efterfulgt af en banebrydende reform, der indførte flere nye foranstaltninger, herunder forbud mod udsmid, landingsforpligtelse, regionalisering, flerårige planer og revision af de tekniske foranstaltninger, kontrolforanstaltninger og dataindsamling;
21. gentager sin holdning om, at EU's fiskeripolitik bør indgå som et centralt led i en bredere strategi for blå vækst, der tager hensyn til de særlige forhold i fiskerisektoren, men også til væksten i alle sektorer i den blå økonomi, herunder maritime erhverv og turisme samt til beskæftigelse og miljøbeskyttelse, og at iværksætter i den blå økonomi ikke er begrænset til aktiviteter på vores have og oceaner ⁽³⁾, men vedrører alle kystområder.

Bruxelles, den 7. december 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽³⁾ NAT-V-044.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Reform af det fælles europæiske asylsystem

(2017/C 185/12)

<p>Ordfører:</p> <p>Vincenzo BIANCO (IT/PES),</p> <p>borgmester i Catania</p> <p>Basisdokumenter: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning)</p> <p>COM(2016) 270 final</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010</p> <p>COM(2016) 271 final</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af [forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne], identificering af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs person med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse (omarbejdning)</p> <p>COM(2016) 272 final</p>
--

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

COM(2016) 270 final

Artikel 3, stk. 3, og artikel 3, stk. 5

Adgang til proceduren for behandling af en ansøgning om international beskyttelse

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. Inden den første medlemsstat, hvori ansøgningen om international beskyttelse blev indgivet, anvender kriterierne for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til kapitel III og IV, skal den:</p>	<p>3. Inden den første medlemsstat, hvori ansøgningen om international beskyttelse blev indgivet, anvender kriterierne for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til kapitel III og IV, skal den:</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>a) undersøge, om ansøgningen om international beskyttelse skal afvises, jf. artikel 33, stk. 2, litra b) og c), i direktiv 2013/32/EU, når et land, som ikke er en medlemsstat, betragtes som det første asylsøgningsland eller som et sikkert tredjeland for ansøgeren</p> <p>b) behandle ansøgningen ved brug af en fremskyndet procedure, jf. artikel 31, stk. 8, i direktiv 2013/32/EU, når følgende gør sig gældende:</p> <p>i) ansøgeren er statsborger i et tredjeland, eller vedkommende er statsløs og tidligere havde sædvanligt opholdssted i dette land, som anses for et sikkert oprindelsesland ifølge den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, der er udformet i medfør af forordning [forslag COM(2015) 452 af 9. september 2015]</p> <p>ii) ansøgeren kan af alvorlige årsager betragtes som en fare for en medlemsstats nationale sikkerhed eller offentlige orden, eller ansøgeren er blevet tvangsudsendt på grund af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden i henhold til national ret.</p> <p>4. [...]</p> <p>5. En medlemsstat, der har behandlet en ansøgning om international beskyttelse, herunder i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3, er ansvarlig for at behandle alle yderligere andragender eller en fornyet ansøgning fra den pågældende ansøger, jf. artikel 40, 41 og 42 i direktiv 2013/32/EU, uanset om ansøgeren har forladt eller er blevet flyttet fra medlemsstaternes område.</p>	<p>a) undersøge, om ansøgningen om international beskyttelse skal afvises, jf. artikel 33, stk. 2, litra b) og c), i direktiv 2013/32/EU, når et land, som ikke er en medlemsstat, betragtes som det første asylsøgningsland eller som et sikkert tredjeland for ansøgeren, bortset fra de tilfælde, hvor den gennemsnitlige asylanerkendelsesprocent for ansøgerens oprindelsesland overstiger 33,33 % på EU-plan</p> <p>b) behandle ansøgningen ved brug af en fremskyndet procedure, jf. artikel 31, stk. 8, i direktiv 2013/32/EU, når følgende gør sig gældende:</p> <p>i) ansøgeren er statsborger i et tredjeland, eller vedkommende er statsløs og tidligere havde sædvanligt opholdssted i dette land, som anses for et sikkert oprindelsesland ifølge den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, der er udformet i medfør af forordning [forslag COM(2015) 452 af 9. september 2015]</p> <p>ii) ansøgeren kan af alvorlige årsager betragtes som en fare for en medlemsstats nationale sikkerhed eller offentlige orden, eller ansøgeren er blevet tvangsudsendt på grund af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden i henhold til national ret.</p> <p>4. [...]</p> <p>5. En medlemsstat, der har behandlet en ansøgning om international beskyttelse, herunder i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3, er ansvarlig for at behandle alle yderligere andragender eller en fornyet ansøgning fra den pågældende ansøger, jf. artikel 40, 41 og 42 i direktiv 2013/32/EU, uanset om ansøgeren har forladt eller er blevet flyttet fra medlemsstaternes område.</p>

Begrundelse

Der må findes en rimelig balance mellem kravet om, at systemet skal være hurtigt og effektivt, og beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder. Indførelsen af en forudgående undersøgelse af, om ansøgningen skal afvises, hvilket hænger sammen med det første krav, må dog ikke føre til nægtelse af en effektiv behandling af en asylansøgning fra personer, som kommer fra lande, for hvilke asylanerkendelsesprocenten trods alt er høj. Der skal i denne forbindelse mindes om, at de fleste mindreråge, herunder uledsagede, kommer fra lande med en anerkendelsesprocent på omkring 50 %.

Anbefalet ændring 2

COM(2016) 270 final

Artikel 7, stk. 1

Personlig samtale

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. For at lette proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, afholder den medlemsstat, som træffer afgørelsen, en personlig samtale med ansøgeren, medmindre ansøgeren er forsvundet, eller de oplysninger, ansøgeren har fremlagt i medfør af artikel 4, stk. 2, er tilstrækkelige til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. Samtalen skal også sikre, at de oplysninger, der gives til ansøgeren i overensstemmelse med artikel 6, bliver forstået korrekt.</p>	<p>1. For at lette proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, afholder den medlemsstat, som træffer afgørelsen, en personlig samtale med ansøgeren, medmindre ansøgeren er forsvundet uden en gyldig og dokumenteret begrundelse, eller de oplysninger, ansøgeren har fremlagt i medfør af artikel 4, stk. 2, er tilstrækkelige til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. Samtalen skal også sikre, at de oplysninger, der gives til ansøgeren i overensstemmelse med artikel 6, bliver forstået korrekt.</p>

Begrundelse

I betragtning af de alvorlige følger, som en forsvinden ifølge Kommissionens forslag vil få (ingen personlig samtale og fremskyndet procedure), bør ansøgeren have mulighed for at dokumentere en gyldig grund og således genvinde alle sine rettigheder.

Anbefalet ændring 3

COM(2016) 270 final

Artikel 7

Personlig samtale

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>Nyt stykke tilføjes efter stk. 5:</p> <p>6. Under den personlige samtale i henhold til denne artikel skal ansøgeren oplyses om muligheden for at anmode om at blive modtaget i en bestemt medlemsstat (og subsidiært i andre — højst to — medlemsstater). I så fald stilles der specifikke spørgsmål til ansøgeren for at fastslå dennes sprogkundskaber, tidligere ophold, kontakter med personer fra samme oprindelsesland eller -region med lovligt ophold, erhvervskompetencer og andre særlige forhold, som kan være nyttige og som vil gøre det lettere for ansøgeren at integrere sig i samfundet, også midlertidigt.</p>

Begrundelse

For at modvirke sekundære bevægelser anses det for mest hensigtsmæssigt fra starten af at fastslå, om ansøgeren foretrækker et bestemt eller flere lande (højst tre) og har kundskaber, kontakter og færdigheder, som kan lette dennes — også midlertidigt — integration, hvilket vil være til fordel den sociale balance i værtslandet.

Anbefalet ændring 4

COM(2016) 270 final

Artikel 8, stk. 2

Garantier for mindreårige

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Enhver medlemsstat, hvor en mindreårig er forpligtet til at opholde sig , sikrer, at en repræsentant repræsenterer og/eller bistår den uledsagede mindreårige i forbindelse med de relevante procedurer, som er fastsat i denne forordning.	Enhver medlemsstat sikrer, at en repræsentant repræsenterer og/eller bistår den uledsagede mindreårige i forbindelse med de relevante procedurer, som er fastsat i denne forordning.

Begrundelse

I betragtning af de mindreåriges sårbarhed bør disse altid garanteres repræsentation og bistand, også hvis de af en eller anden grund ikke befinder sig i den medlemsstat, som er ansvarlig for at behandle deres ansøgning.

Anbefalet ændring 5

COM(2016) 270 final

Artikel 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Er ansøgeren en uledsaget mindreårig, er det kun kriterierne i denne artikel, der finder anvendelse i den rækkefølge, der er opstillet i stk. 2-5.</p> <p>2. Det er den medlemsstat, hvor et af vedkommendes familiemedlemmer opholder sig lovligt, der er ansvarlig, under forudsætning af at dette tjener den mindreåriges tarv bedst. Er ansøgeren en gift mindreårig, hvis ægtefælle ikke opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, er det den medlemsstat, hvor vedkommendes far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for den mindreårige i henhold til medlemsstatens lov eller praksis, eller en af vedkommendes søskende, har lovligt ophold, der er den ansvarlige medlemsstat.</p> <p>3. Har ansøgeren en slægtning, som opholder sig lovligt i en anden medlemsstat, og det på grundlag af en konkret vurdering er fastslået, at slægtningen kan tage sig af vedkommende, skal den pågældende medlemsstat sammenføre den mindreårige med vedkommendes slægtning og være ansvarlig medlemsstat, forudsat at dette tjener den mindreåriges tarv bedst.</p>	<p>1. Er ansøgeren en uledsaget mindreårig, er det kun kriterierne i denne artikel, der finder anvendelse i den rækkefølge, der er opstillet i stk. 2-5.</p> <p>2. Det er den medlemsstat, hvor et af vedkommendes familiemedlemmer opholder sig lovligt, der er ansvarlig, under forudsætning af at dette tjener den mindreåriges tarv bedst. Er ansøgeren en gift mindreårig, hvis ægtefælle ikke opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, er det den medlemsstat, hvor vedkommendes far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for den mindreårige i henhold til medlemsstatens lov eller praksis, eller en af vedkommendes søskende, har lovligt ophold, der er den ansvarlige medlemsstat.</p> <p>3. Har ansøgeren en slægtning, som opholder sig lovligt i en anden medlemsstat, og det på grundlag af en konkret vurdering er fastslået, at slægtningen kan tage sig af vedkommende, skal den pågældende medlemsstat sammenføre den mindreårige med vedkommendes slægtning og være ansvarlig medlemsstat, forudsat at dette tjener den mindreåriges tarv bedst.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>4. Når familiemedlemmer eller slægtninge som omhandlet i stk. 2 og 3 opholder sig i mere end én medlemsstat, afgøres det, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på grundlag af, hvad der tjener den uledsagede mindreåriges tarv bedst.</p> <p>5. Hvis der ikke findes et familiemedlem eller en slægtning som omhandlet i stk. 2 og 3, er det den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreårige først har indgivet sin ansøgning om international beskyttelse, der er ansvarlig, medmindre det påvises, at dette ikke tjener den mindreåriges tarv bedst.</p> <p>6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57 om identifikation af den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer eller slægtninge, kriterierne for at fastslå, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning, kriterierne for vurderingen af en slægtnings kapacitet til at tage sig af den uledsagede mindreårige, herunder hvor den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, søskende eller slægtninge opholder sig i mere end én medlemsstat. Kommissionen må under udøvelsen af sine beføjelser til at vedtage delegerede retsakter ikke gå videre end det, der tjener barnets tarv bedst, jf. artikel 8, stk. 3.</p> <p>7. Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for konsultationen og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.</p>	<p>4. Når familiemedlemmer eller slægtninge som omhandlet i stk. 2 og 3 opholder sig i mere end én medlemsstat, afgøres det, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på grundlag af, hvad der tjener den uledsagede mindreåriges tarv bedst.</p> <p>5. Hvis der ikke findes et familiemedlem eller en slægtning som omhandlet i stk. 2 og 3, er det den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreårige aktuelt befinder sig, der er ansvarlig, medmindre det påvises, at dette ikke tjener den mindreåriges tarv bedst.</p> <p>6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57 om identifikation af den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer eller slægtninge, kriterierne for at fastslå, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning, kriterierne for vurderingen af en slægtnings kapacitet til at tage sig af den uledsagede mindreårige, herunder hvor den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, søskende eller slægtninge opholder sig i mere end én medlemsstat. Kommissionen må under udøvelsen af sine beføjelser til at vedtage delegerede retsakter ikke gå videre end det, der tjener barnets tarv bedst, jf. artikel 8, stk. 3.</p> <p>7. Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for konsultationen og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.</p>

Begrundelse

Dette ændringsforslag er på linje med EU-Domstolens afgørelse (dom M.A. et al., sag C-648/11) og sigter mod at sikre, at proceduren til fastsættelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, ikke bliver unødigt forlænget.

Anbefalet ændring 6

COM(2016) 270 final

Efter artikel 14 indføres en ny artikel

Præferencer, færdigheder og forbindelser, der tillægges betydning

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>1. Hvis ansøgeren under den personlige samtale i henhold til artikel 7 giver udtryk for sin præference for en bestemt medlemsstat (eller subsidiært for højst to andre medlemsstater) og der foreligger påviste eller sandsynlige forhold såsom sprogkundskaber, kontakter med personer fra samme oprindelsesland eller region, særlige erhvervskompetencer og jobmuligheder eller andre forhold, som anses at have betydning for integrationen, også hvis denne er midlertidig, i henhold til de oplysninger, som EASO årligt stiller til rådighed, er det anførte land ansvarligt for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, forudsat at tærsklen på 50 % af referencetallet for det pågældende land og for det pågældende år ikke er overskredet, hvilket afgøres ved brug af den i artikel 35 omhandlede nøgle.</p> <p>2. Hvis ovennævnte tærskel er overskredet for det pågældende år, overgår ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, i den nævnte rækkefølge, til:</p> <p>a) den medlemsstat, som under samtalen blev anført som anden mulighed, forudsat at ovennævnte forhold stadig gør sig gældende og den i stk. 1 omtalte tærskel ikke er overskredet</p> <p>b) den medlemsstat, som under samtalen blev anført som tredje mulighed, forudsat at ovennævnte forhold stadig gør sig gældende og den i stk. 1 omtalte tærskel ikke er overskredet.</p> <p>3. Hvis den i stk. 1 nævnte tærskel også er overskredet for de lande, der er omhandlet i stk. 2, fastlægges den ansvarlige medlemsstat efter bestemmelserne i nedenstående artikler i dette kapitel.</p>

Begrundelse

Af hensyn til overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og i overensstemmelse med principperne om solidaritet og retfærdig fordeling samt for at modvirke sekundære bevægelser bør der i rækkefølgen af kriterier for fastlæggelsen af den ansvarlige medlemsstat lægges større vægt på de kontakter og muligheder for integration, som ansøgeren har redegjort for, og på modtagelseskapaciteten i hvert land (bestemt ud fra referencetallet for hvert land, jf. artikel 35) end på ankomstlandet. Dette forekommer i øvrigt også at være mere i overensstemmelse med tankegangen bag kriteriernes rækkefølge som fastsat i kapitel III (hvor der især lægges vægt på kriterier vedrørende ansøgerens karakteristika og livsforløb i den anførte rækkefølge: mindreårig, familiebånd og besiddelse af et opholdsdokument udstedt af en medlemsstat, også hvis dette er udløbet; dog må udløbsdatoen ikke ligge mere end to år tilbage i tiden).

Det er dog — stadig ifølge principperne om retfærdig fordeling og solidaritet — rimeligt at begrænse anvendelsen af dette kriterium op til en tærskel på 50 % af hvert enkelt lands kapacitet for at undgå, at tilstrømningen i mindre hektiske perioder koncentrerer sig i lande med ry for at være mere attraktive, så der lægges fuldt beslag på deres modtagelseskapacitet.

Kun i tilfælde af overskridelse af ovennævnte tærskel (og op til den i stk. 3 omhandlede højere tærskel) forbliver ansvaret for at behandle ansøgningen hos det første ankomstland.

NB: Rapporteringen fra EASO som omhandlet i artikel 43 skal også foretages i de tilfælde, der er omfattet af stk. 1 i dette ændringsforslag.

Anbefalet ændring 7

COM(2016) 270 final

Artikel 28, stk. 2

Retsmidler

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. Medlemsstaterne fastsætter en frist på 7 dage efter meddelelsen af afgørelsen om overførsel, inden for hvilken den pågældende kan udøve retten til effektive retsmidler efter stk. 1.	2. Medlemsstaterne fastsætter en frist på 15 dage efter meddelelsen af afgørelsen om overførsel, inden for hvilken den pågældende kan udøve retten til effektive retsmidler efter stk. 1.

Begrundelse

Princippet om, at der skal fastlægges en tilstrækkelig frist på mindst 14 dage (Diouf-sagen), bør respekteres.

Anbefalet ændring 8

COM(2016) 270 final

Artikel 34, stk. 2

Generelt princip

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. Stk. 1 finder anvendelse, hvis det automatiserede system, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, viser, at antallet af ansøgninger om international beskyttelse, for hvilke en medlemsstat er ansvarlig i henhold til kriterierne i kapitel III, artikel 3, stk. 2 eller 3, og artikel 18 og 19, ud over de personer, der reelt er blevet genbosat, er på over 150 % af referencetallet for den pågældende medlemsstat, hvilket afgøres ved brug af den i artikel 35 omhandlede nøgle.	2. Stk. 1 finder anvendelse, hvis det automatiserede system, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, viser, at antallet af ansøgninger om international beskyttelse, for hvilke en medlemsstat er ansvarlig i henhold til kriterierne i kapitel III, artikel 3, stk. 2 eller 3, og artikel 18 og 19, ud over de personer, der reelt er blevet genbosat, er på over 120 % af referencetallet for den pågældende medlemsstat, hvilket afgøres ved brug af den i artikel 35 omhandlede nøgle.

Begrundelse

Det anses for nødvendigt, at tærsklen for aktivering af den automatiske omfordelingsmekanisme bliver fastsat på et niveau, som — omend det overstiger en medlemsstats modtagelseskapacitet (jf. artikel 34, stk. 2) — gør tærsklen nyttig og brugbar.

Med det niveau, som Kommissionen her foreslår (150 % af referencetallet for hver enkelt medlemsstat) — og i betragtning af, at hele systemet med Kommissionens foreslåede ændringer vil blive mere stift, samt i lyset af statistikkerne for de seneste tre år — risikerer man, at mekanismen aldrig vil blive aktiveret og under alle omstændigheder først, når de mest udsatte medlemsstats modtagelsessystem og kapacitet til at behandle ansøgninger er fuldt beslaglagt med deraf følgende blokering af hele systemet og uundgåelige sociale spændinger.

NB: Rapporteringen fra EASO som omhandlet i artikel 43 bør tilpasses den tærskel, der foreslås i dette ændringsforslag.

Anbefalet ændring 9

COM(2016) 270 final

Artikel 35

Referencenøgle

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Med henblik på den korrigerende mekanisme skal referencetallet for hver medlemsstat fastslås ved brug af en nøgle.</p> <p>2. Den i stk. 1 omhandlede referencenøgle baseres på følgende kriterier for hver medlemsstat i henhold til tal fra Eurostat:</p> <p>a) befolkningens størrelse (50 % af vægtningen)</p> <p>b) det samlede BNP (50 % af vægtningen).</p> <p>3. De i stk. 2 omhandlede kriterier skal anvendes ved hjælp af den formel, der er fastsat i bilag I.</p> <p>4. Den Europæiske Unions Asylagentur fastsætter referencenøglen og justerer de tal, der indgår i kriterierne for referencenøglen og den i stk. 2 omhandlede referencenøgle hvert år på grundlag af tal fra Eurostat.</p>	<p>1. Med henblik på den korrigerende mekanisme skal referencetallet for hver medlemsstat fastslås ved brug af en nøgle.</p> <p>2. Den i stk. 1 omhandlede referencenøgle baseres på følgende kriterier for hver medlemsstat i henhold til tal fra Eurostat:</p> <p>a) størrelsen af medlemsstatens befolkning (50 % af vægtningen)</p> <p>b) medlemsstatens samlede BNP (50 % af vægtningen).</p> <p>For de medlemsstater, der i løbet af de foregående tre år i gennemsnit har haft en kvote af nyankomne, som er højere end den kvote, som fastsættes i henhold til litra a) og b), korrigeres referencenøglen gennem en reduktion af de respektive kvoter for de følgende år svarende til 20 % af forskellen mellem den kvote, som baseres på BNP og befolkning, og det gennemsnitlige antal nyankomne til medlemsstaten i de tre foregående år.</p> <p>3. De i stk. 2 omhandlede kriterier skal anvendes ved hjælp af den formel, der er fastsat i bilag I.</p> <p>4. Den Europæiske Unions Asylagentur fastsætter referencenøglen og justerer de tal, der indgår i kriterierne for referencenøglen og den i stk. 2 omhandlede referencenøgle hvert år på grundlag af tal fra Eurostat.</p>

Begrundelse

For at fastlægge en medlemsstats reelle og aktuelle modtagelseskapacitet bør man tage antallet af migranter, som allerede er modtaget, og den indvirkning, som migrationsfænomenet i sin helhed har på den økonomiske og sociale struktur i medlemsstaten, med i betragtning. Med ændringsforslaget foreslås en korrektionsmekanisme i forbindelse med beregningen af referencetallet for at mindske risikoen for, at forordningsforslagets erklærede mål om solidaritet og retfærdig fordeling tabes af syne. Ændringsforslaget udspringer også af behovet for at anlægge en samlet tilgang, som tager hensyn til alle politikker på asylområdet og migrationsfænomenet i sin helhed.

NB: Den formel, der er fastsat i bilag I (jf. stk. 3), skal naturligvis tilpasses til den korrektion, som foreslås i dette ændringsforslag.

Anbefalet ændring 10

COM(2016) 270 final

Artikel 37, stk. 3

Finansiel solidaritet

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. Ved udløbet af den tolv måneders periode, der er omhandlet i stk. 2, meddeler det automatiserede system den medlemsstat, der ikke deltager i den korrigerende fordelingsmekanisme, det antal ansøgere, som den ellers skulle have modtaget som ansvarsovertagende medlemsstat. Den pågældende medlemsstat yder derefter et solidaritetsbidrag på 250 000 EUR for hver ansøger, som ellers skulle have været fordelt til medlemsstaten i løbet af den pågældende tolv måneders periode. Solidaritetsbidraget skal betales til den medlemsstat, der fastslås som ansvarlig for behandlingen af de respektive ansøgninger.</p>	<p>3. Ved udløbet af den tolv måneders periode, der er omhandlet i stk. 2, meddeler det automatiserede system den medlemsstat, der ikke deltager i den korrigerende fordelingsmekanisme, det antal ansøgere, som den ellers skulle have modtaget som ansvarsovertagende medlemsstat. Den pågældende medlemsstat yder derefter et solidaritetsbidrag på 60 000 EUR for hver ansøger, som ellers skulle have været fordelt til medlemsstaten i løbet af den pågældende tolv måneders periode. Solidaritetsbidraget skal betales til den medlemsstat, der fastslås som ansvarlig for behandlingen af de respektive ansøgninger.</p>

Begrundelse

Indførelsen af et solidaritetsbidrag, der skal betales af medlemsstater, som (også midlertidigt) afviser at tage imod omfordelinger, forekommer acceptabel og baseret på et korrekt princip. Dog bør bidragets størrelse fastsættes på et holdbart og retfærdigt grundlag for at undgå at opildne den offentlige opinion, hvilket vil få nogle medlemsstater til på forhånd at vende sig imod selve princippet om solidaritet. Derfor bør bidraget fastholdes på et niveau (60 000 EUR), som afspejler rimelige parametre som for eksempel de gennemsnitlige årlige omkostninger ved at modtage og bistå den enkelte ansøger, herunder sundhedsudgifter, ganget med den gennemsnitlige varighed af de tildelte opholdstilladelser.

Anbefalet ændring 11

COM(2016) 271 final

Artikel 2

Opgaver

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Asylagenturet varetager følgende opgaver:</p> <p>a) [...]</p> <p>b) [...]</p> <p>c) hjælper medlemsstaterne med at gennemføre det fælles europæiske asylsystem</p> <p>d) hjælper medlemsstaterne med at uddanne eksperter fra alle nationale forvaltninger, retsinstanser og nationale tjenester med ansvar for asylspørgsmål og bl.a. udarbejde et fælles grundlæggende uddannelsesprogram</p> <p>e) [...]</p> <p>f) [...]</p>	<p>Agenturet varetager følgende opgaver:</p> <p>a) [...]</p> <p>b) [...]</p> <p>c) hjælper medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder med at gennemføre det fælles europæiske asylsystem</p> <p>d) hjælper medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder med at uddanne eksperter fra alle nationale forvaltninger, retsinstanser og nationale tjenester med ansvar for asylspørgsmål og bl.a. udarbejde et fælles grundlæggende uddannelsesprogram</p> <p>e) [...]</p> <p>f) [...]</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
g) yder effektiv operationel og teknisk bistand til medlemsstaterne, navnlig hvis deres asyl- og modtagelsessystemer er udsat for et uforholdsmæssigt stort pres	g) yder effektiv operationel og teknisk bistand til medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder , navnlig hvis deres asyl- og modtagelsessystemer er udsat for et uforholdsmæssigt stort pres
[...]	[...]

Begrundelse

I betragtning af, at det ofte er de lokale de regionale myndigheder, som helt eller delvist forvalter asyl- og modtagelsessystemerne, bør Asylagenturet også yde bistand til dem.

Anbefalet ændring 12

COM(2016) 271 final

Artikel 3, stk. 2

Pligt til at samarbejde i god tro og udveksle oplysninger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. Asylagenturet arbejder tæt sammen med medlemsstaternes asylmyndigheder, med nationale indvandrings- og asyltjenester og andre nationale tjenester samt med Kommissionen. Asylagenturet varetager sine pligter, uden at det berører de opgaver, som andre relevante EU-organer tildeles, og arbejder tæt sammen med disse organer og med FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR).	2. Asylagenturet arbejder tæt sammen med medlemsstaternes asylmyndigheder, med nationale indvandrings- og asyltjenester og andre nationale, regionale og lokale tjenester samt med Kommissionen. Asylagenturet varetager sine pligter, uden at det berører de opgaver, som andre relevante EU-organer tildeles, og arbejder tæt sammen med disse organer og med FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR).

Begrundelse

I betragtning af, at det ofte er de lokale de regionale myndigheder, som helt eller delvist forvalter asyl- og modtagelsessystemerne, bør Asylagenturet også samarbejde direkte med dem.

Anbefalet ændring 13

COM(2016) 272 final

Artikel 38

Videregivelse af oplysninger til tredjelande med henblik på tilbagesendelse

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>Nyt stykke tilføjes efter stk. 3:</p> <p>4. I intet tilfælde må oplysninger videregives eller stilles til rådighed for tredjelande, der ikke kan betragtes som sikre tredjelande i henhold til direktiv 2013/32/EU.</p> <p>5. I intet tilfælde må der udleveres oplysninger til tredjelande om mindreårige, heller ikke efter at de har nået myndighedsalderen.</p>

Begrundelse

Hele artiklen synes at udsætte asylansøgerne for en risiko for mulige gengældelser ved deres tilbagevenden til oprindelseslandet, for så vidt som dens bestemmelser har til formål at lette tilbagesendelsen. Dette gælder især for tredjelande, som ikke er i stand til på deres side at sikre en ordentlig databeskyttelse. Det bør dog under alle omstændigheder i det mindste fortsat være forbudt at dele oplysninger med tredjelande, der ikke betragtes som sikre, og at dele oplysninger om mindreårige med et hvilket som helst tredjeland.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Reformpakkenes målsætning og generelle tilgang

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens beslutning om at foreslå en samlet reform af asyllovgivningen, idet udvalget understreger sammenhængen mellem forslagene i den første pakke fra den 4. maj 2016 og i den anden pakke fra den 13. juli 2016 (forordning om kriterierne for anerkendelse af retten til asyl; forordning om indførelse af en fælles procedure på asylområdet; fælles standarder for bistand). De nuværende forskelle mellem medlemsstaternes retssystemer, procedurer og bistand har betydning for asylansøgernes valg og øger de sekundære bevægelser, hvilket indvirker på effektiviteten af systemet til fastsættelse af den ansvarlige medlemsstat og skaber øget behov for at gøre brug af Eurodac og for støtte fra EASO;

2. ser positivt på nogle af målene i den første pakke af forslag, såsom begrænsningen af uautoriserede sekundære bevægelser, mere retfærdig fordeling af asylansøgere mellem medlemsstaterne, styrkelse af EASO og dets omdannelse til et agentur;

3. anser Kommissionens tilgang i forslaget til reform af Dublinforordningen for at være utilstrækkelig, idet den går ud fra, at problemerne med systemet skyldes ekstraordinære kriser, som kan imødegås dels med korrektioner, dels med foranstaltninger til styrkelse af det grundlæggende kriterium (det første ankomstland i EU er ansvarlig). Vi står tværtimod over for en strukturel krise (det årlige antal ansøgninger er tredoblet i de seneste tre år, fra 2013 til 2015, og har nu oversteget 1 200 000, hvilket er ni gange mere end i 1985), og håndteringen af nødsituationen bør gå hånd i hånd med indførelsen af et stabilt, effektivt og mere integreret system;

4. bemærker, at anvendelsen af det nuværende system i flere henseender gøres endnu mere stift gennem tvangsmekanismer (afvisning af ansøgninger; deraf følgende nægtelse af bistand; fremskyndede procedurer). Derfor opfordres medlovgiverne til nøje at kontrollere foreneligheden af disse foranstaltninger med de grundlæggende rettigheder, især for de mest sårbare personer;

5. er af den opfattelse, at kapaciteten til at tage imod nyankomne og til rettidig behandling af asylansøgninger samt forebyggelse af sekundære bevægelser er faktorer af afgørende betydning for stabiliteten i systemet til forvaltning og fordeling af asylansøgninger;

6. anbefaler at supplere de positive aspekter i Kommissionens forslag (udvidelse af familiebegrebet til søskende og til bånd, der er knyttet efter afrejsen fra oprindelseslandet; betydningen af opholdsdokumenter udstedt af en medlemsstat, også selv om de er udløbet) med en større hensyntagen til ansøgernes baggrund, deres erhvervs erfaring og ønsker, hvorved man kan imødegå sekundære bevægelser. Udvalget betoner i den forbindelse, at positive incitamenter overalt, hvor det er muligt, bør foretrækkes frem for sanktioner med henblik på at undgå uønskede sekundære bevægelser;

7. anser det for positivt, at der indføres fremskyndede og forenklede procedurer, men understreger dog, at de bør bruges til at gøre systemet mere effektivt og hurtigtarbejdende, og at de ikke må føre til en begrænsning af de grundlæggende rettigheder. Endvidere mener udvalget, at de ansøgninger, der afvises eller behandles efter den fremskyndede procedure, bør tælles med ved anvendelsen af referencenøglen, jf. artikel 36;

8. er overbevist om, at de tre forslag overholder nærhedsprincippet, for så vidt som de på en klar måde tager fat på grænseoverskridende problemer såsom solidaritet blandt medlemsstaterne, skabelse af et mere integreret asylsystem og styrkelse af informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne. Disse mål vil ikke kunne forfølges af de enkelte medlemsstater hver for sig. Endvidere er forslagene nødvendige for at nå målet om fastlæggelse af ensartede regler, som gælder i hele Den Europæiske Union. I så henseende er forslagene også i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Vejledende principper og korrigerende og kompenserende mekanismer

9. Det Europæiske Regionsudvalg anser det for et vigtigt fremskridt, at hvert enkelt lands modtagelseskapacitet gøres til en faktor af stor betydning for kompetencen til at behandle en ansøgning om international beskyttelse, som skal fastlægges på grundlag af objektive parametre, hvilket allerede blev nævnt som en mulighed i Kommissionens meddelelse af 6. april 2016 — COM(2016) 197. Udvalget er dog skuffet over, at anvendelsen af dette kriterium er en sidste udvej, som vil være begrænset til krisesituationer;

10. opfatter det som negativt, at Kommissionens forslag ikke tillægger ansøgernes ønsker nogen vægt, end ikke når der foreligger objektive elementer (sprogkundskaber, erhvervskompetencer, tidligere ophold), som taler for at sende ansøgeren til en bestemt medlemsstat;

11. foreslår derfor, at der foretages en anden afvejning mellem kriteriet om modtagelseskapacitet (som sådan forenelig med hensyntagen til ansøgerens præferencer og personlige baggrund) og kriteriet om første ankomstland, således at de to kriterier i det mindste tillægges lige stor vægt, og idet der i alle tilfælde ved anvendelsen af disse kriterier tages hensyn til referencenøglen, jf. artikel 35;

12. foreslår endvidere, at der med henblik på fastsættelsen af en medlemsstats reelle og aktuelle modtagelseskapacitet også tages hensyn til antallet af registrerede i den pågældende medlemsstat, som har en objektiv indvirkning på modtagelses- og forvaltningskapaciteten. Dette parameter bør således medtages i fordelingsnøglen, jf. artikel 35;

13. foreslår endvidere, at der igen med henblik på fastsættelsen af den reelle og aktuelle modtagelseskapacitet bibeholdes en tidsfrist for, hvornår den medlemsstat, der behandlede ansøgningen om international beskyttelse, ikke længere er ansvarlig for at behandle alle yderligere andragender eller en fornyet ansøgning fra den pågældende ansøger i henhold til artikel 3, stk. 5. Denne frist kunne være fem år, hvilket er en betydeligt længere periode end den gældende frist;

14. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle pålidelige, gennemsigtige og retfærdige interne systemer til fordeling af udfordringen med at modtage migranter på deres territorium under hensyntagen til de relevante socioøkonomiske oplysninger og tidligere modtagelse i de enkelte byer og regioner samt integrationsbehov og perspektiver for migranterne, og til navnlig at hjælpe de byer og regioner, som er geografisk udsatte og derfor under særligt pres;

15. ser positivt på indførelsen af en korrigerende mekanisme til fordeling af ansøgere om international beskyttelse. Udvalget bemærker dog, at den tærskel, som Kommissionen foreslår for aktivering af mekanismen, er sat så højt, at der (bl.a. i lyset af tallene for de sidste tre år) selv i krisesituationer vil være fare for, at mekanismen ikke bliver aktiveret, og under alle omstændigheder vil den ikke have nogen strukturel gavnlig virkning;

16. anser, at det, for at sikre at solidariteten ikke udhules og byrderne for medlemsstaterne ikke forøges uforholdsmæssigt, for altafgørende, at reglerne om regulær migration finder effektiv anvendelse med respekt for retsstaten;

17. bemærker, at det foreslåede solidaritetsbidrag fra medlemsstater, som midlertidigt træder ud af den automatiske korrigerende mekanisme, er alt for højt og uden sammenhæng med objektive og retfærdige parametre, såsom udgifterne til bistand i en given periode. Udvalget foreslår derfor, at det nedsættes og fastsættes på grundlag af den gennemsnitlige årlige udgift per person, som har fået tilkendt international beskyttelse (skønsmæssigt fastsat til 20 000 EUR ud fra de disponible data), og den gennemsnitlige varighed af et lovligt ophold (opholdstilladelse for tre til fem år);

18. bemærker endvidere, at det solidaritetsbidrag, som Kommissionen foreslår, kun gælder for de tilfælde, hvor en medlemsstat selv træder ud af systemet, mens der ikke tages højde for manglende gennemførelse af afgørelser om omfordeling eller modtagelse af en ansøger eller person, der har fået asyl, på trods af, at gennemførelsesprocenten (omkring 25 %) ifølge de disponible data er aldeles utilstrækkelig. Udvalget foreslår derfor, at man i forbindelse med styrkelsen af EASO og dets omdannelse til agentur giver det til opgave at overvåge og anmelde manglende overholdelse blandt andet med henblik på sanktioner fra Kommissionens side. Som en anden mulighed anmoder udvalget om, at Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden styrkes, eller at der oprettes en ny solidaritetsfond for de medlemsstater, regioner og kommuner, som stilles ringere på grund af ikke gennemførte overførsler, og for dem, som er mere pligtopfyldende med hensyn til at gennemføre og modtage overførsler;

19. understreger desuden, at en nedsættelse af det solidaritetsbidrag, som Kommissionen foreslår (i den størrelsesorden, der foreslås i denne udtalelse), er nødvendig for at afværge en mangel på forståelse og risikoen for, at EU-borgernes tillid til EU svækkes;

20. gentager sin opfordring til at gøre de relevante EU-midler til støtte for modtagelse og integration af migranter direkte tilgængelige for de lokale og regionale myndigheder, som har vigtige beføjelser på disse områder.

Foranstaltninger til styrkelse af systemet, procedurer og frister

21. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler, at særligt strenge foranstaltninger (såsom nægtelse af bistand bortset fra den sundhedsmæssige) med henblik på at begrænse de grundlæggende rettigheder for personer, hvis ansøgning er blevet afvist, eller som tager til andre medlemsstater, mens deres ansøgning bliver behandlet i den ansvarlige medlemsstat, bliver fjernet fra forslaget;

22. foreslår dog at opretholde en tidsfrist — omend meget længere end den nuværende (f.eks. 5 år i stedet for 12 måneder) — hvorefter ansvaret ophører for den medlemsstat, der har kompetence til at behandle den første ansøgning;

23. anbefaler, at fristerne for opnåelse af status som fastboende udlænding for personer, der nyder international beskyttelse, forkortes, især når de har betydningsfulde bånd til andre lande end den, hvor deres asylansøgning behandles, hvilket formodentlig også vil kunne modvirke sekundære bevægelser;

24. i betragtning af, at der er en forbindelse mellem fordelingen af asylansøgninger blandt medlemsstaterne og de kriterier og procedurer, de følger (som påvirker ansøgenes valg, hvilket har fremkaldt et »kapløb mod bunden« for at holde ansøgere ude), anser udvalget det for yderst vigtigt, at man på mellemlangt sigt når frem til gensidig anerkendelse mellem de europæiske lande af asylafgørelser og også til direkte behandling af ansøgninger (bistået af medlemsstaternes myndigheder) ved Den Europæiske Unions Asylagentur;

25. anbefaler, at udtrykket »repræsentanter for mindreårige« i lovteksten bliver tolket og opfattet som — og om nødvendigt ændret til — »tjenestemænd« eller en anden betegnelse, der i den pågældende nationale kontekst forstås som en person eller en instans, der er uafhængig af forvaltningen og som udnævnes på grundlag af lovgivningen eller af en retlig myndighed udelukkende for at varetage den mindreåriges interesse.

Uledsagede mindreårige

26. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler i lyset af antallet af uledsagede mindreårige, som ankommer til Europa (i 2015 var tallet 88 000, dvs. 6,7 % af det samlede antal asylansøgere), at styrke strukturerne og standarderne for bistanden til dem (i denne henseende er forslaget til reform af direktivet om standarder for modtagelse, som er indeholdt i den anden pakke af forslag fra den 13. juli, givetvis vigtigt, også i betragtning af, at det ofte er de lokale myndigheder, som skal løse denne opgave);

27. anbefaler, at der ydes bedre psykologisk bistand og lyttes til uledsagede mindreårige, og at deres adgang til retshjælp gøres lettere og mere forståelig for dem. Endvidere anbefales det at understøtte det arbejde, der udføres af tjenestemænd med ansvar for at varetage den mindreåriges interesser, ved at forbedre deres uddannelse og styrke deres uafhængighed blandt andet med støtte fra EASO og civilsamfundet;

28. anbefaler at fremme en passende oplysning og kulturel formidling i de områder, hvor de uledsagede mindreårige opholder sig, blandt andet for at forhindre, at de mødes med mistænksomhed og mistillid;

29. anbefaler, at der med udsigten til omgående tilbagesendelse til oprindelseslandet, når myndighedsalderen er nået, tilbydes alternative overgangsfaser (idet der forud herfor i alle tilfælde bør tildeles midlertidig beskyttelse) og under hensyntagen til eventuel igangværende uddannelsesforløb;

30. mener, at princippet om at mindreårige ikke bør flyttes fra det sted, hvor de befinder sig, fortsat bør have forrang, også i de tilfælde, hvor de er rejst videre til en anden medlemsstat i forbindelse med uautoriserede sekundære bevægelser;

31. mener, at beskyttelsen og bistanden bør opretholdes, også i de tilfælde, hvor der er tvivl om deres alder, så længe der er tilgængelige retsmidler og det respektive søgsmål ikke er afgjort.

Den Europæiske Unions Asylagentur

32. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder, at Den Europæiske Unions Asylagentur (nu EASO) får til opgave at yde teknisk og operationel bistand samt uddannelse, og at der gives mulighed for intervention (artikel 16) også uden anmodning fra en medlemsstat, hvis den er udsat for et ekstraordinært stort pres (artikel 22);

33. opfordrer til, at de data, der indberettes til Eurostat under tilsyn af EASO, forbedres med hensyn til rettidighed, ensartethed og fuldstændighed, herunder data vedrørende procentdelen af frihedsberøvelser med henblik på overførsel eller tilbagesendelse og begrundelserne herfor, procentdelen af gennemførte overførsler samt statistiske oplysninger om mindreårige;
34. foreslår, at der investeres flere ressourcer i de nationale, regionale og kommunale modtagelses- og integrations-systemer, således at der gives mulighed for aktivering allerede under asylproceduren, og at der udveksles løsninger og god praksis med støtte fra EASO, også mellem lokale myndigheder;
35. anbefaler at styrke det grænseoverskridende samarbejde om informationsudveksling mellem nationale, regionale og lokale myndigheder og om opsporing af familieforbindelser;
36. anbefaler at styrke hotspottene for at sikre, at overførselsprocedurerne i henhold til denne forordning foregår hurtigt og korrekt.

Eurodac

37. Det Europæiske Regionsudvalg støtter både den foreslåede nedsættelse af aldersgrænsen for registrering af mindreårige (fra 14 til 6 år) i forslaget vedrørende Eurodac i betragtning af det store antal personer, som først meldes savnet efter lang tid, og udvekslingen af oplysninger med europæiske agenturer og medlemsstaternes myndigheder. Derimod mener udvalget, at det — i modsætning til Kommissionens forslag — fortsat bør være forbudt at udveksle oplysninger med tredjelande.

Bruxelles, den 8. december 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Lovlig migration

(2017/C 185/13)

Ordfører:	Olgierd GEBLEWICZ (PL/EPP), formand for Zachodniopomorskie-provinsen
Basisdokument:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på beskæftigelse af højt kvalificerede arbejdstagere
COM(2016) 378 final	

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Artikel 2, litra h)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>»kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution«: ethvert eksamensbevis, certifikat og andet uddannelsesbevis udstedt af en kompetent myndighed, der bekræfter, at den pågældende har gennemført en uddannelse ud over sekundærniveauet eller en tilsvarende videregående uddannelse, dvs. en nærmere bestemt række kurser på en uddannelsesinstitution, der anerkendes som en videregående uddannelsesinstitution i den stat, hvori den er beliggende, hvor de studier, der er nødvendige for at erhverve disse kvalifikationer, har været mindst tre år og som minimum svarer til ISCED 2011, niveau 6, eller til den europæiske referenceramme for kvalifikationer, niveau 6, i henhold til national ret</p>	<p>»kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution«: ethvert eksamensbevis, certifikat og andet uddannelsesbevis udstedt af en kompetent myndighed, der bekræfter, at den pågældende har gennemført en uddannelse ud over sekundærniveauet eller en tilsvarende videregående uddannelse, dvs. en nærmere bestemt række kurser på en uddannelsesinstitution, der anerkendes som en videregående uddannelsesinstitution i den stat, hvori den er beliggende, hvor de studier, der er nødvendige for at erhverve disse kvalifikationer, har været mindst tre år og som minimum svarer til ISCED 2011, niveau 6, eller til den europæiske referenceramme for kvalifikationer, niveau 6, i henhold til national ret; for personer med flygtningestatus eller status af personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, som er bosiddende i EU, og som ikke har den nødvendige dokumentation for deres kvalifikationer, iværksætter medlemsstaterne passende supplerende procedurer for at fastslå deres uddannelses- og kvalifikationsniveau</p>

Begrundelse

Det er nødvendigt at omdefinere begrebet, for at tage hensyn til, at et stort antal flygtninge måske ikke vil være i stand til at dokumentere deres faglige kvalifikationer. De foreslåede bestemmelser i direktivet kræver en langt mere fleksibel tilgang til dette spørgsmål, end det er tilfældet i øjeblikket. RU gør i den forbindelse opmærksom på eksisterende dokumenter om indhøstede erfaringer på området, især den værktøjskasse for tredjelandsstatsborgeres kvalifikationsprofiler, der i øjeblikket er under udarbejdelse, som foreslået i dagsordenen for nye kvalifikationer for Europa. Det foreslås også at udnytte erfaringerne i de europæiske regioner på dette område.

Anbefalet ændring 2

Artikel 2, litra i)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>»højere faglige færdigheder«: færdigheder, der dokumenteres ved mindst tre års erhvervs erfaring på et niveau svarende til kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution, og som er relevante inden for det erhverv eller den sektor, der er angivet i ansættelseskontrakten eller det bindende ansættelsestilbud</p>	<p>»højere faglige færdigheder«: færdigheder, der dokumenteres ved mindst tre års erhvervs erfaring på et niveau svarende til kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution, og som er relevante inden for det erhverv eller den sektor, der er angivet i ansættelseskontrakten eller det bindende ansættelsestilbud. For personer med flygtningestatus eller status af personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, som er bosiddende i EU, og som ikke har den nødvendige dokumentation for deres kvalifikationer, iværksætter medlemsstaterne passende supplerende procedurer for at fastslå deres kvalifikationsniveau og erhvervs erfaring</p>

Begrundelse

Se det foregående punkt.

Anbefalet ændring 3

Artikel 6, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om et blåt EU-kort for at sikre en etisk forsvarlig rekruttering i sektorer, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft i oprindelseslandene.</p>	<p>Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om et blåt EU-kort for at sikre en etisk forsvarlig rekruttering i sektorer, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft i oprindelseslandene. For at sikre, at der tages behørigt hensyn til den etiske dimension, tager medlemsstaterne udgangspunkt i internationale standarder, f.eks. dem, der er fastsat af Den Internationale Organisation for Migration (IOM) eller IRIS-overvågningssystemet.</p>

Begrundelse

Etiske spørgsmål er særlig vigtige ved rekruttering af højt kvalificerede arbejdstagere. Dette skyldes, at efterspørgslen hos europæiske arbejdsgivere ofte gør sig gældende i sektorer, hvor der også er behov for arbejdstagere i tredjelande som følge af alvorlig mangel på kvalifikationer. En voldsom og ukontrolleret udvandring kan føre til forringelse på lang sigt af den sociale og økonomiske situation i oprindelseslandene og således i praksis øge mulighederne for migration. Det foreslås, at bestemmelserne om etisk forsvarlig rekruttering suppleres af praktiske principper, der bl.a. udarbejdes af internationale organisationer. I den forbindelse henvises der til initiativet til en offentlig-privat alliance for retfærdig og etisk rekruttering fra Den Internationale Organisation for Migration (IOM) og IRIS-overvågningssystemet.

Anbefalet ændring 4

Artikel 12, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne kan fastlægge procedurer for anerkendelse af arbejdsgivere i henhold til deres nationale lovgivning eller administrative praksis med det formål at anvende forenklede procedurer for erhvervelse af et blå EU-kort.</p> <p>Hvis en medlemsstat fastlægger procedurer for anerkendelse, skal den klart og tydeligt informere de berørte arbejdsgivere om bl.a. betingelserne og kriterierne for anerkendelse, anerkendelsens gyldighedsperiode og konsekvenserne af manglende overholdelse af betingelserne, herunder eventuel inddragelse og afslag på fornyelse samt eventuelle gældende sanktioner.</p>	<p>Medlemsstaterne kan fastlægge procedurer for anerkendelse af arbejdsgivere i henhold til deres nationale lovgivning eller administrative praksis med det formål at anvende forenklede procedurer for erhvervelse af et blå EU-kort. Disse kriterier tager hensyn til de etiske aspekter i ansættelsesproceduren (især en virksomheds tidligere erfaring med at ansætte højt kvalificerede tredjelandstatsborgere), og regionale og lokale institutioner inddrages i udarbejdelsen af en liste over virksomheder.</p> <p>Hvis en medlemsstat fastlægger procedurer for anerkendelse, skal den klart og tydeligt informere de berørte arbejdsgivere om bl.a. betingelserne og kriterierne for anerkendelse, anerkendelsens gyldighedsperiode og konsekvenserne af manglende overholdelse af betingelserne, herunder eventuel inddragelse og afslag på fornyelse samt eventuelle gældende sanktioner.</p>

Begrundelse

Det foreslås, at der tilføjes specifikke betingelser for at opnå status af »anerkendt arbejdsgiver« under hensyntagen til den regionale og lokale dimension samt de etiske aspekter ved rekrutteringen. RU foreslår, at der med inddragelse af lokale og regionale myndigheder udarbejdes en liste over sådanne virksomheder, der er omfattet af forenklede procedurer, og at der i den forbindelse tages hensyn til de etiske aspekter ved rekrutteringen.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle anbefalinger

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder EU-institutionernes bestræbelser på at sikre et tilstrækkeligt udbud af højt kvalificerede arbejdstagere ved at styrke de fælles EU-standarder og procedurerne for sådanne migranternes adgang til EU's arbejdsmarked. I den henseende er de foreslåede løsninger et skridt i den rigtige retning og i det mindste delvist et svar på kritikken af det nuværende direktiv;
2. mener, at etablering og fremme af effektive kanaler for tredjelandstatsborgernes lovlige/dokumenterede indrejse fortsat bør være en af prioriteterne i migrationspolitikken på EU-, medlemsstats- og regionalt plan. I den forbindelse er bedre retlige rammer for højt kvalificerede migranter en vigtig del af den nødvendige udvikling af en samlet europæisk migrationspolitik, som bygger på principperne om respekt for menneskerettighederne, internationale forpligtelser og solidaritet;
3. har den holdning, at EU's langsigtede mål om at forblive en konkurrencedygtig global aktør kræver udformning og ajourføring af en omfattende strategi for tiltrækning af menneskelig kapital samt finansielle investeringer fra tredjelandslande. Sidstnævnte element er vigtigt for ethvert økonomisk system, der ønsker at styrke sin innovationsevne, sit teknologiske niveau og sin konkurrenceevne. Det er imidlertid særligt vigtigt set i lyset af den demografiske situation, som nogle medlemsstater oplever og de problemer, som EU's arbejdsmarked står over for;
4. påpeger, at EU allerede kæmper med en strukturel mangel på arbejdskraft i visse sektorer, og at negative demografiske tendenser vil forværre disse problemer. Samtidig er Den Europæiske Union i færd med at tabe kapløbet om talent med globale aktører som USA, Canada og Australien;

5. fremhæver, at foranstaltninger til rekruttering af arbejdstagere fra tredjelande hverken kan eller bør erstatte omfattende og langsigtede investeringer i uddannelse og erhvervsuddannelse for personer med bopæl i EU. I betragtning af, at mange lande, navnlig østeuropæiske, står over for fænomenet hjerneflugt (udvandring af kvalifikationer), som bringer et land/en region i fare for affolkning og udvandring af intellektuelle, bør sådanne investeringer i højere grad end hidtil være rettet mod erhverv, der er identificeret som strategisk vigtige eller ramt af mangel på arbejdskraft, og bør anvendes til udvikling af specifikke foranstaltninger til støtte for dem, der ønsker at uddanne sig inden for disse sektorer;
6. glæder sig over den brede høringsproces, der ledsagede udarbejdelsen af den nuværende udgave af direktivet, men er bekymret for, at der ikke blev gjort nok på regionalt plan for at inddrage de regionale og lokale myndigheder, som har det bedste kendskab til behovene på de lokale og regionale arbejdsmarkeder;
7. påpeger endvidere, at de lokale og regionale myndigheder spiller en meget vigtig rolle for udbuddet af offentlige tjenester til indvandrere for så vidt angår adgang til arbejdsmarkedet samt andre dimensioner af integration (uddannelse, bolig, sundhedspleje osv.);
8. understreger, at institutioner på regionalt niveau spiller en central rolle for kortlægningen af arbejdsmarkedets behov samt ved fastlæggelsen af betingelser, der kræver indførelse af garantiprocedurer (arbejdsmarkedstest). Derudover kan disse institutioner skabe positive rammevilkår for de foreslåede foranstaltninger og den kritiske masse, der er nødvendig for at øge synligheden af proceduren med det blå kort.

Evaluerings af de nuværende ordninger

9. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at de i 2009 indførte foranstaltninger ikke har levet op til forventningerne. En af årsagerne hertil er, at de nationale systemer fik lov til at eksistere side om side med dem, der blev indført ved direktivet;
10. bemærker, at tidligere erfaringer med gennemførelsen af proceduren med det blå kort viser, at mens Kommissionen forsøger at give migrationspolitik og sektorspecifikke foranstaltninger et europæisk udgangspunkt, vedbliver medlemsstaterne med at opretholde og fremme nationale løsninger;
11. bemærker, at de bestemmelser, der blev indført i 2009, ikke har opfyldt mange af behovene og forventningerne hos migranterne og arbejdsgiverne og i stedet har videreført et fragmenteret system i EU, som generelt ikke sikrer tilstrækkelige rettigheder til højt kvalificerede arbejdstagere og deres familier, indebærer høje omkostninger for ansøgere, arbejdsgivere og nationale forvaltninger og ikke gør systemet tilstrækkeligt synligt uden for EU, hvilket gør, at det i det store og hele ikke er attraktivt.

De foreslåede foranstaltninger — potentielle risici og mangler

12. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder forslagene om at reducere indkomsttærsklerne, indføre instrumenter til fremme af intern mobilitet, lette adgangen til langvarige opholdstilladelser og tage højde for de indvandrere, som allerede bor i EU;
13. spørger, på baggrund af den stadig større konkurrence om talent, om det bør overvejes at indføje elementer af et udbudstyret eller pointbaseret system (PBS) eller en blandet ordning i det europæiske migrationssystem baseret på modellen i lande, der er mere effektive i forhold til at tiltrække højt kvalificerede arbejdstagere (Australien, Canada);
14. understreger, at overvejelser vedrørende karrieremuligheder, adgang til udstyr, kommunikationssprog og arbejde i henhold til kvalifikationer spiller en vigtig rolle for højt kvalificerede arbejdstageres beslutninger. Regionsudvalget er bekymret over, at de foreslåede foranstaltninger stadig kun i begrænset omfang tager højde for disse aspekter;
15. bifalder anerkendelsen af, at det blå kort ikke blot kan tildeles til arbejdstagere, som ankommer til EU, men også til arbejdstagere, som allerede er her;

16. mener imidlertid også, at der er et behov for at præcisere, hvorfor denne mulighed kun bør være tilgængelig for anerkendte flygtninge. Forslaget til direktiv udelukker eksplicit sæsonarbejdere og udstationerede arbejdstagere, samt personer hvis ansøgning om flygtningestatus er under behandling, fra denne mulighed. Udvalget forstår de politiske årsager til denne beslutning, men mener, at det kan medføre mere stabile perspektiver for de berørte migranter og arbejdsgivere og dermed en bedre udnyttelse af den menneskelige kapital, hvis der for andre kategorier af personer med bopæl i EU banes vej for beskæftigelse, som stemmer overens med deres kvalifikationer;

17. påpeger, at foranstaltninger til rekruttering af tredjelandstatsborgere i erhverv, der kræver kvalifikationer på højt niveau, ikke alene bør sigte mod at tiltrække indvandrere, men også mod at skabe gunstige betingelser for, at de forbliver i EU og integreres på effektiv vis;

18. mener, at spørgsmålet om beskæftigelse af højt kvalificerede arbejdstagere bør behandles på en holistisk og fyldestgørende måde i tråd med migrationsprocessens logik: fra rekruttering, via indrejse og kortlægning af færdigheder til effektiv integration og i sidste ende fri bevægelighed på EU's arbejdsmarked;

19. anser det i lyset af de foreslåede foranstaltninger for nødvendigt at udvikle en enkelt, almindeligt anerkendt metode til indsamling af data om efterspørgsel efter højt kvalificeret arbejdskraft i forskellige erhverv og på forskellige arbejdsmarkeder. Oprettelse af mekanismer for at udfylde huller på medlemsstaternes arbejdsmarkeder mere effektivt end i dag vil kræve, at der udvikles yderligere initiativer som f.eks. Euresportalen, Europass og de tiltag, som i øjeblikket er påtænkt under den nye dagsorden for færdigheder, der gør det muligt at skabe kontakt mellem arbejdsgivere, der efterspørger jobsøgende, og potentielle arbejdstagere med de rette kvalifikationer. Regionsudvalget understreger de europæiske regioners potentielle nøglerolle i indsamlingen af denne type af informationer;

20. er bekymret over, at de foreslåede foranstaltninger måske ikke tager tilstrækkeligt hensyn til unge kandidater, hvis indtjening kan være utilstrækkelig til at opfylde de i direktivet fastsatte kriterier;

21. fremhæver, at spørgsmålet om anerkendelse af kvalifikationer — og de praktiske aspekter af denne proces — vil være særlig relevant for en kategori af personer, der for første gang potentielt kan nyde godt af ordningen: anerkendte flygtninge og personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse. Det kan forventes, at det for disse personer vil være særligt vanskeligt og kompliceret at fremlægge beviser for deres kvalifikationer;

22. understreger, at der bør lægges mere vægt på etiske spørgsmål vedrørende rekruttering af højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande, og at der bør udformes effektive metoder til forebyggelse af hjerneflugt fra mindre udviklede lande som i forvejen har et lavt niveau af menneskelig kapital;

23. foreslår, at der gennemføres en grundig og pålidelig analyse af udvandringen af højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande og den potentielle indvirkning af hjerneflugt. Resultaterne af denne undersøgelse bør anvendes til at udvikle fælles aktioner — gennemført af EU og migranternes oprindelseslande — møntet på at forebygge de negative virkninger af migration og, hvor det er muligt, skabe »win-win-win«-løsninger (indvandring, der er til fordel for både oprindelses- og bestemmelseslandet og migranterne selv);

24. påpeger, at enhver migrationsproces er et komplekst fænomen med flere niveauer, hvor både bestemmelseslandene og migranternes oprindelseslande spiller en vigtig rolle. Bl.a. i forbindelse med de etiske problemer, som blev fremhævet ovenfor, opfordrer udvalget til en styrket dialog og et tættere samarbejde mellem EU-institutionerne og institutionerne i migranternes oprindelseslande og transitlande, også på regionalt og lokalt plan. Med udgangspunkt i de internationale retsinstrumenter bør dette samarbejde gøre brug af eksisterende organer og platforme såsom ARLEM, CORLEAP, taskforceen vedrørende Ukraine, blandede rådgivende udvalg og arbejdsgrupper. Der bør gøres brug af Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstituts erfaringer i støtten til cirkulære migrationsmekanismer;

25. mener, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da formålet — at klare sig i den internationale konkurrence om højt kvalificerede arbejdstagere — ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene, men bedre kan realiseres på EU-plan som følge af opgavens omfang. De foreslåede foranstaltninger går ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at forbedre EU's evne til at tiltrække og fastholde højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande og øge deres mobilitet mellem job i forskellige medlemsstater, og de giver medlemsstaterne en vis fleksibilitet til at tilpasse ordningen til deres nationale situation. Forslaget er dermed i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Regionernes rolle

26. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de sociale og økonomiske konsekvenser af migration, såsom dens indvirkning på arbejdsmarkedets funktion og på det sociale og kulturelle område, føles mest på regionalt og lokalt plan. Europas samlede konkurrenceevne kan opfattes som et abstrakt koncept. Det afgørende er at sikre konkurrencedygtighed og et højt innovationsniveau i Europas byer og regioner med udgangspunkt i det arbejde, som nonprofitorganisationer og den tredje sektor udfører dagligt;
27. påpeger, at et regionalt perspektiv på debatten om de foreslåede foranstaltninger fremhæver en række paradokser. Et af disse paradokser er, at mens højt kvalificerede indvandrere kan være tiltrukket af de mest udviklede regioner, kan deres tilstedeværelse være mest hensigtsmæssig i regioner, der ikke er i stand til at tilbyde dem sådanne attraktive arbejds- og opholdsbetingelser;
28. bifalder opretholdelsen af beskyttelsesforanstaltninger, der kan indføres i tilfælde af en forværring af forholdene på arbejdsmarkedet i et givet land;
29. ønsker i en lokal og regional kontekst at fremhæve den særlige betydning af et spørgsmål, som der ikke i tilstrækkeligt omfang tages højde for i Kommissionens forslag: Hvordan øges effektiviteten af integrationsforanstaltningerne, og hvordan udnyttes den eksisterende bedste praksis på dette område;
30. foreslår at overveje de lokale og regionale partners rolle i forskellige sammenhænge bl.a. set i relation til: etableringen af forsøg med fasttracksystemer i partnerskaber mellem regioner, lande og den private sektor, effektiv udveksling af bedste praksis, navnlig i forbindelse med anerkendelse af kvalifikationer, nedbringelse af strukturelle misforhold og fremme af en effektiv integration samt realisering af løsninger, der sikrer det bedst mulige match mellem formelle kvalifikationer og de lokale og regionale arbejdsmarkeders behov;
31. understreger behovet for en mere direkte kommunikation med virksomhederne og inddragelse af disse i udformningen af initiativer, som sigter mod jobintegration.

Bruxelles den 8. december 2016.

Markku MARKKULA
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA